

Giới thiệu Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!

Truyện teen hay mở đầu với nhân vật Bách Minh Hạ, người ta thường gọi cô là Tiểu Hạ.

Đam mê từ nhỏ của cô là làm minh tinh nổi tiếng, tuy cô là con nhà danh giá có quan hệ rộng, chỉ cần ba cô mở miệng nói thì có sẽ có vai diễn cô muốn nhưng cô không chấp nhận, cô muốn tự bản thân làm nên.

Truyện vào một đêm, cô dự buổi tiệc ra mắt bộ phim do cô đóng, tuy là vai phụ nhưng cô cũng khiến người ta nhớ, đang trong hân hoan vì sắp đạt được ước mơ thì ba bắt cô lấy chồng.

Cuộc hôn nhân diễn ra hoành tráng, cô bại lộ thân phận khiến mọi người ngưỡng mộ. Do cuộc hôn nhân ngỡ là yêu nhưng không có tình yêu, cô quyết tìm mọi cách bỏ trốn nhưng cái tên được cho là ông xã cứ tìm ra cô và phán " Bà xã, muốn trốn tôi sao, mơ đi "

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1

Từ nhỏ, tôi - Minh Hạ là cô gái mạnh mẽ, kiên cường, muốn gì là được đó và tôi có một ước mơ để theo đuổi là thành một minh tinh nổi tiếng. Và cứ thế ngày tháng trôi qua, tôi đã hai mươi tuổi trở thành một thiếu nữ xinh đẹp mới ra trường đã được đóng phim, tuy là vai phụ nhưng với gương mặt hoàn mỹ và tài năng diễn xuất tôi đã để lại trong lòng mọi người một dấu ấn. Vào đêm tổ chức tiệc ra mắt bộ phim, tôi xinh đẹp trong chiếc váy màu trắng tinh khôi, bộ trang sức pha lê tôn lên vóc dáng thiếu nữ của tôi. Mỉm cười tôi bước vào khách sạn, đi vào thang máy lên tầng 18, tầng của buổi tiệc đang được diễn ra. Mọi người hội tụ đông đủ, đạo diễn đọc bài diễn văn cảm tạ. Tôi mỉm cười chào hỏi mọi người và cô bắt gặp một người:

- Vương Khắc Anh!

Vương Khắc Anh là chàng diễn viên nổi tiếng từ hồi bé, người mà tôi luôn hâm mộ và anh chính là niềm động lực để tôi quyết tâm theo đuổi ước mơ. Khắc Anh bị gọi, anh quay lại thì chạm ngay ánh mắt ngây thơ của tôi. Ánh mắt trong trẻo ấy làm anh bị lôi cuốn, gương mặt xinh đẹp làm động lòng người. Khắc Anh cúi chào mọi người rồi từ từ tiến đến gần tôi. Mỗi bước anh đi tới là tim anh đập mạnh hơn, tôi cũng như vậy. Khuôn mặt anh càng lúc càng gần, nét tinh xảo càng hiện rõ hơn như một bức tranh làm cho ai cũng quý trọng.

- Em gọi tên tôi sao?

Tôi đưa tay lên ngực, cô nhắm tịt mắt lại để ổn định nhịp tim của bản thân. Khắc Anh nhận ra sự hồi hộp từ phía tôi, anh cố gắng làm giảm bớt đi bằng một câu nói.

- Em là diễn viên của bộ phim này sao?

- Dạ, vâng! – tôi nói

- Em diễn tốt lắm!

- Em chỉ là một vai phụ thôi ạ!

- Nếu như có dịp, anh cũng muốn đóng phim cùng em, được chứ?

- Dạ, thật sao? Tất nhiên là được!

Đang vui sướng khi nghe tin sẽ được đóng chung phim với anh thì điện thoại reo lên, tôi lấy điện thoại ra nhìn thì ra là ba tôi.

- Alo!

- < Tôi nay con về sớm, mai sẽ có việc quan trọng đấy! > - tiếng nói nghiêm túc của ông Bách

- Chuyện gì quan trọng vậy ba?

- < Con không cần biết, chỉ cần biết không được quá 11 giờ bằng không ta không cho con làm diễn viên nữa! >

Sau đó là tiếng tút dài, tôi lắc đầu để điện thoại vào túi xách, xoay mặt lên nhìn anh.

- Em tên là ..! – Khắc Anh nhìn

- Em tên là Minh Hạ , mọi người hay gọi em là Tiểu Hạ ! – tôi mỉm cười nói

- Trong thời gian sớm nhất , anh sẽ sắp xếp em vào bộ phim cùng anh !

- Dạ , không cần đâu ạ , em tin thực lực của em sớm muộn cũng có cơ hội được đóng phim cùng anh !

- Em đưa số điện thoại , để ta còn liên lạc !

Cả 2 trao đổi số điện thoại cho nhau thì , một người phụ nữ đi lại .

-Khắc Anh , mau đi thôi chúng ta sắp trễ chuyến bay rồi !

- Một chút nữa đi , tôi đang bận !

- Anh có việc sao ? Vậy anh đi đi , em còn phải về nhà nữa ! – Tôi nói

- Anh đưa em về !

- Dạ không cần đâu ạ ! Nhà em cũng không xa lắm em tự về được !

Tôi không thể cho anh biết được thân phận của mình , đành phải nói dối .

-Vậy anh đi nhé ! Có gì liên lạc với anh , anh sẽ giúp em !

-Vâng ạ !

Tôi mỉm cười vẫy tay chào anh , rồi điện cho tài xế đón . Chiếc xe sang trọng chạy tới , tôi lập tức trèo lên xe để không ai phát hiện . Vừa ngồi vào ghế cô liền hỏi :

-Anh Tài anh biết chuyện gì không ? Sao ba lại gọi em về sớm vậy ?

- Anh không biết nhưng hôm nay lão gia tâm tư rất vui đấy ! – anh Tài , trợ lý của ba tôi kèm luôn tài xế của tôi

- Vậy sao ?

Tôi dựa mình vào ghế suy nghĩ , ba có ít khi vui trừ khi việc này có liên quan đến 4 anh em nhà tôi . Chiếc xe cứ thế chạy về biệt thự nhà tôi , vừa xuống xe cô liền thấy bà Bách đứng trước cửa . Mỉm cười nhẹ tôi bước tới dang 2 tay ôm bà .

-Con yêu , có mệt mỏi lắm không ?

- Dạ , không ạ ! Mà mẹ nè , ba có chuyện gì sao ? – Tôi ôm eo bà đi lên phòng

- Mẹ cũng chẳng biết , chỉ thấy hôm nay ba con đặc biệt vui hơn bình thường !

- Ba không sao chứ mẹ , hay là 3 anh trai con lập được công lao gì ?

- Mẹ cũng chả biết , con đói không mẹ xuống hâm nóng thức ăn cho con ! – bà Bách cưng chiều con

- Dạ , không cần đâu ạ ! Khuya rồi mẹ nên đi ngủ đi chứ !

- Con cũng vậy, ngủ sớm đây !

- Vâng ,mẹ ngủ ngon !

Tôi mỉm cười đưa mẹ ra khỏi phòng rồi đóng cửa lại , bước tới tủ quần áo lấy một cái váy ngủ ra đi vào phòng tắm . Sau khi tắm xong , tôi nhảy lên giường cảm tấm danh thiếp xanh lam . Đang suy nghĩ nhớ tới Vương Khắc Anh thì điện thoại reo lên , tôi nhấc máy :

- Alo !

- - *tiếng nói ảm áp của người tôi đang nhớ*

- Dạ , chưa ạ ! – Minh Hạ vui vẻ hẳn lên

-< Anh đi công diễn một thời gian ,anh muốn sau khi quay về nước em và anh có thể cùng nhau đi ăn , được không ? >

- Dạ , được chứ ạ ! Em rất vui !

- Anh cũng vậy !

Điện thoại cúp đi , tôi mỉm cười sung sướng . Hôm nay quả là ngày may mắn nhất trong cuộc đời tôi , vừa được gặp thần tượng , được cùng anh ấy nói chuyện , được trao đổi số điện thoại và rồi giờ được anh ấy chúc ngủ ngon , tôi quả là người phụ nữ hạnh phúc nhất thế gian !

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2

Sáng hôm sau , tôi đang trong giấc mộng cùng Khắc Anh ăn tối thì :

- Cô chủ ! – tiếng cô quản gia gọi

- Um...đừng mà !

- Cô chủ...cô mau thức đi...bằng không ông chủ giận cô đấy !

- Sao ? Sáng sớm lại có chuyện gì ?

Tôi ử ử lấy một chiếc váy màu hồng do bà quản gia đưa rồi vào nhà tắm . Dòng nước mát lạnh làm cho cô tỉnh ngủ , nhanh chóng đánh răng rửa mặt rồi thay đồ . Bà quản gia nhìn tôi nhẹ cười giúp tôi chải tóc . Tôi mở cửa bước ra nhìn xuống phòng khách :

- Ông bà chủ , cô ấy xuống rồi ! – bà quản gia mỉm cười

- Con yêu , mau xuống đây ! – bà Bách gọi tôi

Too hơi nghiêng đầu nhìn người con trai đang cúi đầu trò chuyện với ba mình , tôi ngồi cạnh bà Bách .

- Ba , ai vậy ạ ? – Tôi nhìn anh

- Giới thiệu .. ! – ông Bách nói

Khuôn mặt này , khuôn mặt hoàn hảo này , khuôn mặt mà ngày đêm tôi luôn mơ thấy . Khuôn mặt này làm cho tim tôi đập loạn xạ . nhưng chẳng phải giờ anh đang ở nước ngoài sao ?

- Anh Khắc Anh !

- Đây là người sẽ cùng cháu kết hôn sao ? – anh nhìn tôi nói giọng lạnh giá đến run người

- Đây là Bách Minh Hạ , con gái út của nhà ta ! Nó còn ngây ngô lắm , có gì con hãy bỏ qua lỗi cho nó ! – bà Bách nói

- Dạ , không sao ! Cô ấy rất dễ thương đó chứ ! – anh nhìn tôi mỉm cười

Tôi nhú mày , nụ cười này sao mà có chút bất cần có chút đùa giỡn thế , không phải là nụ cười mà tôi muốn thấy , cũng không phải là nụ cười của anh . Khuôn mặt của anh , có vẻ khác hơn , nếu như lúc tối tôi nhìn anh và cảm nhận như một bức tranh cần nâng niu quý trọng thì giờ khuôn mặt này từng nét trên mặt này cứ như một bức tượng thần kì khiến người ta phải kính trọng và run sợ . Không những vậy từ người anh còn tỏa ra khí thái vương giả , giọng nói thì lạnh lùng đến phát sợ , đôi mắt sâu thẳm làm người ta không thể đoán anh sẽ làm gì . Anh hoàn toàn biến thành người khác !

- Minh Hạ , con làm gì mà nhìn Khắc Hàn hoài vậy ? – bà Bách mỉm cười nói

- Dạ ... con xin lỗi ! – Tôi đỏ mặt

- Vậy là 1 tháng nữa , hai con sẽ tổ chức hôn lễ , bây giờ thì bà Liên mau lên soạn đồ cho cô chủ để con bé còn theo chồng nó về nhà ! – ông Bách mỉm cười nói

- Vâng !

- Sao ? Hôn lễ..chuyện này là sao ? – Tôi hoảng hốt

- Con bé này chả phải con đã đồng ý sao ? Con và Khắc Hàn sẽ tổ chức hôn lễ vào tháng sau ! Giờ thì con mau theo chồng con về nhà đi nhớ đừng có mà mè nheo đó nghe chưa ? – ông Bách nói

Minh Hạ nhìn anh , người này là Vương Khắc Hàn ... không phải là Vương Khắc Anh sao ?

-Bà xã ..ta đi thôi !

Bàn tay anh nắm lấy tay tôi kéo đi , bàn tay anh sao lại...lạnh như vậy ? Nhưng ... sao cảm giác này nó còn mãnh liệt hơn cả buổi tối như vậy chứ ?

Ông bà Bách nhìn cô con gái mình mà mỉm cười , lúc này từ trên cầu thang một chàng trai với khuôn mặt khôi ngô bước xuống .

-Ba mẹ quyết định gả Minh Hạ như vậy sao ?

- Minh Phong , con bé cũng đến tuổi lấy chồng , với lại Vương thiếu gia là người đàn ông có thể để cho con bé dựa dẫm ! – ông Bách nói

- Nhưng ... thôi , con không nói nữa ! – Minh Phong bỏ đi

Bách Minh Phong , là con trai đứng thứ hai trong gia đình , anh tuy ít nói nhưng tình cảm mà anh trao cho tôi thì không từ nào tả được , cho nên khi nghe tin tôi sẽ lấy chồng mà người đó còn là Vương Khắc Hàn .. anh rất lo .. lo cho tôi sẽ không có chuyện gì chứ ? Lo cho cô em ngốc sẽ vẫn giữ nụ cười đó chứ hay thay vào đó là những giọt nước mắt ...

Tại biệt thự ngoài vùng ngoại ô của Khắc Hàn , ngôi biệt thự nằm ngay bờ biển , phía trước là biển , phía sau là núi , không gian này rất tuyệt dành cho các đôi vợ chồng mới cưới . Chiếc xe lăn bánh vào sân , khuôn viên của biệt thự cũng rất rộng , có đủ loài hoa làm cho người ta có cảm giác dễ chịu vô cùng . Đang say sưa nhìn ngắm cảnh vật thì Khắc Hàn mở cửa , nắm tay kéo tôi đi vào nhà . Cảm giác tò mò làm cho cô khó chịu , rốt cuộc tôi không chịu được bèn lên tiếng .

-Rốt cuộc anh...là ai ?

Bước chân dừng lại , Khắc Hàn xoay người về phía tôi khuôn mặt anh không vui chút nào , cứ lạnh lùng làm cho người khác phải sợ ...

-Tôi là Vương-Khắc-Hàn , hãy nhớ cho rõ vào !

Đôi mắt căng tròn , tôi nghe như một tiếng sét đánh ngang tai . Anh không phải là Khắc Anh..và người mà tôi phải lấy lại chính là anh sao ?

Rút đôi bàn tay bé nhỏ ra khỏi tay anh , tôi nói :

-Tôi..tôi không chấp nhận cuộc hôn nhân này !

- Em nghĩ...em có quyền lựa chọn hay sao ? – Khắc Hàn mỉm cười nhàn nhã ngồi xuống ghế

- Tất nhiên , tôi sẽ nói với ba , ba tôi sẽ không ép tôi ! – Tôi nói đồng dạng

- Có điều mà em chưa biết , ông ấy đã giao em cho tôi , nếu nói thật ra thì ông ấy đã bán em cho tôi để ông ấy có một chỗ dựa trong giới kinh doanh này !

- Anh nói bậy , ba tôi là người tài giỏi ! Mọi thứ ông có thể xoay sở được không cần dựa dẫm thế lực của ai cả ! – Tôi kích động nói

- Haha..! Em có cần tôi đưa đoạn ghi âm cho em nghe không ?

Tôi nhìn vào gương mặt đắc ý của anh , tinh thần sụp đổ ngay , tôi sợ ... sợ điều đó là sự thật ...sợ nếu đó là sự thật tôi không thể nào chấp nhận được ... Khắc Hàn nhìn tôi rồi đưa tay kéo tôi vào lòng mình thì thầm :

-Tốt nhất em ngoan ngoãn làm người phụ nữ của tôi đi !

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3

Tôi hoàn hồn , đẩy người anh ra , bật người đứng dậy khỏi anh.

-Anh mơ tưởng sao ? Dù thế nào cũng được tôi quyết không đồng ý cuộc hôn nhân này !

- Vậy em làm gì ? Nói thử xem...! – Khắc Hàn dựa mình vào ghế lấy ly rượu hưởng thú

- Tôi...tôi sẽ bỏ trốn !

- Haha...với quyền lực của Vương Khắc Hàn , anh đây , em nghĩ em có thể trốn sao ?

- Anh..anh đừng có mà lên mặt ...tôi đã nói trong cuộc đời này tôi sẽ yêu một người..và người đó là Vương Khắc Anh !

Lập tức cơ thể tôi ngã mạnh xuống ghế sofa , cả người tôi nằm dưới người Khắc Hàn . Tôi hoảng sợ định vùng vẫy bỏ đi thì cả 2 đã bị anh khống chế . Cả 2 ánh mắt chạm vào nhau , tôi nhìn anh. Đôi mắt này đã khác , nó chứa sự căm phẫn tột cùng khiến người khác phải sợ , cả người tôi hoàn toàn run rẩy trước anh.

-Buông..buông tôi ra ! – Tôi nói

- Đừng bao giờ nhắc tên hắn trước mặt tôi ! – Khắc Hàn nói lạnh

Nhịp thở tôi dồn dập , tim đập mạnh hơn . Con người này quả thật khác thường , mới lúc này còn đùa cợt chọc tức tôi mà chỉ sau khi nghe tên của Khắc Anh liền thay đổi , đã trở nên lạnh lùng tàn khốc như muốn giết người vậy .

-Anh...! – Tôi run sợ

- Cho đến giờ em vẫn chưa định hướng được mọi thứ sao ? Cho dù...bây giờ..tôi làm gì em..!

Khắc Hàn tiến sát người xuống tôi , tay kéo khóa váy tôi xuống . Gương mặt sát gần lại gần mặt tôi , gần đến mức tôi cảm nhận được hơi thở của anh .

-Thì chả ai dám nói gì đâu !

-Anh..!

Tôi giờ tay lên định tát vào gương mặt sở khanh này nhưng...sao tôi không thể .

-Sao .. muốn đánh à..! – Khắc Hàn nhìn tôi

- Tôi...! – Tôi dao động

Gương mặt này sao lại giống ác quỷ hơn là thiên thần chứ. Đáng ra tôi phải xuống tay nhưng sao cứ cứng đờ ra như vậy ? ...Tôi không xuống tay được là vì.. Tôi đang có cảm giác đánh người mà tôi luôn thầm thương hay...vì tôi không nỡ ..

-Không nỡ à ! – Khắc Hàn khẽ cười

- Anh...nghĩ sao vậy ? Tại anh...! – Tôi ngồi bật dậy

Khắc Hàn nhìn tôi , môi mím chặt , nghiêng răng , nói :

-Đừng bao giờ làm tôi tức giận em không gánh nổi đâu !

Tôi nhìn anh run sợ , miệng mấp máy nói :

-Quả thật anh rất giống...A..!

Bộ váy trên người tôi lập tức rách tệt ra , Khắc Hàn uống ực ly rượu , ánh mắt tôi nhìn anh run sợ , hai tay che lấy thân . Khắc Hàn tiến lại gần , đôi môi mạnh bạo hôn lấy môi tôi , anh dồn hết sự tức giận vào đôi môi tôi . Tôi như bị lấy hết hơi thở , Khắc Hàn cảm nhận được liền rời khỏi đôi môi , anh di chuyển xuống cổ , xuống 2 bầu ngực căng tròn . Tôi đau đớn , nước mắt dâng lên . Bỗng Khắc Hàn đứng lên , cởi bỏ hết quần áo . Tôi nhân cơ hội liền định chạy vào một căn phòng nào đó hay chỗ nào đó để trốn nhưng chưa kịp trốn thì tôi đã bị anh túm lấy kéo lại khiến cả người cô ngã vào lòng anh .

-Rất giống sao ? ..Nghe nói em không biết uống rượu mạnh giờ thì phạt làm chồng anh sẽ tập cho em !

Khắc Hàn cầm chai rượu tu một hơi , rồi lấy tay bóp miệng tôi ép tôi uống bằng miệng anh . Độ cồn không hề nhẹ làm cho đầu óc tôi choáng váng mọi thứ trở nên mờ ảo . Khắc Hàn mỉm cười bế tôi lên phòng ngủ , đặt tôi xuống giường một cách nhẹ nhàng , anh nhìn vào cơ thể quyến rũ của tôi mà kim chế không được liền tiến thẳng vào một cách thô bạo khiến cho Minh Hạ đau đớn la lên :

-A...đau...đau quá !

- Đây chính là sự trả giá cho việc chọc giận tôi đấy !

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

Sáng ngày hôm sau, tôi bị ánh sáng từ cửa chiếu vào làm cho tôi thức giấc, cơ thể chợt quây một chút liền thấy cảm giác đau đớn vô cùng. Tôi mở mắt nhìn quanh, thì ra hôm qua là sự thật không phải mơ. Nước mắt chợt rơi ra, tôi đã từng nói với lòng gần tôi sẽ giữ gìn cái tình tiết đầu đời mình cho người mà tôi luôn yêu thầm – Vương Khắc Anh. Mà bây giờ...

Đang suy nghĩ mông lung thì cánh cửa nhà tắm mở ra, Khắc Hàn cúi trần chỉ quần khắn phía dưới, anh nhìn tôi rồi đi lại tú quần áo lấy đồ.

- Tỉnh rồi à! – Anh cất tiếng hỏi

- Tôi không ngờ anh có thể dễ tiện như vậy? – Minh Hạ tức giận nắm chặt khăn hét lên

- Dễ tiện à!

Khắc Hàn nhìn tôi qua gương, anh chỉnh chu chiếc áo sơ mi rồi tiến lại gần tôi. Đưa tay lên áp lên má tôi một cách dịu dàng nhưng lời nói thì rất uy nghiêm lạnh lùng:

- Nếu em muốn, anh còn có thể dễ tiện hơn thế nữa đây!

Tôi nhìn anh tức giận, hất tay anh ra khỏi mặt mình.

- Đã thế tôi cũng không thèm để ý.. nhưng một khi tôi thoát khỏi tầm mắt anh, dù chỉ là một giây tôi nhất định không làm anh tìm thấy tôi đâu!

Tôi nói trong lòng đầy căm phẫn, Khắc Hàn mỉm cười rồi lại tú lấy áo vest và cà vạt ra mặc.

Và cứ thế trôi qua, hôm nay chính là ngày cưới của tôi và anh. Tôi nhìn vào gương, gương mặt xinh đẹp hoàn hảo cùng với bộ váy cưới trắng tinh khôi và những bộ trang sức tinh tế làm cho cô như một nàng công chúa xinh đẹp.

- Con gái!

Tôi thoát khỏi dòng suy nghĩ ngẩng đầu lên nhìn bà, rồi nói lạnh:

- Các cô ra ngoài đi!

- Dạ, thiếu phu nhân! – các nhân viên liền đi ra ngoài

Tôi nhìn bà cô nở một nụ cười tự nhiên, rồi nói:

- Mẹ!

- Sao vậy con? Chẳng phải con rất yêu Khắc Hàn sao?

Tôi gượng cười nhìn bà, cuộc hôn nhân này làm cho tôi cảm thấy đau đớn và sợ hãi, nó không có ý nghĩa gì cả. Bà Bách mỉm cười xoa đầu tôi rồi nói dịu dàng:

- Con yêu, con có biết khoảnh khắc hạnh phúc nhất của ba mẹ là gì không?

Tôi ngược nhìn bà trong gương, bà Bách mỉm cười đặt tay lên vai tôi nói:

- Là khoảnh khắc chúng ta nhìn thấy các con bước lên lễ đường với gương mặt cùng tâm trạng hạnh phúc!

Tôi nhìn mẹ mình, tôi ôm chầm lấy nước mắt lúc này không kiềm được rơi ra. Bà Bách chỉ mỉm cười dỗ dành con gái yêu mình rồi lấy khăn giấy lau nước mắt cho tôi. Lúc này cánh cửa mở ra, Khắc Hàn bước vào:

- Khắc Hàn, được rồi! 2 con nói chuyện rồi nhanh ra làm lễ nhé mọi người tới đông đủ rồi đấy!

- Vâng!

Khắc Hàn cúi đầu , bà Bách mỉm cười bước đi ra ngoài . Tôi quay mặt nhìn vào gương , Khắc Hàn bước tới đặt tay lên vai cô nói nghiêm nghị :

- Yên tâm , em sẽ không hối hận đâu ! Hôm nay em đẹp lắm !

Tôi nhìn gương mặt khinh sắc khinh thành của anh rồi nói đồng dục :

- Dù thế nào tôi quyết cũng sẽ trốn khỏi anh !

- Đó chính là lúc anh không còn trên đời này nữa !

Khắc Hàn trả lời tôi một cách chân thật , rồi mỉm cười đưa tay ra . Minh Hạ nhìn anh rồi đặt tay lên , bàn tay này đã khác trước .. nó đã ấm áp hơn .

Lúc này mọi người đang xôn xao thì cánh cửa mở ra , tiếng nhạc cưới quen thuộc vang lên ..cặp đôi uyên ương có thể nói là tiên đồng ngọc nữ đã xuất hiện...Cả 2 bước đi từng bước tiến gần tới linh mục :

- Vương Khắc Hàn, con có đồng ý cưới Bách Minh Hạ làm vợ dù cho khó khăn gian khổ hay giàu sang sung sướng vẫn thế sẽ luôn yêu thương và bảo vệ cô ấy ?

- Con đồng ý ! – Khắc Hàn mỉm cười trả lời

- Bách Minh Hạ , con có đồng ý lấy Vương Khắc Hàn làm chồng dù cho khó khăn gian khổ hay giàu sang sung sướng vẫn thế sẽ luôn yêu thương và bên cạnh cậu ấy ?

- Con..! – Tôi nhìn anh rồi nhìn ba mẹ tôi đang mỉm cười hạnh phúc

-Con..con đồng ý !

Khắc Hàn mỉm cười , khẽ nắm chặt lấy tay tôi.

-Hai con hãy trao tín vật cho nhau ! – linh mục nói

Khắc Hàn lấy trong hộp ra một chiếc nhẫn kim cương lấp lánh đeo vào tay đeo vào tay tôi , Minh Hạ lấy trong hộp ra chiếc nhẫn chạm khắc tinh tế đeo vào tay anh .

-Ta xin tuyên bố kể từ hôm nay hai con chính thức là vợ chồng ! Chúc mừng ! Chúc mừng !

Khắc Hàn mỉm cười lấy tay nâng cằm tôi lên đặt vào môi cô một nụ hôn nhẹ nhàng . Cả khán phòng vỗ tay nhiệt liệt , họ vỗ tay chúc phúc cho cặp đôi uyên ương nè . Tôi khẽ đẩy anh ra , lúc này ông bà Bách bước tới :

-Chúc hai con hạnh phúc ! – bà Bách nói

-Cố gắng chăm sóc vợ con nhé ! – ông Bách nói

- Nếu cậu dám làm cho Tiểu Hạ nhà chúng tôi khóc , chúng tôi nhất định không tha cho cậu ! – Minh Hoàng nhìn cậu nói

- Em cứ khéo lo , không sao đâu , cố gắng sống hòa thuận nhé em nhé ! – Minh Khánh nói

- Anh cả , anh ba ! – Tôi ôm chầm lấy hai người

- Ngoan đi , em giờ là Vương thiếu phu nhân rồi đấy ! Anh hai không còn bảo vệ em nữa rồi , có chồng em lo rồi đấy ! – Minh Khánh nói

- Nhưng mà anh hai không tới sao ? – Minh Hoàng nhìn xung quanh

Tôi nhìn quanh , khẽ mỉm cười .

-Anh ấy đến rồi !

Cánh cửa mở ra , Minh Phong lịch lãm bước vào . Tôi mỉm cười nhìn anh , trong ba người anh của tôi , người khiến cô phải kính trọng như cha mẹ thì người đó là Minh Phong .

-Tiểu Hạ ! – Minh Phong bước tới

- Anh hai ! Cảm ơn anh đã tới ! – Tôi ôm lấy anh

Minh Phong mỉm cười xoa đầu cô em bé nhỏ , rồi nhìn qua Khắc Hàn .

-Chăm sóc nó tốt nhé , em nhé !

-Anh hãy yên tâm !

Khắc Hàn nói lạnh lùng , nếu nói ra Minh Phong cũng làm cho anh để mất tới bởi tài năng lãnh đạo của anh , rất đáng làm đối thủ của anh trong lĩnh vực kinh doanh .

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5

Sau khi buổi tiệc kết thúc , tôi mệt mỏi cùng Khắc Hàn trở về nhà . Bước vào phòng , tôi liền tiến tới tủ quần áo lấy một bộ đồ ngủ thoải mái rồi đi vào phòng tắm . Khắc Hàn mỉm cười thì điện thoại reo lên:

- Alo ! – anh lạnh lùng nghe máy

- - tiếng nói của thư kí Lý An , thư kí riêng của anh

- Chuyện như vậy lại làm phiền tôi sao ? – anh nghiêng răng nói

-< Bà tức giận khi cậu không xem bà ra gì , kết hôn..>

Khắc Hàn tức giận cúp máy trong khi thư kí đang nói được một nửa . Cánh cửa nhà tắm mở ra , tôi nhìn anh rồi tiến ra giường nằm .

-Anh không được xâm lấn đây !

Khắc Hàn không nói gì anh đi lấy đồ thay rồi vào phòng tắm , toai cầm điện thoại gọi cho quản lí .

-Chị Hoa , mọi chuyện sao rồi ?

-< Tiểu Hạ , chúng ta sắp thắng tiến rồi , giấc mơ của em sắp thành hiện thực rồi !> - chị Hoa vui mừng

- Chị nói vậy là sao ? – tôi tò mò

- < Ngày mai chúng ta sẽ tới công ti L&A để kí hợp đồng làm đại diện người mẫu cho công ti họ >

- Chẳng phải công ti L&A là công ti nổi tiếng trong mọi lĩnh vực sao ? Sao họ lại mời em chứ ?

-< Tiểu Hạ , công ti L&A là công ti lớn nhất định khi em làm người mẫu đại diện cho công ti nhất định sẽ thắng hoa !>

- Vậy ngày mai chị hãy tới đón em , em sẽ gửi tin nhắn địa chỉ qua cho chị !

-<ừ.. em="" gửi="" sớm="" đi="" nhé="" !=="">

- Vâng, chị ngủ ngon!

Thật ra chuyện tôi cưới chồng thì tất cả mọi người trong giới nghệ sĩ chưa ai biết vì tôi nói với anh tôi muốn như vậy . Tôi mỉm cười gửi tin nhắn địa chỉ xong là lúc Khắc Hàn từ phòng tắm bước ra . Nhìn anh là tim tôi đập liên hồi không tự chủ , lập tức tránh nhìn anh tôi nằm xuống nhắm mắt lại. Bỗng một bàn tay ấm áp ôm lấy eo tôi khiến cô rùng mình lo sợ :

-Bà xã , ngày mai mình đi hưởng tuần trăng mật chịu không ?

- Không .. tôi không cần đâu !

Tôi cự tuyệt từ chối , bỗng cơ thể tôi bị chuyển sang quay lại đối mặt với anh , tôi tròn mắt nhìn anh . Gương mặt này thật là đẹp , tim lại không tự chủ cứ đập nhanh liên hồi , tôi liền nhắm chặt mắt lại .

-Bà xã , chúng ta đã là vợ chồng sao lại tỏ ra xa lạ như vậy ? – Khắc Hàn giễu cợt

- Anh bị ảo tưởng sức mạnh à , mau bỏ tôi ra !

- Bà xã , đêm tân hôn động phòng hoa chúc , anh không muốn phải tức giận với em ! Em mệt rồi mau ngủ đi !

Tôi lập tức nhớ về ngày hôm ấy thì im lặng nhắm mắt , bỗng tôi cảm giác cơ thể mình đã nằm trong lòng ngực anh , một mùi hương dễ chịu tỏa ra làm cho tôi có cảm giác thoải mái rồi chìm vào giấc ngủ .

Sáng hôm sau , tôi mở mắt nhìn vào đồng hồ . Trọn tròn mắt , tôi di chuyển nhanh thì cảm giác nhói nhói ở người khiến tôi dừng lại . Tôi nhìn xuống , cơ thể tôi đang trần truồng.

- VƯƠNG KHẮC HÀN ! TÔI HẬN ANH !

Một lúc sau , tôi chuẩn bị mọi thứ rồi đi ra cổng nhìn thấy xe chị Hoa vừa đến.

- Tiểu Hạ , em nhanh đi !

- Vâng !

Tôi vừa lên xe , lập tức chiếc xe lao tới điểm hẹn kí hợp đồng . Bước vào công ty lập tức một chàng trai điển trai bước tới cung kính :

- Bách tiểu thư , mời đi lối này !

Tôi nhìn cậu rồi đi theo . Công ty này lớn thật , bên ngoài cao ngất ngưỡng còn bên trong thì rộng lớn bao la hèn chi các nghệ sĩ nổi tiếng đều xuất thân từ nơi này. Đang nhìn ngắm xung quanh thì tôi bị chị Hoa kéo lại nói khẽ :

-Đáng ra người chúng ta gặp hôm nay là Vương tổng nhưng do có một số việc nên đã có người thay ông ấy gặp chúng ta , đó chính là Liên Ánh Dung , cô người mẫu diễn viên nổi nhất hiện nay em nhớ khôn khéo đấy !

- Vâng !

Chị Hoa mỉm cười mở cửa cho tôi bước vào . Ngồi vào vị trí , đối diện tôi là một cô gái vô cùng quyến rũ thân hình bốc lửa , màu tóc vàng chóc cùng đôi mắt màu xanh dương di truyền từ người cha Anh quốc của cô .

- Cô là người diễn viên mà được Vương tổng để ý sao ?

- Để ý...! – Tôi ngơ mặt ra

- Được rồi , nhìn cô cũng tạm được ! Tôi là ai chắc cô cũng rõ nhưng trong công ty này tôi cũng đảm một vai trò là phó giám đốc , cô có thể gọi tôi là chị Liên hay tên Anna cũng được !

- Vâng , chị Liên !

- Cô đã đóng quảng cáo hay chụp hình bao giờ chưa ?

- Dạ chưa !

- Há , tôi không hiểu ! Người như cô mà cũng được gọi là nổi tiếng sao ?

- Con bé mới ra trường , chị Liên hiện là nữ ngôi sao đứng đầu trong giới showbiz mong chị giúp đỡ ! – chị Hoa cúi đầu

- Nếu chị ta giỏi như vậy chúng ta làm người mẫu làm chi nữa , về thôi ! – Tôi đứng bật dậy

- Tiểu Hạ ! – chị Hoa nhìn

- Một khi cô bước ra khỏi phòng này thì không có đường quay lại mà hối hận đâu đấy ! – Liên Ánh Dung nói

Tôi bỏ đi nhanh chóng bỏ chị Hoa phía sau bực tức đuổi theo. Lúc này , trong căn phòng Liên Ánh Dung để 2 chân lên bàn , trên môi nở nụ cười nham hiểm.

-Không ai có thể xứng đáng làm người mẫu đại diện cho công ti này ngoài chị Liên cả ! – thư kí riêng của cô – Lệ Vy nói

- Cô đó , chỉ giỏi được cái nói đúng thôi ! – Ánh Dung cười mân mê đôi bàn tay

Bỗng cánh cửa mở ra , Ánh Dung khẽ nhếch mép không để ý rồi lên tiếng :

-Quay lại sao , nhưng giờ tôi không muốn nhận cô nữa !

- Không nhận...ai cho cô cái quyền đó hả ? – tiếng nói lạnh lùng của vị tổng giám đốc uy nghiêm

Ánh Dung nhìn lên liền giật mình thu hồi chân về , đứng bật dậy chạy đến ôm lấy cánh tay anh nũng nịu

- Khắc Hàn...em xin lỗi , tại em thấy cô ta không đủ chuyên nghiệp thôi ạ !
- Lập tức gọi cô ta quay lại .. cậu phải ở đây tìm mọi cách cho cô ấy kí hợp đồng này ! – Khắc Hàn nói lạnh
- Vâng , thưa tổng giám đốc ! – Lý An cúi đầu bước ra khỏi phòng
- Sao anh lại cần cô ta ? – Ánh Dung bức tức
- Vì cô ta rất có tiềm năng , em nên hiểu điều đó ! Anh rể tình Minh Triết nên sẽ bỏ qua , em mau tìm cách thuyết phục cô ấy đi !

Khắc Hàn kéo tay ra bỏ đi , Ánh Dung tức giận đập tay xuống bàn .

- Chị Liên bình tĩnh đi ! – Lệ Vy nói
- Cô ta có tài năng gì chứ , sao anh ta lại cứ chú ý nó chứ ? – Ánh Dung nói quăng tập hồ sơ vào cánh cửa
- Chị Liên...tốt nhất chị nên cố bình tĩnh đi cô Bách sắp tới rồi ! – Lý An cúi xuống nhặt tập hồ sơ
- Một khi cô ta bước vào công ty này nhất định tôi không tha cho cô ta đâu ! – Ánh Dung nói
- Chị sẽ làm gì tôi nhỉ ?

Cánh cửa mở ra , tôi bước vào . Gương mặt xinh đẹp điềm tĩnh nhìn Ánh Dung với ánh mắt thách thức . Ánh Dung nhìn tôi rồi ngồi xuống khẽ nhếch mép nói khinh :

- Há , một con gà mới vào nghề khiến người ta hứng thú tình một đêm thôi ! Tổng giám đốc cũng không ngoại lệ !
- Vậy nếu tổng giám đốc đã có ý như vậy tôi không thể từ chối rồi !

Tôi khẽ cười nhẹ , cầm cây bút kí vào bản hợp đồng . Nhìn Ánh Dung mới nói :

- Nghe nói chị vào nghề rất sớm khoảng lúc đó mới 17 tuổi à , tính đến nay chị đã 22 tuổi rồi , vậy chị chắc cũng nhiều người rồi nhỉ ?
- Cô ..! – Ánh Dung tức giận
- Đi thôi , chị Hoa ! Chúng ta đi shopping , chăm sóc da để làm người mẫu đại diện và gặp mặt Vương Tổng !

Tôi cố tình nhấn mạnh 2 từ cuối cho Ánh Dung nghe rõ , rồi quay gót bỏ đi . Trong phòng giám đốc trên màn hình laptop mọi hình ảnh diễn ra từ lúc tôi xuất hiện cho đến khi tôi đi đều được hiện ra màn ảnh này , bỗng trên gương mặt lạnh lùng nở ra một nụ cười âm ỉ khiến người ta mê mẩn .

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Tôi bước vào xe mỉm cười , chị Hoa lái xe quay qua hỏi :

- Tiểu Hạ... sao em lại ăn nói như vậy ? Em thừa biết cô ta sẽ đối phó em mà !
- Nếu họ đã muốn đối phó mình , mình nên đối đáp lại chứ chị !
- Em không lo à !
- Dạ không , chị cứ yên tâm !

Tôi mỉm cười rạng rỡ , chị Hoa im lặng nhìn tôi lo lắng . Sau đó chị Hoa đưa tôi đi spa , thẩm mỹ viện , cửa hàng quần áo . Cho tới tối ,chị Hoa lái xe đưa tôi về nhà :

- Chị về cẩn thận !

- Ủ, em nghỉ sớm ! Mai ta sẽ chụp hình ra mắt sản phẩm đó ! – chị Hoa dặn dò

- Vâng !

Chiếc xe quay bánh đi . Lúc này , tôi mỉm cười bấm chuông cửa , một cô gái chạy ra .

-Thiếu phu nhân , cô đã trở về !

- Ủ .. hần ..à thiếu gia về chưa ?

- Dạ , thiếu gia nói có việc bận , mời thiếu phu nhân vào dùng bữa !

- Tôi ăn rồi ! Được rồi , tôi về phòng !

Tôi bỏ lên phòng , mọi người hầu ở đây được đào tạo tốt và rất nghe lời nên Khắc Hàn đã thuê vào để dọn dẹp . Tôi tắm xong , liền đi dạo quanh phòng . Giờ mới nhận ra là phòng của 2 người rất đẹp , cách bày trí rất đẹp mắt , mọi thứ được xếp cẩn thận ngăn nắp . Đang nhìn ngó chung quang thì cánh cửa bật mở , Khắc Hàn mặt mỉm cười bước xuống giường .

-Nè , anh mau đi tắm rồi hãy ngủ !

- Anh đang mệt ! – Khắc Hàn kéo tôi ôm vào lòng

- Vậy anh mau buông tôi ra !

Tôi ngước mắt lên nhìn anh , gương mặt anh khi ngủ thật là đẹp , không hề có sự lạnh lùng vô cảm gì nữa . Gương mặt không tì vết , song mũi cao thẳng tắp , đôi môi đỏ mọng , nhìn anh rất đẹp khiến cho tôi ghen tị .

-Mau ngủ đi !

Vòng tay siết hơi chặt lại , tôi giật mình tim đập mạnh vô cùng rồi cùng dần chìm vào giấc ngủ .

--Sáng hôm sau--

Tôi thức giấc nhìn xung quanh , anh ta lại biến mất nữa . Tôi chán nản đi vào phòng tắm thay đồ rồi đi nhanh ra cổng , chị Hoa chạy xe tới đón và cùng nhau đi tới công ty .

-Hôm nay em sẽ đóng quảng cáo đó , nhớ tập trung nhé ! – chị Hoa nhắc nhở

- Vâng , em biết mà !

Tôi uể oải đi lên studio ở tầng 8 , mọi công việc được diễn ra nhanh chóng hơn dự tính của mọi người nhưng tới lúc kết thúc thì cánh cửa mở ra :

-Ô..Chị Liên ... Vương tổng ! – đạo diễn cúi người

- Mọi việc ổn chứ ? – Khắc Hàn nhìn ông

- Vâng , rất tốt ! Diễn viên rất đẹp !

- Đẹp gì chứ ? Ông mù rồi à , cô ta chỉ là dạng tầm thường thôi ! – Ánh Dung tức giận bước vào phòng phục trang

Cùng lúc này , Minh Hạ từ phòng thay đồ bước ra , cả 2 chạm mặt .

-Ô..chị Liên cũng tới xem sao ? À..cũng phải , tới xem coi mình bị xóa ngôi như thế nào chứ ! – tôi nhìn Ánh Dung nói

- Cô ... đừng có mơ tưởng , một diễn viên mới nổi mà thất lễ như vậy thì không ai để ý đâu ! – Ánh Dung bảo

- À...em quên , chị Liên lớn tuổi hơn em nhi ... già rồi chị không chấp nhất em út chứ !

- Cô...! Được lắm , chỉ cần anh ấy chán cô rồi tôi nhất định không cho cô xuất hiện trên giới showbiz này nữa ! – Ánh Dung ngiên răng nói

- Em cũng mong là vậy ! Thôi , em cần phải lên phòng Vương tổng trò chuyện rồi , chào chị nhé !

Tôi bước qua người cô rồi khẽ cười nhạo làm cho Ánh Dung tức điên lên . Tôi thông thả đi tới phòng giám đốc , bước tới phòng tôi đưa tay lên gõ cửa :

- Vào đi ! – tiếng nói quen thuộc mà lạnh lùng vang lên

- Sao nghe quen thế nhỉ ? – Minh Hạ mở cửa đi vào thì

- ANH ... SAO ANH Ở ĐÂY ? GIÁM ĐỐC ĐÂU ? – Minh Hạ hoảng hốt hét lên
- Em có thể nhỏ tiếng tí không ? Anh là Vương tổng ở đây ! – Khắc Hàn chống tay nhìn tôi
- Không, không thể nào ! – Tôi lùi bước ngã xuống ghế
- Em sao vậy ? Anh đã từng nói rồi mà ! – Khắc Hàn bước tới ôm lấy cô vào lòng
- Bao giờ chứ , anh dám nói dối tôi sao ? – tôi hờn dỗi
- Đâu có , anh đã từng nói mà em không nghe thôi ! Mà em vào công ty anh cũng có lợi mà !
- Có lợi gì chứ ? Bỏ ra coi !

Tôi đẩy người anh ra , rồi quay mặt đi .

- Sao không có lợi ? Hai vợ chồng ta thường xuyên gặp nhau , cùng nhau đi làm không tốt sao ? – Khắc Hàn nói ôm lấy tôi
- Tôi không muốn bị mọi người soi mói nhé ! Tôi muốn nghỉ làm !
- Vậy em bồi thường hợp đồng nổi không ? – Khắc Hàn bảo
- Anh...! – tôi tức nghẹn họng
- Được rồi , ngày mai anh sẽ cùng em đi dự tiệc xong em muốn gì cũng được !
- Thật à !
- Ừ , ngoại trừ em bỏ công việc này !

Khắc Hàn sững sờ nhìn tôi vô cùng , lúc này cánh cửa mở ra . Ánh Dung bắt gặp cảnh này máu nóng nổi lên , tôi lập tức bật dậy liếc nhìn anh nhưng trông mắt Ánh Dung thì tôi đang liếc mắt đưa tình với cậu .

- Tôi xin phép ! – tôi bỏ đi
- Chuyện này là sao ? Anh làm vậy có biết nếu truyền ra ngoài thì sao không hả ? – Ánh Dung nói
- Anh sẽ có cách giải quyết ! – Khắc Hàn lạnh lùng đi về bàn làm việc
- Anh..sao anh .. em..- Ánh Dung nhìn anh như sắp nói điều gì thì
- Em ra ngoài đi ! Anh không muốn nói chuyện này với em !

Khắc Hàn chẳng thèm liếc nhìn cô nói lạnh lùng , Ánh Dung nhìn anh , nước mắt rung rung rơi là tả xuống rồi quay người quay bước đi . Khắc Hàn lúc này mới ngược mặt lên quay ghế nhìn ra khoảng trời rộng bao la ... Minh Triết...tớ xin lỗi cậu !

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Ngày hôm sau , tôi mở mắt nhìn quanh căn phòng thì :- A .. Anh dọa tôi sao ? - tôi la toáng lên khi thấy anh đang ngồi trên ghế nhìn tôi

- Nè ... Có ai nói nhìn em ngủ khác lúc thức không ? - Khắc Hàn nhìn tôi chổng cằm hỏi
- Khác sao ? - Minh Hạ ngờ ra
- Tỉnh thì như hổ vậy còn khi ngủ thì như thiên thần đấy ! - Khắc Hàn nhìn
- Đề tiện !

Tôi quăng gói ngay mặt anh rồi chạy nhanh vào phòng tắm. Khắc Hàn mỉm cười nhẹ nhìn vào đồng hồ :

- 10 phút !

Tôi nhìn vào gương khẽ lắc đầu nhẹ , làm vệ sinh cá nhân xong cời váy ngủ tắm nhưng khi xong cô lại ngớ ra là tôi chưa mang quần áo vào . Hai má ửng đỏ lên ..

- Phải làm sao đây ?

- Lâu quá đấy , bà xã ! Anh đói rồi ! - Khắc Hàn mỉm cười chống cằm nhìn vào cửa nhà tắm kim dài chỉ đồng hồ chỉ đúng 10 phút như lời cậu

Tôi nghe tiếng cậu liền giật mình hoảng hốt rồi hơn , nhìn xung quanh khăn tắm cũng không có ở đây .. Phải làm sao ?

- Anh ... Anh ra ngoài được không ? - tôi nói e thẹn

- Sao ? Anh đâu có làm gì đâu , em mau ra đi , anh đói rồi ! - Khắc Hàn cười nhẹ

- Anh đói thì đi xuống bếp ăn đi ! - tôi la

- Anh đợi em đi cùng , ngoan nào ! Em ra đi ! - Khắc Hàn nói to bước lại tú quần áo

- Tôi không thể ra khi anh cứ ở đây !

- Sao thế ? Ta là vợ chồng sao không thể gặp ! Hay em có vấn đề gì ?

- Tôi ... Tôi không mang quần áo vào .. !

- Ô .. Vậy anh vào tắm cùng em sao ?

- Đilen sao ? Anh .. Anh có thể lấy quần áo giúp tôi không ? - tôi đỏ mặt

Khắc Hàn mỉm cười mở tủ đồ ra lấy một chiếc váy trắng ren nhẹ nhàng và đồ lót cho cô , hai má của cậu cũng khẽ có mẩn hồng.

- Đây !

- Cảm ơn !

Tôi lấy quần áo mặc vào đi ra , cúi đầu không dám nhìn anh cứ trực tiếp đi xuống bếp . Khắc Hàn che miệng cười nhẹ rồi theo sau tôi xuống bếp . Đây là lần đầu hai người ăn sáng cùng nhau nên những món ăn cũng đặc biệt phong phú hơn , tôi cúi đầu ăn không nói gì khiến cho anh hơi chán nản :

- Nè ! Không ngờ đồ lót cũng em đa dạng màu sắc quá nhỉ !

- Anh Biến thái ! - Tôi nghiêng răng

- Chả phải em nhờ anh sao ? Bữa nào đi ngủ mặc kiểu sexy cho anh coi thử đi !

- Anh đề tiện ! - Tôi liếc nhìn anh rồi đứng lên đi ra ngoài

Khắc Hàn khẽ cười đi theo kéo tôi ôm vào lòng .

- Bây , anh làm trò gì vậy ? - Minh Hạ nhìn

- Đi thôi , anh sẽ dẫn em đi mua đồ !

Cả hai lên xe đi tới trung tâm lớn nhất của thành phố A thuộc tập đoàn L&A . Khắc Hàn nắm tay cô bước vào :

- Bây , anh buông ra ! - Tôi nói nhẹ

- Anh đang dẫn em đi thôi , em bịt kín thế này không ai nhận ra đâu ! - Khắc Hàn nói rồi kéo tôi vào một shop thời trang

Tất cả nhân viên cúi đầu chào cười thẹn , Khắc Hàn bước tới lựa quần áo cho tôi , những bộ váy vô cùng đáng yêu . Tôi nhìn anh lựa bất chấp liền cản :

- Bây , anh lựa nhiều vậy , tôi không mặc đâu , đắt lắm !

- Ở hay , tiền anh mà ! - Khắc Hàn nhìn tôi rồi quay sang lựa tiếp

- Anh lựa thì anh tự mặc đi ! - Tôi quay người định đi thì

- Em tự mặc hay muốn anh mặc giùm, anh giỏi mấy việc này lắm đấy ! - Khắc Hàn nhìn tôi, đưa tay đến gần .

- Mặc !

Tôi cảm bộ váy màu hồng nhạt chạy vào trong, bên ngoài Khắc Hàn khẽ cười nhẹ .

- Ôi, anh ấy đẹp trai quá ! Giống với Khắc Anh đấy ! ...- các nhân viên bàn tán

Khắc Hàn tay siết lại, say sưa lựa giày, mũ và phụ kiện cho tôi . Tôi từ trong bước ra, khuôn mặt xinh xắn, mái tóc hạt dẻ xoa dài làm nổi bật làn da trắng hồng của tôi . Khắc Hàn mỉm cười nhẹ để tôi ngồi lên ghế mang giày giúp tôi . Minh Hạ nhìn anh, tay để ngực trái ... Tim đập rất nhanh ..

- Đẹp lắm ! - Khắc Hàn nhìn tôi

- Tôi ... Tôi .. Đẹp gì chứ ? Xấu quá ! - Tôi lúng túng

- Nhìn vào gương đi này ! - Khắc Hàn xoay tôi nhìn vào gương

Thật là đẹp ! Tôi nhìn hình ảnh phản chiếu trong gương rồi ngơ ngác nhìn .. Cứ như nàng công chúa vậy . Nụ cười bất giác vươn lên không tự chủ . Khắc Hàn mỉm cười nhẹ nắm tay tôi đi ra quầy thanh toán :

- Thanh toán toàn bộ quần áo đó và mang đến địa chỉ này !

- Vâng, thưa quý khách ! - Tôi nhân viên cúi đầu

- Cho hỏi cô đây có phải diễn viên Minh Hạ không ạ ? - cô nhân viên thứ hai hỏi

- À .. Vâng ! - tôi mỉm cười nhẹ

- Ô .. Em hâm mộ chị lắm cho em xin chữ ký nha chị ! - các nhân viên năn nỉ

Tôi cũng gật đầu kí tên chụp ảnh cùng đến khi :

- Anh là diễn viên Khắc Anh sao ? Có thể cho em xin chữ kí được không ? - một nhân viên nữ e thẹn

- Lập tức biến đi ! - Khắc Hàn nói lạnh lùng rồi kéo tay tôi đi

Tay anh lạnh và siết chặt tay tôi vô cùng khiến tôi nhăn nhó lại vì đau .

- Anh buông ra, đau quá ! - tôi lên xe rút tay về

- Em dám tỏ thái độ với anh ! Kéo cửa lên ! - Khắc Hàn nhìn trợ lí của mình

Tôi nhìn anh, Khắc Hàn kéo tôi lại hôn sâu vào cánh môi bé nhỏ, đầu lưỡi khuấy đảo bên trong hút hết mật ngọt khiến cho tôi khó thở vô cùng đánh tay vào người anh :

- Anh .. Buông ra ! - Tôi la

- Em mau nói .. em có yêu tôi không ? - Khắc Hàn nhìn cô

Tôi nhìn anh, đôi mắt anh thật sắc bén lạnh lùng khiến tôi run sợ, giọt lệ tràn ra :

- Tôi không !

- Đáng ghét !

< Xoẹt > Bộ váy trên người tôi bị xé ra một cách không thương tiếc, tôi hoảng sợ ngồi dậy che người . Khắc Hàn nhìn tôi rồi để tôi nằm xuống nệm :

- Không yêu chứ gì vậy tôi khiến em hận tôi ! - Khắc Hàn nói

Xong liền cúi xuống cắn mạnh vào môi tôi khiến tôi chảy cả máu, tôi quơ quạng chân đạp vào anh nhưng một lúc sau bị chân anh ghì lại, bầu ngực đau đốn khi ai đó cắn mút một cách mạnh bạo .

- Đau quá ! Anh buông ra !

Khắc Hàn nhếch môi, ban hai chân tôi ra lộ ngay cảnh xuân trước mặt, tôi la lên thì anh đã đưa vật của mình vào người tôi ra vào mạnh bạo .

- Đau quá .. Khắc Hàn .. Anh mau dừng lại !

- Em đau sao ? Haha.. ! - Khắc Hàn khẽ cười tay xoa nắn bầu ngực tròn

- Đau quá ! ... Vương Khắc Hàn .. Tôi hận anh !

Nói xong , tôi ngất đi nhưng đối với Khắc Hàn chưa đủ , anh thúc đẩy nhanh chóng ra vào và thỏa mãn trong người tôi đến 5 lần .

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8

Tôi tỉnh lại đã là buổi tối , tôi mơ màng mở mắt thì khuôn mặt anh hiện ra một cách dịu dàng :- Khắc Anh !

Bàn tay Khắc Hàn siết lại , hai mắt lạnh lùng nhìn tôi nói :

- Ăn đi !

Tôi bừng tỉnh thì ra tôi nằm rồi , anh đang bên London sao có thể bên cạnh tôi được chứ , tự cười giễu chính bản thân mình .

- Đi thôi , chả phải hôm nay có tiệc sao ? - Tôi ngồi dậy cơ thể có hơi đau

- Em có chắc không ? Đừng cố !

- Nếu anh có thể hỏi như vậy thì anh biết chắc anh đã làm gì khiến tôi như vậy !

Tôi đi vào phòng tắm thay quần áo , bước ra tôi ngồi ngay bàn trang điểm để mặc cho những chuyên gia trang điểm làm tóc. Khoảng chừng 20 phút sau , tôi bước xuống nhà , hần cũng thay bộ quần áo đơn giản thành bộ vest đen huyền bí tôn vóc dáng chuẩn của hần . Khuôn mặt tuyệt mỹ khiến người ta ghen hờn , tôi cũng không thua kém , tôi mặc bộ váy trắng dài thướt tha lộ ra ba vòng siêu chuẩn của người mẫu như tôi , khuôn mặt đáng yêu được trang điểm nhẹ nhàng khiến người ta không dời mắt được . Tôi nhìn anh rồi đi xuống nói :

- Nếu anh không đi sẽ trễ đấy !

- Được rồi !

Nói xong , hần bế bồng tôi lên khiến tôi hoảng :

- Anh làm gì vậy ? Bỏ tôi xuống !

- Em còn đau đấy ! Yên tâm , đến khách sạn anh không hành xử quá mức đâu ! - Khắc Hàn nhìn tôi nói dịu

Tôi im lặng , để anh bế ra xe . Đến khách sạn , Khắc Hàn bước xuống trước mở cửa giúp tôi , cả hai nhìn nhau rồi tôi khoác tay anh đi lên thăm dò tiến vào lễ kỷ niệm của công ty , xung quanh các nhà báo chụp hình rất nhiều khiến mắt tôi không mở ra được thì :

- Mau dừng lại đi ! - một câu nói nhẹ nhàng lạnh lùng vô cùng khiến cho các phóng viên run sợ dừng động tác

Khắc Hàn nắm tay tôi bước đi vào thang máy , bây giờ tôi mới chợt nhớ ra Vương Khắc Hàn là đại ca thế giới ngầm một thời , tuy anh bây giờ không là đại ca nhưng không ai dám ngang nhiên chống đối anh , các lão đại băng đảng lớn gặp anh cũng cúi đầu gọi một tiếng " Lão Đại". Tôi thờ dài , có vẻ như kế hoạch trốn thoát của tôi hơi khó khăn rồi .

Cánh cửa thang máy mở ra , mọi người quay lại ngược nhìn . Lúc này tay Khắc Hàn buông ra khiến tôi có cảm giác lạc lõng trống vắng , anh từng bước đi đến khán đài dùng giọng có chút đùa cợt nói :

- Rất vui các vị đã đến dự buổi lễ kỷ niệm 4 năm tập đoàn L&A thành lập , 4 năm qua là bước khởi đầu thành công của L&A , tôi cảm ơn mọi người đã ủng hộ chúng tôi , và tôi sẽ cố gắng nâng cao L&A hơn trong những năm tiếp theo ! Sau đây là người mẫu đại diện cho chúng tôi .. Cô Minh Hạ !

Hàng loạt tiếng vỗ tay vang lên khi Khắc Hàn dùng phát biểu . Tôi khẽ mỉm cười nhẹ cúi đầu :

- Tôi sẽ cố gắng để không phụ lòng giám đốc !

Mọi người vỗ tay nhẹ cho có hình thức , Khắc Hàn mỉm cười nhìn tôi nói nhẹ :

- Anh đi tiếp khách , chút nữa anh đưa em về ngay ! Nhớ đừng nói chuyện với người lạ đấy !

Tôi gật đầu nhẹ rồi đi tới bàn lấy ly rượu vang :

- Từ khi nào em uống rượu vậy ? - Minh Phong bước đến nhìn tôi nhẹ nhàng

- Em cũng không biết , nhưng có vẻ nó ngon hơn em tưởng ! - Tôi mỉm cười , nếu không phải bị Khắc Hàn đổ chai rượu vào miệng thì có lẽ tôi không hề biết rượu vang nó ngon vậy

- Cậu ta tốt với em không ? - Minh Phong nhìn tôi đưa tay vén lọn tóc vương trên mắt tôi

- Rất tốt , cho em công việc , mọi thứ ! - Tôi mỉm cười , tôi không thể nói được

- Nếu mệt mỏi hãy về nhà , anh sẽ bảo vệ em ! - Minh Phong dịu dàng nhìn tôi

Minh Hạ ngược mắt lên đối diện anh , đôi mắt anh dịu dàng như vậy , cử chỉ nhẹ nhàng như thế khiến tôi muốn ôm anh bật khóc và nói hắn đã làm tôi khổ ra sao .

- Được mà , anh cả và anh ba không đến à ! - Tôi đổi chủ đề

- Hai người họ đi ra nước ngoài rồi !

- À , cậu đây là Bách Minh Phong sao ? Tôi là Hà Từ Lương giám đốc công ty Lam Độ ! - một người đàn ông trung niên bước tới nhìn tôi từ đầu xuống chân khiến tôi khó chịu bèn nói

- Anh nói chuyện đi nhé , em đi vệ sinh chút !

Minh Phong gật đầu , tôi đi vào phòng vệ sinh rửa mặt lại cho tỉnh táo bước ra thì :

- Ô .. Cô là người mẫu đại diện cho công ty L&A sao ? Nhìn đẹp thật ! Có muốn hay không hôm nay tôi phục vụ cho cô ? - từ bên cạnh nhà vệ sinh nam đi ra , có hai ba tên công tử bột nhìn tôi cười

- Tránh ra đi ! Tôi không thích nói chuyện với các anh ! - tôi nói lạnh đi ra thì

- Kiêu thế à .. Tôi thích ! - một tên kéo tôi lại ép vào tường

- Buông tôi ra ! - tôi la

- Haha ! - bên cạnh hai tên khác cầm điện thoại cười to quay lại

Tên đẩy tôi vào tường cúi người hôn hít ngay cổ tôi thì bỗng < Bốp > một tên vệ sĩ kéo hắn ra đấm một cái rở mạnh :

- Mẹ kiếp , mày biết tao là ai không mà dám đánh hà ?

- Có cần tôi đọc tên ba mẹ của ba người không ? Lý Lâm , Hạ Bảo , Lưu Minh ! - tiếng nói điềm đạm vang lên khiến lòng tôi âm lại

- Anh... ! Lão đại .. ! - cả ba tên luống cuống quỳ xuống

- Có vẻ như Hạo Khánh Thiên không quản được các cậu để cho các cậu đụng vào người của tôi ! - Khắc Hàn lạnh lùng nhìn ba tên

- Tội em sai rồi , tội em không dám nữa !

- Dạy dỗ cho tội nó chút đi !

Nói xong , hắn ngồi xuống ghế bất chéo chân như đang xem kịch vui , ba tên vệ sĩ ra tay không hề nhẹ chút nào , cú đấm cú đá giáng xuống khiến cho tôi hơi hoảng :

- Tha .. Tha cho họ đi ! - Tôi nhìn anh

- Dừng ! Chặt tay nào nó chạm vào người cô ấy đi ! - Hắc phẫn ra như nói chuyện bình thường

- Vậy sao anh không giết luôn đi ? - tôi hơi kích động

- Đủ rồi , vứt chúng nó ra ngoài đi !

Khắc Hàn nói xong đứng lên bước tới gần tôi , đưa tay chạm vào cổ tôi :

- Anh muốn rút lại lời nói đấm cho nát miệng nó ra !

- Anh xong chưa , chúng ta về !

Khắc Hàn nghe được từ chúng ta liền mỉm cười gật đầu nắm tay tôi đi ra ngoài lên xe đi về nhà .

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Về nhà , tôi thay bộ váy ra bằng bộ đồ ngủ tơ tằm cùng màu với anh , nói thật ra thì do anh đưa tôi mặc nên tôi phải mặc thôi. Khắc Hàn mỉm cười nhẹ , tôi nhìn anh rồi trèo lên giường đắp chăn lại . Sau khi chỉnh đèn ngủ xong , Khắc Hàn nằm cạnh bên tôi nói nhẹ :- Hôm nay là do anh sai , anh xin lỗi !

- Không sao đâu , dù sao tôi cũng quyết tâm tìm cách trốn thoát anh mà ! - Tôi nói nhẹ

- Haha... Cả cuộc đời này , em là người anh yêu và là người anh tin tưởng nhất , nên việc dù em trốn ở đâu anh cũng có thể tìm ra ... ! - Khắc Hàn kéo tôi vào lòng ôm nhẹ

- Vậy anh có thể nói tại sao anh căm ghét Khắc Anh không ?

Khắc Hàn im lặng khiến cho tôi hơi sợ bèn nói :

- Anh .. không cần...!

- Hắn là anh trai của anh ... Thật ra anh không hề căm ghét anh ta mà chỉ là vì lòng dối kỵ thôi ..! - Khắc Hàn nói nhẹ

Khắc Hàn và Khắc Anh là anh em song sinh , từ nhỏ Khắc Anh thể chất rất yếu nên được ba mẹ chăm sóc rất chu đáo chỉ riêng Khắc Hàn phải tự lo cho bản thân , nhưng anh không hề quan tâm , anh rất thương ba mẹ và anh trai mình .. Cho đến một ngày , ngày đó có lẽ là ngày mà anh căm ghét nhất ... Ngày mà mẹ anh ra đi .. Khắc Anh bị tái phát bệnh .. Bác sĩ chuẩn đoán rằng anh bị suy thận cấp tính cần phải phẫu thuật ghép thận và chờ đợi xem có ai phù hợp thận không .. Cả nhà anh chờ đợi mãi không có thận phù hợp nên mẹ anh đã lên lúc đi làm xét nghiệm thử .. Không ngờ lại trùng khớp .. Thế là bà đã cắt bỏ một quả thận cho Khắc Anh .. Nhưng bà vẫn không qua được cửa ải tử thần ..

- Em có biết lúc trước khi chết bà ấy đã nói gì không ? - Khắc Hàn ôm lấy tôi nói nhẹ

-... ! - tôi im lặng

- Bà ấy nói " Khắc Hàn .. Dù thế nào con cũng phải bảo vệ cho Khắc Anh hiểu chưa ? " ! Cho đến cuối cuộc đời bà vẫn không hề nhớ đến anh , chỉ quan tâm đến hắn !

Tôi im lặng , hai tay ôm lấy người anh đang run lên vì khóc .. Nước mắt của tôi cũng rơi ra , có lẽ cuộc đời quá trớ trêu rồi ..

- Thế là sau đó ba anh lấy vợ mới , bà ấy rất giàu , lo Khắc Anh được đi vào làng giải trí , anh thì cứ ở lại ngôi nhà cũ với mẹ được đại ca của thế giới ngầm chăm sóc dạy dỗ .. Và anh đã tự đi học để xây dựng nên công ty này .. ! - Khắc Hàn nói nhẹ

- Anh rất tài giỏi mà ! - tôi nhìn anh rồi nói

- Không như vậy đâu .. Trong suốt thời gian anh học , anh luôn nghĩ phải làm sao để cho người ta quan tâm mình , phải làm sao để cho Khắc Anh phải đau khổ giống như anh .. Anh rất hận hắn ta .. Anh cũng từng có ý sẽ sửa đổi toàn bộ khuôn mặt này nhưng khi nhìn vào bức ảnh mẹ .. Anh không thể !

Tôi không thấu hiểu được nỗi đau của anh có lẽ vì tôi từ nhỏ được sự yêu thương của ba mẹ và ba anh trai của mình .. Nhưng tôi biết .. Mẹ của anh cũng rất yêu anh và tin tưởng anh nên mới nhờ anh bảo vệ Khắc Anh sao ...

- Haha .. Anh làm em khóc rồi sao ? Ôi .. Anh xin lỗi nhé ! - Khắc Hàn đưa tay lau nước mắt cho tôi

- Không cần xin lỗi đâu ! Em tin anh không có đơn đâu vì bên anh có em mà ..!

Tôi ôm lấy anh nói nhẹ , Khắc Hàn khẽ mỉm cười nhẹ ôm tôi rất chặt ..

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 10

Từ đó tôi có cái nhìn khác về anh , mọi thứ anh đều chịu tôi không để tôi bức tức hay khó chịu . Sáng sớm tôi thức dậy đã thấy anh loay hoay trong bếp :- Anh làm gì vậy ? - Tôi tò mò

- Anh đang làm bữa sáng cho em ! - Khắc Hàn mỉm cười

Nếu để cho người khác nhìn vào chắc người ta nghi ngờ anh có phải là Vương Khắc Hàn hay là Vương Khắc Anh .. Tôi mỉm cười ngồi vào ghế , Khắc Hàn mang ra một đĩa cơm trang trí rất đẹp :

- Cơm chiên dương châu hải hạm do anh làm đấy ! - Khắc Hàn mỉm cười nhẹ

- Đẹp đấy , ăn thử !- tôi cầm thìa mút một muỗng

Hai mắt tôi tròn tròn lên nhìn anh khiến anh sợ tán loạn :

- Em sao vậy ? Không ăn được nữa ra đi !

- Ngon quá !

Tôi cười to khiến Khắc Hàn thở phào nhìn tôi dọa nạt :

- Làm anh giật mình , làm sau em mà như vậy là chết với anh đấy !

- Haha , không ngờ anh có tài này đó ! - Tôi giờ ngón cái tán thưởng

- Nếu vậy .. Anh thường xuyên nấu cho em nhé ! - Khắc Hàn nhìn tôi

- Những thứ tốt đẹp nên dành cho người quan trọng nhất chứ ! - tôi nói nhẹ

- Em chính là người quan trọng đó ! - Khắc Hàn nắm tay tôi

- Em ... Chỉ xem anh là anh trai .. !

- Rồi em sẽ coi anh là chồng !

Tôi ngượng ngùng cúi đầu rút tay về ăn cơm . Ăn xong xuôi bữa sáng , tôi bị anh kéo ra ngoài sân thấy chiếc xe màu trắng thật đẹp.

- Đẹp quá !

- Tặng cho em đấy , sau này có muốn đi đâu cũng có xe để đi ! - Khắc Hàn nói

- Cảm ơn anh ! - tôi ôm lấy anh

Trong một phút vui sướng tôi đã quên mất cảnh giác , lập tức Khắc Hàn nâng cằm tôi lên đặt vào một nụ hôn nhẹ nhàng , môi anh ngọt như sữa vậy , anh đưa lưỡi vào trong khoang miệng tôi hút lấy mật ngọt cổ dừa giòn với lưỡi tôi đến khi tôi sắp ngất vì thiếu oxy anh mới buông ra :

- Thích chứ ? - Khắc Hàn nhìn tôi

- Anh bị điên rồi ! - nói xong tôi trèo lên xe

Nhanh chóng anh cũng lên theo khiến tôi giật mình hoảng hốt .

- Anh làm gì vậy ? Xuống xe !

- Không sao , em cứ đưa anh đến công ty , nếu có ai hỏi em cứ nói chờ anh trai đi làm là được ! - Khắc Hàn nói

- Nhưng ... Hôm nay thôi đấy !

Tôi khởi động xe , chạy ra khỏi cổng tiến đến công ty L&A , tuy tôi biết chạy vậy thôi nhưng chưa có bằng lái gì đâu nên tôi hơi sợ . Và rồi nỗi sợ tôi đã thật sự diễn ra .. Tôi dừng xe vào lề đường :

- Bình tĩnh đi , mau ra sau nằm ! - Khắc Hàn mở cửa xe ra

Tôi lo lắng vô cùng nhìn ra ngoài là một nhân viên cảnh sát giao thông bình thường :

- Cho chúng tôi xem bằng lái !

- Đây ! - Khắc Hàn mở cửa xe lấy bằng lái của anh

- Tôi muốn xem cô gái kia ! - nhân viên cảnh sát nói

- Nhưng tôi là người điều khiển xe ! - Khắc Hàn nói lạnh

- Đây là quá trình kiểm tra , thưa anh ! Xin anh hợp tác !

- Nhưng vợ tôi đang không mặc quần áo , anh muốn xem gì ! - Khắc Hàn nhìn lạnh lùng lời nói có sát khí

Nhân viên cảnh sát hơi hoảng suy nghĩ một lúc rồi làm động tác chào anh rồi rời đi . Khắc Hàn vào ghế lái quay sang nhìn tôi :

- Em không có bằng lái !

- Tôi vừa mới tốt nghiệp đại học làm sao có bằng lái chứ !

Khắc Hàn nhìn tôi suy nghĩ rồi đạp ga chạy nhanh đến công ty . Anh đưa xe vào ga-ra , tôi bước xuống chạy vọt nhanh đi . Khắc Hàn mỉm cười lấy điện thoại ra :

- Mau làm cho tôi một bằng lái xe 4 bánh .. Tên là Bách Minh Hạ !

Tôi vừa vào công ty làm có ngay chị Hoa đến báo tin :

- Em xem kia ... Đẹp quá đấy !

Tôi ngược nhìn lên màn hình lớn ở giữa công ty , nữ phẩm chống nắng của tôi đã được công bố phát hành ... Tôi khẽ mỉm cười nhẹ thì :

- Đừng có đắc ý sớm ...mọi thứ không ai cho không bất kỳ thứ gì ! - Ánh Dung bước tới

- Haha .. Cũng phải , em phải nghe theo chị Cherry chứ .. Với kinh nghiệm 5 năm của chị không biết đã thu nhận và cho thứ gì nhi ? - Tôi nhếch môi cười cợt

< Bốp > Má bên phải tôi đỏ lên , chị Hoa hốt hoảng can ngăn :

- Chị Cherry , xin lỗi ! Tiểu Hạ không hiểu chuyện !

- Mới bước vào công ty mà làm càn hạ ? Cô đừng quên tôi là phó giám đốc công ty này .. Tôi có quyền đuổi cô đấy ! - Ánh Dung nhìn tôi

- Nếu chị có thể đuổi thì đã đuổi rồi !

Ánh Dung tức giận giơ tay định tát tôi nhưng lập tức tôi nắm lấy tay cô ta , nói lạnh :

- Không phải được một lần là được lần hai lần ba đâu ! Cái tát hôm nay tôi coi như quà ra mắt cô .. Mọi thứ về sau tôi sẽ trả đủ đấy ! - tôi bỏ tay cô ta ra

Ánh Dung nhìn tôi tức giận rồi bỏ đi . Chị Hoa lo lắng vô cùng xem xét mặt tôi rồi đưa tôi vào phòng nghỉ của nhân viên nhưng tôi nói có việc cần gặp giám đốc nên chị tha cho .

Trên tầng cao nhất của công ty , Khắc Hàn nhìn vào sếp hồ sơ , tay xoa nhẹ thái dương :

- Sao có thể có chuyện này chứ ?

- Anh Hàn , cô ta quá bí hiểm , em nghĩ anh nên đưa cô ta đi ! - một chàng trai khôi ngô anh tú không kém cạnh Khắc Hàn

- Khánh Thiên ... Cô ấy không thể rời xa anh được ! .. Em điều tra thân thế cô ấy đi !

< Cốc .. Cốc > tôi mở cửa vào thì Khắc Hàn ngược nhìn tôi hơi hoảng đưa tay lấy sếp hồ sơ thì :

- Anh đang giấu gì đó ? Đưa em ! - tôi bước tới

- Chỉ là dự án thảo luận thôi ! Em đến có việc gì à ? - Khắc Hàn lảng tránh

- À .. Em đến muốn xem anh đang làm gì .. Với lại dạo này em không có việc gì làm , lên đây có thể giúp được anh ! - tôi mỉm cười

- Anh Hàn , em xin phép !

Khánh Thiên cúi đầu đi ra ngoài , tôi quay sang nhìn anh ta , đôi mắt anh ta nhìn tôi khác lạ vô cùng . Bỗng cơ thể tôi bị ôm chặt từ phía sau :

- Sao mặt em đỏ vậy ? - Khắc Hàn nhìn tôi

- À .. Chắc makeup không đều hơi đậm ! - tôi mỉm cười

- Thật không ? - Khắc Hàn nghi ngờ

- Thật !

Khắc Hàn cũng chịu buông tha cho tôi , để tôi ngồi lên đùi anh cùng xem hồ sơ :

- Nè , anh có thể buông em ra không ?

- Chả phải em nói muốn giúp anh sao ? Cách này hay đấy ! - Khắc Hàn lập hồ sơ xem

Tôi lắc đầu quay mặt nhìn các hồ sơ thì thấy bản hồ sơ lúc này anh cầm đưa tay định lấy thì Khắc Hàn nhanh tay lấy cất đi :

- Đây là hồ sơ mật !

- Không thể cho em xem ! - tôi nghiêng đầu nhìn anh

- Ừ , không thể !

- Thật sao ? - tôi mỉm cười đưa tay ôm lấy cổ anh nũng nịu

Khắc Hàn ngược mắt lên nhìn tôi , tay trái ôm eo tôi , tay phải đặt sau gáy tôi kéo tôi sát gần anh . Môi anh chạm vào , tôi cảm nhận được hơi thở thanh mát của anh , tôi mỉm môi nhẹ vào môi anh khiến cho anh hơi giật mình mở mắt nhìn tôi , bất giác môi anh cong lên hôn tôi say đắm hơn . Bàn tay tôi mò kéo khoá váy tôi xuống , tôi giật mình đánh nhẹ vào người anh nhưng vô ích , anh bế bổng tôi lên để tôi nằm vào ghế :

- Khắc Hàn , buông em ra ! Xin lỗi , em đùa thôi !

- Trò đùa này của em , anh rất thích chơi !

Nói xong anh cúi xuống hôn ngay cổ tôi , bàn tay tinh nghịch xoa nắn ngực tôi khiến tôi khẽ bật lên tiếng rên nhẹ :

- Vợ anh mãi cảm vậy sao ?

Tôi cắn chặt môi dưới để không bật ra tiếng , Khắc Hàn mỉm cười hôn lấy môi tôi , tách lấy răng cắn môi dưới tôi ra xâm lấn vào bên trong , tôi nhắm mắt lại bàn tay bất giác ôm lấy cổ anh . Bỗng < cốc.. cốc > có tiếng gõ cửa , tôi giật mình sau cơn mơ , đẩy anh ra , chạy vào nhà tắm . Khắc Hàn tức giận cài khuy áo lên :

- Vào đi !

Ánh Dung mở cửa bước vào nhìn áo anh xộc xệch liền nhìn quanh :

- Em tìm gì ? - Khắc Hàn bực dọc

- Khắc Hàn , đừng nói với em anh làm chuyện đó ở đây ! - Ánh Dung nhìn

- Nếu phải thì có liên quan tới em không ?

- Khắc Hàn .. Lỡ như có người khác phát hiện thì sao ? Anh nên nghĩ tới điều đấy !

Khắc Hàn ngược lên nhìn cô , tay siết lại nói nhẹ :

- Không có việc gì em ra ngoài đi !

- Anh ... Sáng nay em bị con nhỏ người mới đánh đấy ! - Ánh Dung nói uất ức

- Sao ? - Khắc Hàn bước tới xem mặt cô

- Cô ta nói em không xứng làm người mẫu nói em dùng thân thể để có như hôm nay !

- Ai dám nói em như vậy ? Anh sẽ giết cô ta !- Khắc Hàn siết tay lại
 - Tôi đây , hai người quả là diễn viên xuất sắc ! - tôi tức giận cầm lấy túi xách bỏ đi
- Khắc Hàn quay sang nhìn Ánh Dung :
- Chuyện này anh sẽ tính với em sao ?

Tôi bực tức vô cùng chạy nhanh xuống ga-ra lấy xe , Khắc Hàn chạy phía sau la :

- Tiểu Hạ , không được lái xe !

Tôi leo lên xe thì lập tức anh cũng trèo lên nói :

- Không được lái xe !
- Nhưng tôi thích !

Nói xong tôi vội ga chạy nhanh như gió ra đường ngoài lộ lớn , Khắc Hàn lo lắng :

- Em bình tĩnh , mau dừng xe lại đi !
- Không bình tĩnh được ! - tôi tiếp tục tăng tốc
- Anh tin em không có nói như thế với Ánh Dung , anh chỉ lo cho cô ta vì cô ta là em gái của bạn anh !
- Anh tỉnh cảm như vậy , ầm áp như vậy mà nói vì anh cô ta tôi có thể tin sao ?
- Tiểu Hạ nhìn đằng trước đi !
- Tôi không thích đây !

< Ầm > chiếc xe tôi tông thẳng vào một chiếc xe tải khác , tôi choáng váng nhìn trước mắt cơ thể anh che cho tôi máu tuôn rất nhiều .

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Tôi mơ hồ mở mắt nhìn xung quanh :- Tiểu Hạ , con tỉnh rồi ! - Bà Bách lo lắng

- Mẹ .. Đây là đâu ? - tôi choáng váng
- Đây là bệnh viện .. Em mau nằm nghỉ đi ! - Minh Phong nói nhẹ

Tôi nhú mồm cố nhớ lại và tôi giật mình hốt hoảng :

- Khắc Hàn .. Anh ấy đâu ?
- Cậu ấy bên phòng bên cạnh , yên tâm đi ! Cậu ấy còn hôn mê ! - Minh Hoàng xoa đầu tôi
- Anh cả , em muốn gặp anh ấy ! - tôi giựt mấy kim tiêm trong tay ra đi nhanh qua phòng bên cạnh

Khuôn mặt anh trắng bệch , cả người nhiều chỗ băng bó . Khánh Thiên đang ngồi quan sát anh , tôi bước vào :

- Cô còn tới sao ? Muốn xem anh ấy chết chưa à ! - Khánh Thiên nói châm chọc
- Tôi tới xem anh ấy , mọi người về đi ! Em không sao đâu ! - tôi nhìn Minh Phong nói
- Được ! - Minh Phong đóng cửa lại

Tôi bước đến giường bệnh ngồi xuống ghế nắm lấy tay anh , khuôn mặt anh trắng như vậy khiến tim tôi khẽ nhói .. Nếu lúc đó tôi không lái xe thì sẽ không có việc này ... Nếu tôi nghe anh thì anh sẽ không như vậy .. Nước mắt chợt rơi ra :

- Cô khóc sao ? Haha... Tôi đang nghi ngờ cô đang thương hại anh ấy vì khuôn mặt đó ! - Khánh Thiên nói lạnh

Bỗng bàn tay anh cử động , tôi ngược mắt lên nhìn anh , đôi mắt anh dần dần mở ra nhìn tôi :

- Anh không sao chứ ?

Hơi thở anh rất yếu nói cũng không rõ tiếng nên tôi cúi người lại gần để nghe , nhưng câu nói của anh khiến tôi rơi nước mắt :

- Nhìn em an toàn là anh mãn nguyện rồi !

Khánh Thiên đập vào nút đỏ trên đầu giường , bác sĩ nhanh chóng chạy tới kiểm tra cho anh :

- Mọi thứ ổn rồi !

- Cảm ơn bác sĩ ! - Khánh Thiên tiễn ông ra ngoài

- Anh sao lại chán cho em , trong xe có nệm che mà ! - Tôi nhìn

- Có nệm che mà anh ấy còn ra như vậy , nếu không có anh ấy cô đã sớm gặp ông bà rồi !

- Biến đi ! - Khắc Hàn tức giận nhìn anh

Khánh Thiên nhìn tôi tay siết lại rồi nói :

- Gáng sống đấy , đại ca đang chờ anh !

Tôi quay sang lấy cái điều khiển giường cho anh ngồi lên , bỗng anh đưa tay lên chạm vào vết băng trên trán tôi :

- Khiến em bị thương như vậy anh hối hận lắm !

- Em không sao , anh uống sữa đi ! - tôi đưa cốc sữa lên miệng anh

Khắc Hàn mỉm cười nhẹ nhàng . Cứ thế ngày ngày tôi cứ chăm sóc cho anh , thậm chí anh còn kêu người mang giường cho tôi nữa , tôi cứ bên cạnh anh lo lắng chăm sóc nhưng tôi nào hay biết dần dần tình cảm của tôi dành cho anh đã vụt mức cho phép.

Hôm nay là ngày đẹp trời , tôi mỉm cười định đi vào phòng anh thì :

- Anh bị điên thật rồi , sao anh có thể vì cô ta mà như vậy ? - Đó là giọng của Ánh Dung

- Được rồi , mọi thứ anh tình nguyện ! Em về đi !

- Khắc Hàn , mọi thứ em làm cho anh không bằng cô ta sao ?

- Đúng ! Chỉ có cô ấy được chưa ? Em về đi , anh muốn ngủ !

Ánh Dung bước ra cửa , tôi nhìn cô ta :

- Cô hay lắm , có thể làm anh ấy bị thương như vậy chưa có ai cả !

- Tôi coi đây là một lời khen !

- Cứ tận hưởng đi , dù sao tôi và anh ấy sẽ cưới nhau nên cô cứ làm người thứ ba đi !

- Việc này cần xem lại nhé !

Tôi bỏ đi vào phòng , anh nằm nhắm mắt tĩnh thần thì :

- Tiểu Hạ , chúng ta bắt đầu được không ? - Khắc Hàn nắm lấy tay tôi

Tôi ngó người ra nhìn anh , tim đập nhanh . Nhưng người tôi thích là Khắc Anh mà , tôi đang chờ anh về :

- Không .. Không ! - tôi quay mặt nhìn nơi khác

- Tại sao ?

- Vì anh là anh trai em !
- Em yêu anh .. Anh biết như thế , em yêu anh nên mới chăm sóc cho anh như vậy !
- Em chỉ ... cảm thấy có lỗi thôi !
- Có lỗi sao ?

Khắc Hàn nhìn tôi , tay anh buông ra làm cho tôi hụt hẫng , bỗng anh quay mặt đi nói lạnh :

- Anh khỏe rồi , em về đi ! Không cần cảm thấy có lỗi đâu !

Tôi nhìn anh , trong lòng khó chịu vô cùng nhưng tôi phải mỉm cười nói :

- Cũng được , có anh Thiên với chị Cherry chăm sóc em cũng đỡ lo , anh sớm hồi phục nhé !

Anh không trả lời cứ quay mặt đi nhìn ra ngoài cửa sổ , tôi cúi đầu chào anh rồi đi ra ngoài . Trong lòng tôi khó chịu lắm nên tôi chạy xe về nhà mình :

- Tiểu thư ! - các chị giúp việc chào tôi
- Em về chơi mấy hôm ! Có mọi người ở nhà không chị ? - tôi mỉm cười cầm bánh kem tôi mới mua trên đường chạy về
- Ông bà chủ đi nước ngoài rồi , trong nhà chỉ có cậu hai thôi ạ !

Tôi mỉm cười chào chị rồi đi vào nhà , Minh Phong đang ngồi trên sofa xem TV :

- Anh hai ! - tôi bước ra sau ôm cổ anh
- Sao lại về đây ? Chẳng phải em đang chăm sóc cho hấn sao ? - Minh Phong nói lạnh tay ấn nút tắt TV đi
- Em bị đuổi rồi ! - tôi khẽ cười nhẹ ngồi cạnh anh
- Sao lại bị đuổi ? - Minh Phong nhìn tôi
- Anh ta muốn bắt đầu .. Nhưng em không biết nữa , em nghĩ người em thích là người khác nhưng cách anh ta đuổi em .. Em cảm thấy mình bị tổn thương rất khó chịu .. Anh hai , anh nói xem em phải làm sao đây ? - tôi không biết từ lúc nào mà nước mắt tôi cứ rơi ra không ngừng

Minh Phong đưa tay ôm tôi vào lòng , nói nhẹ :

- Đừng nghĩ nữa .. Nếu mọi thứ phức tạp như vậy , em đừng tham gia nữa hãy quay về đây , anh hai sẽ chăm sóc em !

Tôi ôm lấy anh khóc nức lên rồi ngủ thiếp đi lúc nào không hay . Minh Phong nhìn cô gái bé nhỏ trong lòng khẽ cười nhẹ rồi bế lên mang về phòng cô lúc trước , anh đặt cô xuống nhẹ nhàng vô cùng như sợ cô thức giấc , anh ngồi xuống bên cạnh ngắm nhìn gương mặt cô ngủ say còn đọng giọt nước mắt . Minh Phong như người tới hôn vào môi cô một cách nhẹ nhàng như chuồn chuồn chạm nước vậy rồi anh đứng lên :

- Nếu em biết được mọi sự thật .. Anh không biết lúc đó em sẽ ra sao ? Em còn quá nhỏ để đối diện mọi thứ !

Minh Phong đắp chăn cho cô rồi bước đi ra ngoài .

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12

Ngày ngày trôi qua , tôi ở bên ba anh trai của mình với nhiều niềm vui khác nhau , ba anh trai lúc nào cũng yêu thương tôi che chở cho tôi như nàng công chúa .. Nhưng sao trong lòng tôi không thể vui nổi .. Tối đến , tôi nhờ anh Tài chở đến bệnh viện , vài hôm trước tôi đã nhận được bằng lái do Khắc Hàn nhờ người làm rồi nhưng có lẽ tôi không lái xe nữa .. Tôi sợ ... Đến trước cổng bệnh viện , tôi đi vào phòng bác sĩ trực phòng anh :

- Cô là gì của bệnh nhân ? - anh bác sĩ nhìn tôi

- Tôi .. Là em gái của bệnh nhân .. Anh nói cho tôi về tình hình sức khỏe của anh ấy được không ? - tôi nhìn bác sĩ khẩn cầu

- Tôi e .. Với tình trạng hiện tại anh ấy khó cảm cự được .. Những ngày qua anh ấy từ chối mọi điều trị từ chúng tôi , không ăn uống theo đơn kê dinh dưỡng do tôi đưa mà cứ uống rượu .. Xin lỗi , cô là em gái anh ấy nên khuyên anh ấy giúp tôi ! - bác sĩ đưa bệnh án cho tôi xem

Tôi nhìn vào bệnh án , tìm đau nhói lại , cúi đầu chào bác sĩ tôi đi tới phòng anh , anh đang ngủ . Tôi nhẹ nhàng bước tới , nhìn cơ thể gầy gò của anh tìm đau nhói vô cùng , tôi hoảng hốt lấy tay che miệng lại để không bật tiếng la , nước mắt cũng vì thế lăn xuống . Vết băng trên bụng anh đang chảy máu ra rất nhiều :

- Bình tĩnh đi , phải băng lại cho anh ấy !

Tôi loay hoay tìm hộp cứu thương , cẩn thận từng chi tiết giúp anh thay băng nhưng sao nước mắt tôi không thể ngừng rơi .. Tìm tôi sao cứ đau quặn lại .. Khó chịu lắm .. Tôi nắm lấy tay anh , bàn tay lạnh vô cùng :

- Khắc Hàn .. Xin anh đấy , đừng như vậy ... Em không biết phải làm sao nữa , tìm em đau lắm !

Nước mắt lăn dài trên má , tôi cố gắng không để tiếng nấc cất lên sợ làm anh tỉnh giấc rồi đưa tay lên xem đồng hồ . Tôi đứng lên đặt tay anh xuống nhẹ nhàng rồi kéo chăn lên giúp anh :

- Ngày mai em quay lại !

Nói xong , tôi nhanh chóng đi ra ngoài . Trong căn phòng , Khắc Hàn mở mắt ra đưa tay lên nhìn :

- Tại sao em lại đến chứ ? Làm sao tôi có thể buông em đi đây ?

Tôi về đến nhà thì thấy Minh Khánh đang ở ngoài vườn , tôi bước đến ngồi cạnh anh :

- Anh làm gì vậy ?

- Anh đang tâm sự với sao ! - Minh Khánh nhìn lên trời

- Tâm sự với sao .. Anh có nhiều sở thích kì quái nhỉ ? - tôi mỉm cười nhẹ

- Còn em... Chắc là mới về từ bệnh viện phải không ? - Minh Khánh nhìn tôi

- Sao anh biết ? - tôi nói nhẹ

- Mắt em sưng húp kia ... Nào , tâm sự cho anh nghe đi ! Anh là chuyên gia tâm lí mà !

- Hôm nay em đến bệnh viện .. Em đã xem bệnh án của anh ấy , bác sĩ nói ..! - nước mắt tôi lại rơi không kiềm chế được , Minh Khánh đưa khăn tay cho tôi

- Bác sĩ nói .. Anh ấy không chịu chấp nhận trị liệu , cứ uống rượu không ăn uống theo chế độ rất có thể .. Anh ấy sẽ bị thương tật .. Lúc em vào phòng anh ấy , em đã .. Thấy vết thương chảy máu .. Em hoảng sợ lắm .. Rồi em thay băng cho anh ấy .. Em thật sự khó chịu lắm .. Anh nói xem !

- Em yêu anh ta ... Mọi thứ em đang che giấu thôi ! .. Có thể em nghĩ anh ta giống với Khắc Anh nên em làm tưởng nhưng em đang lấy cái có đó để che giấu tình cảm của mình .. Học cách chấp nhận đi ! .. Tuy anh không thích hẳn lắm nhưng .. em đừng nên để vụt mất thứ mà mình mong muốn .. Cảm giác còn tốt tệ hơn lúc này gấp ngàn lần .. ! - Minh Khánh nhìn tôi nói dịu dàng như anh cũng đang tâm sự cho tôi nghe

Tôi nhớ lại , Minh Khánh cũng từng yêu một cô gái nhưng cô ấy đã ra nước ngoài sinh sống .. Anh ấy đã có ý định đi tìm nhưng lại bỏ cuộc..

- Anh đi sang Mỹ đi ! Tìm chị ấy!

- Không thể nào đâu ! - Minh Khánh khẽ cười

- Anh đã dạy em mà ! Ngày mai em sẽ đến gặp anh ấy chấp nhận sự thật và anh cũng nên đi tìm chị ấy !

Tôi mỉm cười đứng lên , Minh Khánh lắc đầu nhẹ , tôi khẽ hôn vào má anh :

- Em còn muốn có chị dâu đó !

Ngày hôm sau , tôi thức dậy rất sớm nhờ anh Tài chở vào bệnh viện , trong lòng tôi rất háo hức , nhanh chóng đi tới phòng anh , thì từ trong y tá đẩy xe thức ăn ra ngoài , tôi bèn hỏi :

- Có chuyện gì vậy ?

- Bệnh nhân không chịu ăn , thưa cô !

- Được rồi , để tôi !

Tôi mỉm cười mở cửa đẩy xe thức ăn vào :

- Tôi đã bảo không ăn , cô muốn chết à ! - giọng nói anh lạnh vô cùng

- Thì ra đây là cách anh làm cho các nhân viên y tá sợ .. Nhưng anh không ăn thì sao hồi phục ! - tôi bày thức ăn lên bàn

- Em đến làm gì ? Nếu cảm thấy có lỗi thì không cần đâu ! - Khắc Hàn lạnh lùng

- Anh Vương Khắc Hàn .. Bây giờ tôi yêu cầu anh cùng tôi hợp tác kí hợp đồng ! - Tôi đứng trước mặt anh nói

- Hợp đồng ? - Khắc Hàn nhìn tôi

- Đúng .. Đó là hợp đồng yêu nhau vô thời hạn .. Tuyệt đối không có quyền từ chối ! Anh nghĩ sao về hợp đồng này ? - tôi khẽ cười nhìn anh

- Tôi cảm thấy rất tuyệt !

Khắc Hàn kéo tôi lại , đặt vào môi tôi nụ hôn ngọt , tôi đưa tay vòng qua cổ anh đáp lại nụ hôn anh một cách chân thành thì cánh cửa bỗng mở ra nhưng có vẻ Khắc Hàn không chịu dừng , tôi đánh nhẹ vào anh :

- Cô đến làm gì ? - Khánh Thiên nhìn tôi

- Kí hợp đồng thôi ! - tôi mỉm cười nhẹ

Khánh Thiên ngơ ra , Khắc Hàn nhìn tôi khẽ cười nhẹ rồi tôi kéo bàn lại cho anh ăn .. Nói chung là một cảnh vợ chồng son ngọt ngào ..

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13

Được 1 tháng sau Khắc Hàn được ra viện , tôi cũng bắt đầu có dự án đóng phim mới nên Khắc Hàn có vẻ không vui :- Nè , em đừng đi làm nữa ! Anh nuôi em !

- Đây ... Anh quên là em đang theo đuổi ước mơ sao ? .. Ngoan đi nhé , em đi kí hợp đồng xong là về ngay ! - tôi nhéo mũi anh

- Nhớ về sớm nhé , anh chờ em ! - Khắc Hàn mỉm cười

- Nhất định mà !

Tôi cúi xuống hôn lên môi anh nhẹ một cái rồi đi ra ngoài chị Hoa đưa tôi đi . Khắc Hàn thở dài , điện thoại cho Khánh Thiên rủ anh qua nhà chơi cùng .

Tôi đến trước công ty Trương Thị , cùng chị Hoa đi đến văn phòng :

- À , cô Minh Hạ tới rồi ! Mời cô ngồi ! - một anh chàng trẻ tuổi rất dễ thương

- À .. Chào anh ! - tôi mỉm cười ngồi xuống ghế thì cánh cửa mở ra

- Khắc Anh .. Anh đến rồi , ngồi đi !

Tôi hoảng hốt nhìn anh , anh trở về rồi sao ?... Chả lẽ ..

- Dạ .. Đây là cô Minh Hạ .. Em chọn cô ấy làm nữ chính à .. Anh thấy sao ?

- Trương Phong Lần này cậu làm tốt lắm ! - Khắc Anh chống tay nhìn tôi

- À .. Anh Trương .. Tôi .. ! - tôi ngược lên nhìn chàng trai dễ thương định nói thì

- Chúng tôi chấp nhận vai này ! - chị Hoa mỉm cười nói

- Chị !! - tôi nhìn chị Hoa

- Vậy ngày mai chúng ta sẽ kí hợp đồng được chứ ! - Trương Phong nói

- Được ! ... Anh Vương , xin phép ! - chị Hoa kéo tôi đi

Tôi bực tức vô cùng rút tay lại nhìn chị :

- Sao chị lại đồng ý chứ ?

- Tiểu Hạ , em bị sao vậy ? Đó là Khắc Anh đấy , biết bao nhiêu người muốn đóng vai nữ chính với cậu ấy , em cũng hâm mộ cậu ấy mà ! - chị Hoa khó chịu

- Nhưng bây giờ em không hâm mộ như lúc trước , em không đóng đâu ! - tôi bỏ đi

Trước cửa công ty , Khắc Anh đứng dựa vào xe trông rất đẹp trai , nhìn anh cứ toả sáng như ánh mặt trời vậy . Tôi cúi đầu ngượng ngùng đi qua anh thì :

- Tiểu Hạ .. Em quên là em đã hứa sẽ đi ăn tối với anh sao ?

- Hôm nay em có .. ! - Tôi đang nói thì

- Vậy nhờ anh Vương đưa Tiểu Hạ về giúp tôi ! - chị Hoa đẩy tôi lại anh rồi lên xe đi mất

Tôi tức giận vô cùng nhưng phải nhịn xuống , Khắc Anh nắm tay tôi kéo lên xe :

- Em .. Xin lỗi anh nhé ! Làm phiền anh rồi !

- Tiểu Hạ ... Không sao đâu !

Khắc Anh lái xe đưa tôi đến một nhà hàng sang trọng , anh chu đáo dịu dàng lựa từng món cho tôi ăn nhưng tôi không nuốt nổi :

- Không hợp khẩu vị sao ? - Khắc Anh cầm ly rượu nhìn tôi

- Không phải , chỉ là em không đói thôi ! - tôi nói nhẹ cầm ly rượu lên uống

- Tiểu Hạ .. Về chuyện đóng phim .. Anh đã vô tình nghe em nói chuyện với quản lí , em không thích kịch bản đó hay sao , anh sẽ đổi phim ! - Khắc Anh nhìn tôi

- Vấn đề không phải như vậy ... Thật ra .. Chồng của em là Vương Khắc Hàn ... ! - tôi nhìn anh thờ dãi

- Sao ? - Khắc Anh ngờ ngàng nhìn tôi như không tin

- Trước khi anh quay về , em và anh ấy đã đám cưới do cha mẹ em quyết định .. Lúc đầu em cứ nghĩ đó là anh nhưng không phải .. Dần dần em và anh ấy chung sống với nhau , bọn em đã quyết định yêu nhau cách đây 1 tháng ! Mọi thứ đang rất tốt .. Em cũng biết quá khứ của anh ấy và anh .. Nên em không muốn anh ấy bị tổn thương .. Em xin lỗi ! - tôi cúi đầu chào anh rồi bước đi ra ngoài

Khắc Anh vẫn còn ngờ ngàng không tin được , tay cậu siết lại bóp nát cái ly trong tay , ánh mắt phẫn nộ chưa từng thấy .

Tôi bắt taxi về nhà , bước vào phòng Khắc Hàn có vẻ đã ngủ nên tôi cũng không dám gây tiếng động mạnh nhiều . Tôi lấy quần áo rồi đi qua phòng dành cho khách để tắm . Tôi quay lại phòng , Khắc Hàn vẫn nằm ở vị trí ấy ngủ say sưa , mỉm cười bước tới kéo chăn cho anh thì < bịch > tôi bị anh đè lên người :

- Em đi lâu lắm đấy ! - Khắc Hàn nói nhẹ

- Anh uống rượu à .. Em đã cảm .. Um...!

Miệng tôi bị khoá chặt bởi nụ hôn mạnh bạo của anh , anh đưa lưỡi vào trong khuấy đảo rồi cắn mút đôi môi tôi , bàn tay tò mò cời từng cúc áo tôi ra xoa nắm lấy bầu ngực . Tôi đưa tay kéo áo anh vứt xuống giường rồi ôm cổ anh đáp trả nụ hôn . Cả hai cơ thể trần truồng hoà quyện nhau , anh dường như vẫn còn e ngại nên tôi bạo gan quyết định .

Xoay người đè anh xuống , Khắc Hàn nhìn tôi say mê , khuôn mặt anh dưới ánh trăng thật là đẹp , tôi cảm lấy vật cứng rắn của anh rồi hạ người mình xuống :

- Tiểu Hạ .. Đừng ! - Khắc Hàn la

Nhưng đã không kịp , cảm giác đau đớn truyền khắp người tôi , anh lo lắng để tôi nằm xuống :

- Em sao rồi ? Đau không ?

- Không sao ! - tôi mỉm cười ôm lấy cổ anh hôn vào môi anh

Cơ thể anh cũng bắt đầu nhịp nhàng ra vào, tốc độ cũng dần dần nhanh hơn .

- Khắc Hàn , em yêu anh ! - tôi rên nhẹ lên kích thích anh

- Anh cũng vậy , anh yêu em nhiều hơn bất cứ ai trên thế giới !

Khắc Hàn thờ nhẹ vào tai tôi khiến cơ thể tôi run nhẹ , sau vài lần truyền miền ngọt ngào , tôi nằm trong lòng anh :

- Hôm nay .. Em đã đi xem dự án bộ phim !

- À .. Tốt chứ ? - Khắc Hàn ôm tôi nhẹ hôn vào tóc

- Cũng tốt nhưng ... Em sẽ không đóng bộ phim đó đâu !

- Sao vậy ? - anh nhìn tôi

- Bộ phim đó ... Do công ty Trương Thị làm .. Người đại diện đảm nhận vai chính đó là .. Khắc Anh ! - tôi nói nhẹ rồi nhìn anh

Khắc Hàn hơi khựng lại rồi ôm tôi nói nhẹ :

- Không sao , em cứ đóng bộ phim đó đi ! - Khắc Hàn mỉm cười

- Nhưng ..!

- Anh tin em .. Anh tin vợ anh không làm những chuyện như thế !

- Em yêu anh !

Tôi hôn vào môi anh rồi quay người sang hướng khác để ngủ , Khắc Hàn khó chịu nói vào tai tôi :

- Vợ à ...!

- Khắc Hàn .. Mau ngủ đi , anh chưa hồi phục hẳn đâu ! - tôi nói nhẹ

- Vậy thì em giúp anh đi , anh đau nhiều chỗ lắm ! - anh nũng nịu với tôi

- Ngủ đi , em mệt rồi ! - tôi thật sự mệt , không ngờ anh bị thương mà vẫn còn vận động nhiều như vậy

- Vậy cho anh ôm em đi ! - Khắc Hàn nói ngọt

- Anh đã nói câu đó mấy lần rồi, mau ngủ đi ! - tôi nhắm mắt

Khắc Hàn thờ dài ôm lấy tôi mà ngủ .

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Ngày hôm sau , tôi gọi điện cho chị Hoa đến đón và nói sẽ đồng ý vai diễn . Tôi văn phòng , tôi mỉm cười cúi đầu chào Khắc Anh :- Bộ phim sẽ bắt đầu quay ngày mai nhưng là quay ở bên Paris nên mọi người chuẩn bị hành lý đi nha ! - đạo diễn Trương nói

- Mong mọi người giúp đỡ ! - tôi cúi đầu chào anh chị trong đoàn

- Nếu không có việc gì , mọi người về chuẩn bị đi nhé ! - đạo diễn Trương mỉm cười

Tôi cúi đầu quay đi thì cánh tay bị nắm lại , tôi quay lại nhìn .. là Khắc Anh ..

- Có chuyện gì sao thưa anh ? - tôi nhìn anh

- À .. Không có gì ! - Khắc Anh buông tay tôi ra

Tôi cúi đầu chào anh rồi rời đi . Tôi mỉm cười nhẹ đi ra cửa công ty thì có một nhóm người mặc đồ toàn đen cúi đầu :

- Chị Hàn .. Mời ! - Một tên có vẻ trưởng nhóm cung kính mở cửa xe cho tôi

Tôi ngỡ ngàng , hơi sợ nhưng vẫn bình tĩnh lên xe . Chiếc xe chạy đến một căn biệt thự xa hoa , tôi vẫn chưa hiểu có chuyện gì thì anh ta đã mời tôi xuống xe và đi theo . Tôi đi vào nhà thì thấy một người con trai đang trái ôm phải ấp hai cô gái xinh đẹp :

- Đại ca , chị Hàn tới !

- A Tam làm tốt lắm ! Hai em lên phòng chờ đi nhé ! - anh ta làm cho tôi kinh tởm

Khuôn mặt anh ta tuần tú , da vàng đồng thật mạnh mẽ nhưng tôi vẫn thích kiểu Khắc Hàn hơn tuy anh hung dữ nhưng thân hình mảnh mai trắng nõn rất giống thư sinh không giống dáng dấp của đàn anh xã hội đen.

- Cô là vợ của Hàn ! - anh ta nhìn tôi như đáng giá

- Ý anh .. Là Khắc Hàn phải không ? - tôi hỏi anh

- Haha.. Quả nhiên rất ngây thơ ! Nhưng kiểu như cô là gu của Hàn sao ? - anh ta phán đoán

- Vợ chồng tôi ra sao liên quan đến anh sao ? Xin lỗi , tôi xin phép ! - tôi đứng lên định đi thì bị hai tên vệ sĩ chặn lại

- Quả là vợ của Hàn có khác rất khí phách .. Chắc nó đã quên thằng anh này rồi !

Tôi quay sang nhìn anh ngờ ngàng , tôi từng nghe Khắc Hàn nói đại ca anh ấy rất đẹp nhưng đừng bị anh ta đánh lừa anh ấy đã 35 tuổi rồi ..

- Anh là đại ca sao ? - tôi nghi ngờ

- Haha.. Giờ mới nhận ra sao ? - anh ta cười to

- Anh trẻ hơn tuổi mình đó , em xin lỗi ! - Tôi cúi đầu

- Haha.. Em dâu dễ thương như vậy mà thằng Thiên cứ làm khó .. Anh là Trương Vũ .. Em gọi anh là anh Vũ được rồi ! - Trương Vũ mỉm cười cầm ly rượu lên uống

- À ... Anh kêu em đến có việc à ! - tôi hỏi thẳng

- Rất nhanh chóng , thẳng thắn ! .. Anh chủ muốn xem em dâu thôi , bây giờ em có thể về ! Nhờ em chăm sóc cho Hàn giúp anh !

Trương Vũ nhìn tôi mỉm cười , tôi cúi đầu chào anh rồi đi ra ngoài có người đưa tôi trở về nhà . Khắc Hàn đang ở ngoài vườn cùng với laptop . Tôi mỉm cười đi ra sau ôm lấy cổ anh :

- Về rồi à .. Em ăn gì chưa ? - Khắc Hàn dừng công việc lại

- Vẫn chưa .. Hay là anh chở em đi mua sắm đi rồi mình đi ăn .. Ngày mai em phải bay rồi ! - Tôi nói nhẹ

- Bay .. Đi đâu ? - anh nhìn tôi

- Cảnh phim đầu đạo diễn bảo sẽ quay ở Paris nên ngày mai sẽ xuất phát ạ ! - tôi thành thật trả lời

- Vậy anh đưa em đi mua đồ dùng cá nhân !

Anh mỉm cười nhẹ đem laptop vào nhà rồi lấy xe đưa tôi đến trung tâm mua sắm . Nói đi mua vậy thôi chứ đoàn phim sẽ cung cấp cho chúng tôi nhưng anh cứ mua mọi thứ rất là nhiều .. Tôi kéo tay anh nói :

- Đoàn phim sẽ lo mà , anh đừng mua nhiều !

- Chuẩn bị vẫn tốt hơn ! - Khắc Hàn mỉm cười thanh toán hoá đơn rồi nhờ người mang đến địa chỉ

Tôi lắc đầu bất lực trước anh , Khắc Hàn dẫn tôi đến shop quần áo thì ... chạm mặt Khắc Anh ..

- Lâu rồi không gặp ! Em sống tốt nhỉ ?

- Có vẻ làm anh thất vọng , tôi vẫn chưa chết ! - Khắc Hàn nói lạnh
- Đừng nói chuyện với anh trai mình như thế chứ .. Dù sao chúng tôi là anh em sinh đôi mà ! - Khắc Anh giờ giọng đều đều
- Song sinh nhưng chưa chắc tính cách sẽ giống nhau .. Có người sẽ là lạnh lùng nhưng bên trong ấm áp thật thà nhưng có người sẽ ấm áp nhưng bên trong là đang suy tính hại người ! - tôi nói nhẹ nhìn anh ta
- Có thể làm cho một cô gái ngây thơ ra như vậy , anh vẫn cần học hỏi ở em đây ! - Khắc Anh mỉm cười nửa miệng
- Điều đó thì anh làm tốt hơn .. Bao cô gái đang quỳ dưới chân anh ! - Khắc Hàn nhìn anh ta
- Haha.. Nhưng có vẻ anh thích một người thôi ! - Khắc Anh cúi lại gần tai anh nói - Vợ em .. Anh rất thích đây !

Khắc Hàn siết tay lại , tôi không nghe được anh ta nói gì với Khắc Hàn nhưng tôi biết Khắc Hàn đang rất giận nên tôi ôm lấy anh nói :

- Mình đi ăn đi anh ! Em không thích nơi này nữa !
- Cũng được ! - Khắc Hàn nắm tay tôi bước đi
- Hẹn gặp lại em nhé , anh mong chờ vào bộ phim chúng ta đây ! - Khắc Anh nói vọng theo chúng tôi

Khắc Hàn không có biểu hiện gì cả khiến tôi càng sợ , anh mà tức giận thì sẽ im lặng rất lâu . Tôi nắm tay anh , Khắc Hàn quay sang mỉm cười xoa đầu tôi :

- Không sao đâu !

Tôi biết anh nói vậy cho tôi đỡ lo thôi nhưng trong lòng anh đang rất tức giận đây mà .. Nhưng tôi cũng không ngờ Khắc Anh là con người như vậy ..

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15

Ngày hôm sau , Khắc Hàn lái xe đưa tôi ra sân bay . Tôi ôm lấy anh không muốn buông . Khắc Hàn khẽ cười xoa đầu tôi nói :- Mọi người đang chờ em đây , đừng nhõng nhẽo nữa !

- Nhưng mà ... Anh không thể đi cùng em sao ? - tôi nũng nịu nhìn anh
- Đúng vậy , công ty sắp tới có dự án lớn , anh cần phải chuẩn bị ! Em đi đi , anh đã bỏ thẻ vào ví cho em rồi , cứ việc sai nhé !
- Em không muốn đi chút nào ! - tôi ôm eo anh nói
- Ngoan nào , được rồi ! Em đi đi , chơi cho vui về nhé ! - Khắc Hàn nắm tay tôi nói

Tôi khẽ gạt đầu nhón chân hôn lên môi anh một cái rồi cầm vali kéo đi đến đoàn phim . Khắc Hàn cũng nhanh chóng lên xe đi tới công ty . Chị Hoa mang vali giúp tôi nên tôi chỉ cần lên máy bay tìm chỗ ngồi chờ chị . Đoàn phim này quả nhiên rất giàu nha .. Có cả máy bay riêng nữa .. Tôi ngồi xuống ghế , ấn nút cho ghế ngả ra sau .. Tôi thật sự rất mệt , tối qua vì muốn Khắc Hàn vui tôi đã làm đủ kiểu chọc anh cười và thân mật cùng anh .. Đang nằm nghỉ tôi nghe tiếng động bên cạnh :

- Chị đừng ồn nhé , em hơi mệt !

Bên cạnh không phát ra tiếng ồn nữa , tôi khẽ mỉm cười nhẹ rồi lìm dìm vào giấc ngủ . Khắc Anh nhìn cô gái bên cạnh khẽ cười nhẹ , thì anh quản lý đi tới định nói gì thì Khắc Anh giờ ngón tay lên miệng ra hiệu , quản lý lập tức hiểu chuyện đưa kịch bản cho anh rồi đi ra nơi khác . Khắc Anh mỉm cười cầm chân đạp lên ngang người cô rồi vừa cầm ly rượu trắng vừa xem kịch bản .

Khi tôi thức giấc , máy bay đã đáp cánh . Hiện tại tôi đang trên chiếc xe hơi của .. Khắc Anh ..

- Sao là anh ? - tôi giật mình
- Do em ngủ sau quá nên Khắc Anh đã bế em lên xe giúp chị đây ! - chị Hoa nhìn tôi

- Sao chị không kêu em thức ? Chị ngồi cạnh em mà !

- Hà ? Chẳng phải Khắc Anh ngồi cạnh em sao ? Cậu ấy sợ em thức nên kêu chị đừng gọi em !

Tôi ngồi dậy nhìn anh , anh vẫn im lặng không nói khiến cho tôi khó chịu nhưng tôi vẫn phải nói một tiếng :

- Cảm ơn anh !

- Em nghỉ đi , cơ thể em đang thiếu dinh dưỡng đấy ! - Khắc Anh nói dịu dàng

Tôi miễn cưỡng gật đầu , xe dừng lại ở koojt khách sạn lớn . Chị Hoa mang vali xuống giúp tôi , đạo diễn Trương phân chia phòng . Tôi cầm chìa khoá hướng tới thang máy đi , phòng chị Hoa ở tầng 15 còn tôi thì tầng 18 nên tôi lấy vali đi lên phòng mới phát hiện :

- Tầng này chỉ có hai phòng thôi à !

- Hình như là phòng VIP ! - Khắc Anh kéo vali đi

Tôi cũng chẳng bận tâm gì nhiều bước tới mở cửa đi vào , quả là phòng hạng sang . Thiết kế đẹp mắt , không gian lại rộng nữa . Tôi khẽ mỉm cười gọi điện cho Khắc Hàn :

< Alo ! > - giọng nói dịu dàng

- Anh đang làm gì vậy ? - tôi nằm lên ghế sofa

< Anh đang xem hồ sơ > - Khắc Hàn mỉm cười nhẹ

- Em nhớ anh ! Vừa đáp máy bay là em gọi cho anh đấy ! - tôi mỉm cười nhẹ

< Anh cũng vậy > - giọng nói của anh thật êm tai

- Vậy anh xử lý công việc đi nhé , em đi tắm , quay xong em gọi cho anh !

< Ừ ! > - Anh nói nhẹ nhàng

Tôi mỉm cười tắt máy bước tới mở vali ra lấy quần áo treo lên tủ rồi lựa một chiếc váy nhẹ nhàng đi vào phòng tắm . Bồn tắm được mở nước ra , cánh hoa hồng trải khắp bồn . Tôi bước vào , lấy sữa tắm xoa nhẹ lên da mình rồi ngâm mình thưởng thức không gian này .. Thật thoải mái .. Đang nằm nghỉ thì tôi nghe có tiếng reo ..

- Ai đó ? - tôi ấn nút truyền âm hỏi

- Đạo diễn Trương bảo em xuống họp cùng mọi người về cảnh quay .. Nhanh lên nhé ! - chị Hoa nói xong rồi đi

Tôi thở dài , lấy dầu gội xoa lên đầu rồi tắm rửa sạch sẽ mặc chiếc váy vào . Tôi lấy đồ trang điểm ra , trang điểm nhẹ lên khuôn mặt rồi bước ra phòng chạm phải Khắc Anh , tôi cúi đầu chào anh rồi đi vào thang máy , anh cũng nhanh chóng đi vào .

- Hợp tác vui vẻ ! - anh bỗng nói nhẹ

- Hợp tác vui vẻ ! - tôi khẽ nói với anh

Cánh cửa thang máy mở ra , mọi người nhìn chúng tôi ngỡ ngàng . Tôi thoáng bối rối đi nhanh đến ngồi cạnh chị Hoa :

- Được rồi , mọi người ăn đi ! Chúng ta sẽ quay cảnh đầu tiên ngoài biển ! - Đạo diễn Trương mỉm cười

Tôi cũng không nói gì , lấy dao và nĩa lên ăn bò bít tết . Bên cạnh có hai cô gái đang nhìn chăm chăm vào Khắc Anh , tôi cũng không nói gì nhưng ánh mắt khiến tôi khó chịu vô cùng lại là ánh mắt của anh .

- Anh không ăn à ? - tôi nhìn Khắc Anh

- Anh ăn trên máy bay rồi ! - Khắc Anh chống tay nhìn tôi

- Nhưng anh khiến cho tôi khó chịu khi ăn như vậy , anh có thể tán gẫu với mấy chị ấy được không ? - Tôi quay sang nhìn hai chị gái

- Em cứ ăn , anh nhìn là quyền tự do của anh ! - Khắc Anh nói

Tôi nhìn anh ta ... Câu nói này Khắc Hàn cũng từng nói như vậy , nụ cười anh ấy chọc tức tôi nhưng lại không làm cho tôi khó chịu ... Khắc Anh lấy khăn giấy lau đi vết tương bên khóe môi khiến tôi giật mình , tôi cúi đầu ăn nhanh .

Cảnh quay đầu tiên cũng bắt đầu quay , tôi đóng vai một cô tiểu thư đi du lịch gặp phải anh chàng nam chính , anh liền thích cô ngay từ cái nhìn đầu tiên

và một mực theo đuổi cô .

Tôi hít thở thật sâu rồi nhớ lại kịch bản xong đi ra bãi biển .. Đạo diễn Trương hô :

- Cảnh 1 , lần 1 .. Diễn !

Tôi mở mắt ra nở nụ cười tươi tắn , đi nhẹ nhàng ngắm nhìn biển cả thì :

- A ...! - tôi đụng trúng anh

- Em không sao chứ ? - anh nâng tay đỡ tôi

- Không sao , xin lỗi anh nhé !

Tôi ngước mặt lên mỉm cười , bỗng :

- Um ...! - môi tôi bị cướp đoạt

Anh ôm lấy eo tôi cúi đầu hôn tôi rất nhẹ nhàng . Mọi người xung quanh giật mình ngỡ ngàng , đạo diễn Trương giơ tay ra ý cứ việc quay .

Tôi đẩy người anh , giơ tay lên tát thật mạnh thì bị anh tóm lại kéo vào lòng :

- Anh làm trò gì vậy ? Buông tôi ra ! - tôi hét to

- Ngoan nào , anh đã yêu em rồi ! Yêu từ lần đầu gặp em , anh không buông em đâu!- giọng anh ta ầm ập vô cùng

- Cắt ! Hay lắm ! - đạo diễn Trương la

- Đạo diễn , trong kịch bản không có cảnh này ! Việc này là sao ? - tôi hơi tức giận

- Chỉ là phát sinh trong quá trình diễn xuất thôi mà , em không cần tức giận ! - Khắc Anh nhìn tôi khẽ cười

- Nếu anh đã nói vậy thì cũng được ! - tôi siết tay lại

Cảnh quay tiếp theo là của hai chị gái cùng tôi , hai chị đóng trong vai là hai người bạn thân của nữ chính nhưng rất ghét cô vì cô luôn luôn có những điều tốt đẹp .

Cả một buổi chiều , chúng tôi rút cuộc cũng quay xong vài cảnh . Tôi hơi mệt trong người cảm giác hơi buồn nôn một chút nhưng tôi vẫn cố gắng ngồi vào bàn ăn chung vui với mọi người .

- Em sao vậy ? - chị Hoa lo lắng nhìn tôi

- Em hơi mệt , bao tử hơi khó chịu ! - tôi nói nhẹ

- Tiểu Hạ , đây là đặc sản của quán đó ! - chị Kiều trong vai bạn thân của nữ chính đẩy đĩa cá đến trước mặt tôi

Tôi che miệng , mùi cá này thật tệ khiến cho tôi khó chịu , tôi bật dậy mỉm cười chào mọi người rồi đi vào nhà vệ sinh nôn ra .

- Tiểu Hạ , không sao chứ ! Chị kêu bác sĩ cho em ! - chị Hoa lo lắng

- Đừng ! Em không sao đâu ! - tôi vuốt ngực lấy ly nước từ tay chị uống

- Em lên phòng nghỉ ngơi đi ! - chị Hoa nhìn tôi

- Cũng được !

Tôi mỉm cười trấn an chị rồi đi vào thang máy trở về phòng . Tôi lo lắng ngẫm nghĩ lại các dấu hiệu .. rất giống với dấu hiệu mang thai . Đang suy nghĩ thì chuông cửa reo lên :

- Ai đấy ?

- Anh đây , Khắc Hàn !

Tôi lập tức lao đến cửa mở ra , anh mỉm cười nhìn tôi tay đang xách vali .

- Sao anh ở đây ? - tôi tò mò

- Chả phải em nói nhớ anh sao ? Anh qua đây với em ! - Khắc Hàn mỉm cười đi vào trong

- Thật không ? Anh mà vì em đến vậy sao ? - tôi mỉm cười ôm lấy cổ anh

Khắc Hàn đẩy mắt có chút hơi ngỡ ngàng rồi lấy tay ôm lấy eo tôi mỉm cười nhẹ .

- Thật chứ ! Với lại anh cũng có việc cần xử lí ở đây ! - anh mỉm cười nhẹ

Tôi mỉm cười đẩy anh vào phòng tắm rồi nói :

- Tắm xong đi rồi ngủ !

Khắc Hàn ngoan ngoãn nghe theo , tôi liền chạy sang bên phòng đối diện nhấn nút :

- Ai đấy ? - là giọng nói dịu của Khắc Anh

- Là em ! - tôi nói vào máy

Cánh cửa mở ra , anh nhìn tôi mỉm cười hỏi :

- Có chuyện gì không ?

- À .. Không ! Em chỉ qua chúc anh ngủ ngon thôi !

Tôi mỉm cười cúi đầu , có lẽ tôi quá đa nghi rồi . Trở về phòng , Khắc Hàn đi ra chủ có khăn quần nửa phần dưới , nửa phần trên lộ ra . Tôi hơi giật mình nhưng tự trấn an bình tĩnh nhìn anh mỉm cười :

- Anh xử lí công việc ở công ty rồi bay đến đây à !

- Ủm ! Anh muốn mau được gặp em ! - Anh ôm tôi nói nhẹ

- Em hơi mệt ! - tôi nói xong kéo tay anh ra đi tới giường nằm xuống

- Em sao vậy ? Anh đưa em đi bác sĩ nhé ! - Khắc Hàn lo lắng

- Không sao , em chỉ đau bao tử thôi ! Em ngủ đây !

Tôi nhắm mắt lại , Khắc Hàn nhìn tôi rồi cũng lên giường nằm cạnh tôi , đưa tay ôm lấy tôi . Bỗng điện thoại anh reo lên :

- Nói ! - anh nói lạnh

-.....! - có tiếng nói gì đó trong điện thoại

- Cố làm cho tốt , bằng không cậu không nhận nổi hậu quả đâu !

Anh cúp máy quay sang nhìn cô gái bên cạnh ngủ say , tay vuốt nhẹ lọn tóc trên mặt cô . Anh cúi người thấp xuống :

- Đừng ... Em thật sự rất mệt !

Khắc Hàn không nói gì nữa , chỉ hôn nhẹ vào trán tôi rồi nằm bên cạnh ôm tôi vào lòng mà ngủ . Tôi nhìn anh thật lâu rồi cũng nhắm mắt lại ngủ .

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16

Sáng hôm sau , tôi thức dậy đã không thấy anh , chỉ thấy có bức thư trên bàn với dòng chữ dịu dàng nhỏ nhắn " Anh đi xử lí công ty , tối anh về ! Yêu bà xã ! " . Tôi vội tờ giấy lại ném sang thùng rác , trực tiếp đi vào phòng tắm tắm rửa vệ sinh cá nhân rồi thay một chiếc quần short cá tính và chiếc áo sơ mi xanh dương trông rất năng động .. Hôm nay là cảnh quay cuối , xong là mọi người sẽ được một ngày đi chơi hưởng thụ .. Tôi mỉm cười đội nón cối lên đầu khoác một áo khoác màu đen đi xuống tầng trệt khách sạn . Chị Hoa mỉm cười nhìn tôi , bên cạnh đó Khắc Anh cũng đã mang thức ăn ra bàn của tôi :- Anh nghe nói bao tử em không tốt nên kêu người làm một chút đồ ăn cho em !

- Cảm ơn anh !

Tôi nhìn vào các món ăn , nhìn cũng hợp khẩu vị đó chứ , tôi ngồi vào ghế chậm rãi ăn như không có gì xảy ra .

Sau khi đợi tôi và Khắc Anh dùng bữa xong , đạo diễn Trương đã cho người dựng cảnh quay . Rất nhanh ngay sau đó chúng tôi quay được các cảnh như ý , về mặt đạo diễn rất tốt . Bộ phim chúng tôi đóng chủ có 20 tập nên không nói quá nhiều thời gian nên mỗi ngày có thể quay một chút là được .

Tôi cầm chai nước nhìn sang Khắc Anh , rồi mỉm cười nhẹ với chị Hoa . Tối đến , quả nhiên Khắc Hàn về đúng giờ ngày hôm qua , tôi cũng không để ý , cầm quyển sách đọc :

- Đọc sách ban đêm không tốt cho mắt đâu ! - Khắc Hàn cầm cuốn sách ra tay tôi

- Ngày mai anh về nước phải không ? - tôi ngược mắt nhìn anh

- Phải , bên công ty có chút biến động ! - anh nhìn tôi nói nhẹ

- Vậy sao ? Ngày mai , em cũng được nghỉ , em cùng anh về ! - tôi mỉm cười

- Không ... Ý anh là em còn phải đi với đoàn phim chứ ! - anh bối rối

- Há .. Vậy à .. Nhưng hình như tôi nghĩ không phải như vậy .. ! - tôi nhìn anh lạnh nhạt

- Em.. Sao vậy ? - Anh lo lắng nhìn tôi

- Anh diễn rất giỏi , nhưng có một số điều anh không biết được về Khắc Hàn .. Trên lưng Khắc Hàn có một vết sẹo nhỏ , với lại làn da anh ấy không trắng như anh .. Bởi vì anh là Khắc Anh mà ..! - tôi khẽ cười nhẹ

Khắc Anh khẽ mỉm cười , đề tôi xuống giường , phả hơi nóng vào cổ tôi :

- Nếu em đã biết , anh cũng không cần e dè nữa ! - Khắc Anh nói nhẹ

- Có lẽ anh chưa hiểu rõ tôi ... Đai đen thượng đẳng karate đấy ! - nói xong tôi cầm lấy áo anh quật sang một bên

Tôi nhìn anh , anh cũng không quá đáng gì nên tôi cũng không làm khó tới anh , chỉ cần lấy vali trong tủ đã chuẩn bị sẵn ra :

- Nếu anh thích căn phòng này , tôi có thể nhường cho anh !

- Tiểu Hạ .. Anh yêu em ! - Cánh tay tôi bị nắm chặt lại

- Anh không phải yêu tôi , anh chỉ đang cố trả đũa chồng tôi thôi ! Buông ra !

Tôi kéo tay lại rồi đi thẳng ra sân bay , tôi đã đặt bé máy bay trước đó .

Tôi vừa đáp máy bay là bắt taxi tới công ty L&A , mọi người ngạc nhiên nhìn tôi :

- Chị không phải đang ở Paris đóng phim sao ? - cô bé nhân viên tiếp tân nhìn tôi

- Chị không ở lại chơi , chị có mua quà cho mọi người nè ! - tôi mỉm cười đưa bao quà ra cho mọi người

Tôi đi thẳng đến thang máy , lên tầng 15 . Hồi hộp , vui mừng , nôn nao là những cảm xúc tôi đang có . Mỉm cười mở cửa ra .. Đập vào mắt tôi là cảnh Khắc Hàn đang say sưa hôn .. Ánh Dung ..

- Tiểu Hạ ! - Khắc Hàn giật mình

- Không có gì , em có mua quà từ Paris về muốn đưa cho trợ lý Lý thôi ! - tôi đưa hộp quà màu xanh cất công gói cẩn thận cho trợ lý của anh rồi quay người đi ra ngoài

Khắc Hàn xô Ánh Dung ra , trừng mắt quát :

- Cherry , coi như đây là lần cuối anh trả nợ cho em ! Giữa chúng ta không còn quan hệ anh em nào cả !

Khắc Hàn nhanh chóng đuổi theo cô vợ bé nhỏ , tôi nắm chặt tay kim chế con tức giận thì nghe tiếng anh gọi :

- Tiểu Hạ , đứng lại!

Tôi tức giận lắm nhưng vẫn đứng lại , Khắc Hàn chạy tới trước mặt tôi :

- Anh không có làm chuyện đó , Chery , cô ta nói anh là muốn giúp anh xem một số tài liệu rồi tự dung lại bỏ nhào về anh .. Lúc đó em vào ..!

- Anh hiền từ với cô ta như vậy sao ? Em không muốn nói chuyện lúc này ! - tôi thật sự không biết nếu cứ tiếp tục nói nữa sẽ ra sao

- Được rồi , anh sẽ đưa em về ! Đừng nóng giận ! - Khắc Hàn nắm tay tôi đi vào xe

Anh đưa tôi về biệt thự , tôi cũng không nói gì cả , lên phòng tắm rửa thay đồ ra tôi leo lên giường nằm ngủ , tôi có cảm giác muốn ngủ rất nhiều .

- Em sao vậy ? Cơ thể có vấn đề à ! - Khắc Hàn bước vào mang theo là bánh mì và sữa tươi

- Cảm thấy hơi khó chịu thôi ! - tôi nói nhẹ

- Anh sẽ gọi bác sĩ ! Em ngồi dậy ăn chút nha ! - Khắc Hàn đỡ tôi ngồi lên thành giường

Tôi cũng không dám suy nghĩ nhiều nhưng nếu tôi có em bé thật thì mọi tác động của tôi sẽ ảnh hưởng đến em bé dù không đói tôi cũng phải ăn . Khắc Hàn mỉm cười hài lòng với tôi , tôi quay sang nhìn áo anh thì :

- Vứt cái áo này đi ! Hôi lắm !

- Áo này , anh mới mua .. Được rồi ! Anh vứt là được , bây giờ em ngủ đi ! - Khắc Hàn lập tức cởi áo sơ mi xanh dương đó ra

Tôi mỉm cười nhẹ rồi nằm xuống đánh một giấc , Khắc Hàn mỉm cười cúi xuống hôn vào má tôi một cái rất nhẹ nhưng lại rất ấm áp .

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Lúc tôi tỉnh lại là bữa chiều , ngồi dậy nhìn xung quanh không có anh ở đây . Đi vào phòng tắm rửa mặt rồi đi xuống phòng khách :- Thiếu phu nhân có gì cần dặn ? - một cô bé chạy tới

- Em tên gì ? - tôi mỉm cười nhìn cô bé

- Dạ , em tên là Chu Uyển Nhi ! - cô bé cúi đầu

- Được rồi , thiếu gia đi làm rồi à ! - tôi nhìn quanh

- Vâng ạ ! - Uyển Nhi lễ phép

- Ngoan lắm ! Em đi làm việc tiếp đi !

Tôi oa đầu cô bé rồi đi lên thư phòng của anh . Căn phòng ngăn nắp sạch sẽ , tôi bước tới bàn làm việc lấy sấp hồ sơ lên xem .. Quả nhiên công ty anh đang đầu tư một dự án lớn .. Bỗng một góc sấp hồ sơ rơi ra từ trong ngăn tủ , tôi cúi người cầm lên .. Nhìn rất quen .. "Đây là dự án mặt " .. Tôi mỉm cười nhẹ mở ra xem .. Hai mắt tôi mở to .. Bản xét nghiệm ADN của tôi và .. ba .

- Không trùng khớp !

Tôi lập tức cầm hồ sơ đi ra ngoài :

- Mau đưa tôi đến biệt thự Bách gia !

Thật sự có chuyện này sao .. Tôi không phải con của ba sao .. Anh đã biết tại sao lại không nói cho tôi nghe ..

Chiếc xe vừa đi , xe Khắc Hàn cũng chạy vào . Uyển Nhi chạy ra báo cáo với anh :

- Thiếu gia .. Thiếu phu nhân đã lên thư phòng cậu , có vẻ gấp lắm .. À trên tay thiếu phu nhân có một bản hồ sơ !

- Chết tiệt !

Khắc Hàn khẽ mắng rồi quay xe lại chạy nhanh đến biệt thự Bách gia .

Tôi nắm chặt sấp hồ sơ trong tay , bước xuống xe thì :

- Tiểu Hạ , dừng lại ! - Chiếc xe Khắc Hàn cũng đến nơi

- Không .. Anh không ra lệnh cho em nữa , em cần biết rõ được sự thật ! - tôi bước vào trong

Khắc Hàn chạy tới nắm lấy tay tôi :

- Mau quay về với anh !

- Anh không buông ra thì đừng trách em ! - tôi tung quyền ra bắt chọt khiến Khắc Hàn lãnh trọn một quyền của tôi

Tôi bước vào nhà liền thấy cả nhà đông đủ , mọi người nhìn tôi ngạc nhiên :

- Con yêu , sao lại quay về đây đột ngột vậy ? - bà Bách bước đến gần tôi

- Mẹ .. Mẹ nói cho con biết .. Con là con ruột của hai người phải không ? - tôi nhìn bà tay nắm chặt lại

- Con bé này , ăn nói hàm hồ gì thế hả ? - bà Bách la lên

- Tiểu Hạ , nghe anh đi ! Quay về nhà ! - Khắc Hàn nắm tay tôi

- Mau nói cho con biết .. Con là con ruột hai người phải không ? - tôi hét lên

- Con bé này , con không là con ruột của chúng ta thì con của ai ! - bà Bách gượng cười

- Vậy cái này là sao ? - tôi quăng sấp hồ sơ xuống

Ông Bách nhìn tôi , rồi thở dài . Nước mắt rơi ra , tôi đẩy Khắc Hàn ra . Bước tới nắm lấy tay Minh Phong :

- Anh hai , anh thương em lắm mà ! Anh nói đi , anh là anh ruột của em phải không ?

- Tiểu Hạ .. Đừng kích động , bình tĩnh lại ! - Minh Phong nắm lấy vai tôi nói

- Anh cả , anh ba , có phải không ? - tôi chạy đến Minh Hoàng rồi tới Minh Khánh

- Tiểu Hạ , nội người xem em là người trong gia đình mà , em xem như không có gì được không ? - Minh Hoàng lo lắng nhìn tôi

- Minh Hạ , đừng kích động ! - Bà Bách lo lắng

- Đúng vậy , con không phải con ta ! - ông Bách nhìn tôi

- Ông .. Sao ông nói với con như vậy ? - bà Bách cũng đã rơi nước mắt lúc nào không hay

- Chúng ta không có con gái nên đã nhận nuôi con ! - ông Bách nhìn tôi đau xót

- Các người ... Tại sao các người lừa dối tôi như vậy hả ? Tôi ... ! - nòng trước mắt tôi tối mịt lại

- Tiểu Hạ !

Khắc Hạ ôm lấy tôi , bế bồng nhanh ra xe chạy tới bệnh viện . Tất cả bác sĩ nhanh chóng làm việc , Khắc Hàn nói lớn :

- Nếu không cứu cô ấy , các người chết hết cho tôi !

Không một ai dám manh động , nhanh chóng tiến hành kiểm tra cho cô . Khắc Hàn đứng bên ngoài , tay đập mạnh vào tường khiến máu tuôn ra . Một lúc sau , cánh cửa mở ra . Bác sĩ cúi đầu chào anh rồi báo cáo :

- Thiếu phu nhân bị kích động quá độ nên ngắt thôi ạ !

- Được rồi ! - Khắc Hàn thở phào

- Nhưng ... Thiếu gia đừng để cô ấy bị cú sốc nào nữa ! Làn tác động này đã ảnh hưởng mạnh đến thai nhi .. Nếu có lần sau tôi e .. Không thể giúp !

Bác sĩ cúi đầu chào anh rồi rời đi . Khắc Hàn ngơ ra .. Anh sắp làm cha sao ? .. Cô mang thai con của anh ... Nhanh chóng chạy đến phòng VIP , cơ thể cô gái bé bỏng nằm trên giường khiến anh đau đớn . Bước tới nắm lấy tay cô :

- Anh xin lỗi ... Xin lỗi em nhiều lắm !

Giọt nước mắt rơi xuống , có lẽ đây là giọt nước mắt đầu tiên khi anh khóc vì phụ nữ mà không phải mẹ anh . Khánh Thiên bước vào thấy cảnh này , làm

cho anh hơi hoảng hốt ... Người được cho là trái tim sắt thép không có tính người mà bây giờ lại rơi lệ vì một người cô gái ...

- Anh Hàn !

- Cậu đến công ty điều hành giúp tôi , có lẽ tôi sẽ nghỉ một thời gian ! - Khắc Hàn nói lạnh

- Được !

Khánh Thiên nói xong rồi bỏ đi . Tôi khe khẽ mở mắt ra nhìn thấy khuôn mặt tuấn mỹ của anh .. Lòng tôi đau đớn , tay rút lại :

- Anh về đi ! - tôi nói lạnh nhạt

- Tiểu Hạ, anh thật sự không có ý muốn giấu em .. anh biết nếu em phát hiện ra sự thật này em sẽ bị kích động rất lớn , anh không muốn em bị thương ..
Càng không muốn con chúng ta xảy ra chuyện ! - Khắc Hàn ôm lấy tôi

- Anh nói sao ? .. Con chúng ta ..! - tôi ngơ ngác nhìn bụng mình

- Bác sĩ đã nói với anh như vậy .. Em đừng kích động nhé .. ! - Khắc Hàn nắm tay tôi đặt lên bụng

Nước mắt rơi xuống .. Một sinh linh bé nhỏ đang trong bụng tôi .. Đó là một món quà mà trời đã ban cho tôi ..

Khắc Hàn lấy khăn tay lau nước mắt cho tôi , tôi quay mặt tránh né . Anh cũng không nói gì chỉ để tôi nằm xuống nói dịu dàng :

- Em mệt rồi , nghỉ ngơi đi nhé !

Tôi không nói gì chỉ nhắm mắt lại nghỉ ngơi . Khắc Hàn trầm mặc nhìn tôi rồi lấy điện thoại ra :

- Mang vài bộ đồ đơn giản đến bệnh viện !

Một lúc sau , có người mang đến một túi đồ . Khắc Hàn lấy một bộ rồi đi vào phòng tắm . Tôi mở mắt ra lấy tay sờ bụng :

- Con ngoan ! Mẹ sẽ yêu con thay phần của ba !

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18

Vài tuần sau tôi xuất viện , Khắc Hàn một bước cũng không rời tôi , lo lắng chăm sóc vô cùng khiến tôi cũng không cảm thấy giận anh nữa . Tôi cũng sớm đến đoàn phim quay , do mọi người chưa biết tôi mang thai nên tiến độ phim rất nhanh và hoàn thành sớm hơn dự định . Tôi về nhà , Khắc Hàn liền bước tới bên cạnh ôm tôi vào lòng và đi tới bếp :

- Hà ? Lại những món này sao ? - tôi chán nản nhìn các món ăn

- Đây là những món ăn tốt cho thai phụ và em bé kìm , em cố ăn để con mạnh khỏe nha ! - anh nhìn tôi âu yếm

Tôi thở dài rồi ăn từng món từng món , lúc này Uyển Nhi chạy vào :

- Thiếu gia , có người gia đình thiếu phu nhân đến !

Tôi im lặng , Khắc Hàn nhìn tôi rồi hỏi dịu dàng :

- Em có muốn gặp họ không ?

- Cứ cho họ vào đi !

Tôi mỉm cười nhẹ đi ra ngoài phòng khách , lúc này bà Bách và Minh Phong đi vào .

- Mẹ .. Anh hai ! - tôi nhìn hai người

- Tiểu Hạ ... Con không giận ta chứ ? - bà Bách đau lòng rơi nước mắt

- Dạ .. Không đâu ! Con hiểu mà !

Bà Bách ôm lấy tôi , rồi nhìn tôi nói nhẹ :

- Ta nghe Khắc Hàn bảo con có em bé phải không ?

- Dạ .. Được 3 tháng rồi ạ ! - tôi mỉm cười

- Thật vậy sao ? - bà Bách mỉm cười nhẹ đưa tay chạm bụng tôi

Khuôn mặt bà có vẻ mệt , tôi nhìn Minh Phong , anh không nói gì chỉ đứng đó nhìn tôi .

- Đây là sữa mà mẹ và Minh Phong đi lựa cho con ! Cố gắng chăm sóc cho bản thân nhé ! Ba con nghe tin rất vui đấy !

Bà Bách mỉm cười nhẹ nhàng nắm tay tôi . Rồi bà cũng đứng lên cùng Minh Phong ra về , tôi nhìn hộp sữa , có tờ giấy " Con gái yêu , ba không hi vọng con tha thứ cho ba nhưng ba mong con hãy cố giữ gìn sức khỏe cho thật tốt , đừng vì kích động mà làm tổn hại đến em bé nhé con ! Ba chỉ muốn nói Ba yêu con ! " . Nước mắt rơi ra , Khắc Hàn ôm lấy tôi dỗ dành :

- Đừng khóc !

- Anh à , em muốn gọi cho ba !

Khắc Hàn gạt đầu , lấy điện thoại cho ông Bách .

< Alo ! > - giọng nói mệt mỏi của ông vang lên đầu dây

- Ba ! Là con đây ! - tôi nói nghẹn ngào

< Con khỏe không ? > - ông Bách nói dịu

- Con rất tốt , em bé cũng vậy ! Hôm nào con sẽ qua thăm ba ! - tôi nói với ông

< Được ! > - ông Bách vui mừng trong lòng

Tôi mỉm cười tắt máy đi , Khắc Hàn lấy ly sữa ra cho tôi :

- Em uống đi , không ăn nữa cũng được !

- Cũng được !

Tôi cầm ly sữa uống ực vào , Khắc Hàn mỉm cười xoa đầu , nắm tay tôi nói nhẹ :

- Mang thai cực lắm phải không ?

- Cũng không khó chịu lắm ! - tôi nói nhẹ

- Anh xin lỗi em nhé , không giúp gì được !

- Đừng như thế ! À tối nay em nghe nói anh có cuộc phát sóng truyền hình phải không ?

- Anh sẽ kêu Khánh Thiên đi !

- Anh đi đi , em cũng tới công ty báo với chị Hoa đừng nhận lịch nữa ! Có lẽ em sẽ nghỉ để lo cho con !

- Thiết thòi cho em rồi !

Khắc Hàn cúi xuống hôn lên môi tôi một cách nhẹ nhàng .

Tối đến , Khắc Hàn diện trai trong bộ vest đen thiết kế đẹp mắt đơn giản đặt ở Ý còn tôi thì trong chiếc váy dài nhẹ nhàng đơn giản họa tiết là những bông hoa nhỏ nhắn . Tôi và anh đến nay vẫn chưa công bố trước toàn thể mọi người về hôn nhân nhưng có lẽ mọi người cũng đã nghi ngờ rồi . Bước xuống xe , tôi mỉm cười hôn nhẹ lên má anh rồi đi vào phòng trang điểm của mình .

- Chị Hoa !

- Tiểu Hạ , em đã quay lại rồi sao ? - chị Hoa vui mừng chạy tới tôi

- Vâng ạ , nhưng mà chị à , em có chuyện muốn nói !

- Chuyện gì ?

Tôi kể hết mọi chuyện cho chị nghe , chị Hoa giật mình hoảng hốt vô cùng khi nghe tin . Tôi mỉm cười đặt tay chị lên bụng :

- Em không thể làm tổn hại đến em bé nên .. Có lẽ em sẽ nghỉ làm diễn viên !

- Tiểu Hạ .. Thật sự sao ? - chị Hoa nhìn tôi

- Thật sự .. Em không có ý muốn giấu chị đâu ! .. Em sẽ nhờ anh ấy tìm diễn viên tốt cho chị quản lý nhé !

- Không cần đâu , dù sao chị vẫn muốn làm quản lý của em thôi !

Chị Hoa mỉm cười nhẹ nhàng , lúc này bản tin của Khắc Hàn được phát sóng . Tôi nhìn vào TV :

- Sau đây là bản tin về công ty L&A .. Tôi xin được giới thiệu giám đốc công ty .. Vương Khắc Hàn ! Chào anh ! - anh dẫn chương trình cúi chào

- Chào ! - Khắc Hàn duy trì lạnh lùng

- Tôi nghe nói công ty anh có rất nhiều sự án cho các bạn trẻ và hầu như các nghệ sĩ nổi tiếng cũng được xuất phát từ lò đào tạo này ! - anh dẫn chương trình mỉm cười

- Đúng vậy , tôi hi vọng có thể giúp các bạn trẻ chạm tới ước mơ của họ , cùng họ chấp cánh trên con đường họ đi ! - Khắc Hàn nói từ tốn

- A.. Thưa anh , có nhiều nói anh rất giống với diễn viên đang nổi tiếng hiện nay .. Diễn viên Khắc Anh , anh có thể cho biết mối quan hệ của hai người không ?

Tôi giật mình , lo lắng nhìn vào màn hình TV . Khắc Hàn rất ghét ai nói điều này .. Nhưng :

- Chúng tôi là anh em sinh đôi , việc giống nhau là điều bình thường ! - Khắc Hàn nói nhẹ

- Ô .. Gần đây chúng tôi còn nghe nói anh và cô diễn viên Minh Hạ có mối quan hệ mập mờ , việc này có đúng là sự thật không ạ ?

- Chuyện này sao ? ... Có lẽ mọi người từ nay nên gọi cô ấy là Vương phu nhân , chúng tôi đã kết hôn được 6 tháng nhưng chưa có dịp công bố , chúng tôi đang sống rất hạnh phúc và yêu thương nhau , hiện tại chúng tôi còn có một sinh linh bé bỏng nữa . Tôi biết cô ấy mang thai là điều rất cực nhọc , nhiều khi tôi cũng không nghĩ tới việc có con nhưng cô ấy đã làm cho tôi xúc động , vì tôi và con cô ấy có thể hi sinh tất cả ! Minh Hạ .. Anh chỉ muốn nói một điều , Anh Yêu Em nhiều hơn bất cứ ai trên thế gian !

Nước mắt tôi rơi ra , cái tên đại ngọc này , sao có thể nói những lời sến súa đó chứ ? Chị Hoa quay sang nhìn tôi mỉm cười lau nước mắt cho tôi ..

- Ôi , thật là cảm động ! Chúng tôi chúc phúc cho hai người cùng với sinh linh bé nhỏ ấy thật mạnh khỏe ... Giờ thì bản tin đến đây kết thúc , cảm ơn mọi người theo dõi !

Tôi đứng lên cùng chị Hoa đi đến studio anh đang quay . Khắc Hàn nhìn thấy tôi , khẽ mỉm cười nhẹ :

- Cái tên đại ngọc này , sến súa chết đi được ! - tôi bước tới đánh nhẹ vào người anh

- Haha .. Anh còn có thể nói nhiều lời hơn thế đấy , bà xã đừng khóc nữa ! - Khắc Hàn ôm tôi vào lòng

Tôi khẽ mỉm cười nhẹ thì < Bùm.. Bùm > Pháo hoa bắn lên ngoài trời , mọi người vỗ tay hoan hô , trên màn hình lớn của công ty hiện lên chữ " Bách Minh Hạ , đồng ý lấy anh chứ ? " . Tôi che miệng lại khóc nức lên , lúc này anh đã quỳ dưới chân tôi , tay giơ lên chiếc nhẫn kim cương tinh xảo :

- Đồng ý chứ ?

- Đồng ý đi .. Đồng ý đi ! - mọi người xung quanh hô hào

- Đồ điên , có con rồi sao mà từ chối được !

Tôi mỉm cười đánh vào người anh , lúc này Khắc Hàn đeo chiếc nhẫn vào tay tôi . Anh ôm lấy tôi mỉm cười nhẹ rồi nói to :

- Hôm nay tôi đãi mọi người ăn mừng ! Mau đi thôi !

Thế là cả công ty đi tới khách sạn lớn để ăn tiệc linh đình . Ngày hôm đó có lẽ là ngày tôi hạnh phúc nhất cuộc đời mình .

Chương 19

Tôi đến tôi và anh về nhà , tôi đỡ anh về phòng .- Thật là .. Uống chi mà lăm như này !

- Thiếu phu nhân , trà gừng đây ạ ! - Uyên Nhi chạy lên

- Được rồi , em về phòng ngủ đi ! - tôi mỉm cười nhẹ nhàng

Khắc Hàn nằm trên giường khuôn mặt ngủ say thật là đẹp .. Tôi lắc đầu nhẹ nhàng , lấy tay vỗ nhẹ vào má anh :

- Khắc Hàn .. Anh uống chút trà đi cho tỉnh rượu !

- Không đâu ...! - giọng nói uể oải của anh thật đáng yêu

- Anh không uống , ngày mai sẽ đau đầu đấy !

Khắc Hàn vẫn nằm im , thờ dài một tiếng tôi cảm ly trà lên đưa vào miệng , rồi cúi xuống chạm vào môi anh . Nụ cười nhếch lên của Khắc Hàn khiến tôi có cảm giác không hay . Quả nhiên anh ôm lấy tôi , hôn lấy môi một cường bạo . Trà gừng cũng truyền qua miệng anh , lưỡi anh liếm nhẹ môi tôi :

- Ngọt quá ! - Khắc Hàn nói nhẹ

- Cái tên này , dám gạt em ! - tôi đẩy anh ra đứng lên thì

Khắc Hàn kéo tôi ngược lại té nhào vào lòng anh , Khắc Hàn thở nhẹ hơi nóng vào cổ tôi khiến tôi có cảm giác như lửa đốt ..

- Anh đang cố dụ dỗ em à ! - tôi nói nhẹ

- Chỉ là một chút kích thích thôi ! - giọng nói mỉa mai hoặc vô cùng

- Vậy để em làm trò kích thích đó chứ nhỉ ?

Tôi nhếch môi nhẹ , tay đưa lên vẽ vòng tròn ngay ngực anh , rồi cúc áo đầu mở ra :

- Ô .. Mở ra rồi kìa ! - tôi thổi nhẹ hơi vào tai anh

- Như thế thì nhắm nhò gì ! - Khắc Hàn khẽ cười nhưng trên trán lấm tấm mồ hôi

- Thật à !

Tôi khẽ cười , chân nhẹ vuốt lấy chân anh , tay mở tiếp cúc áo thứ hai tới cúc thứ ba rồi thứ tư , thứ năm . Áo sơ mi mở ra để lộ làn da trắng trẻo của anh , tôi lấy tay chạm nhẹ vào ngực rồi kéo dài xuống vùng bụng . Trong bụng quần , em trai nhỏ Khắc Hàn đã phản ứng .

- Em đi tắm đây ! - tôi ngồi dậy

< Bạch > Tôi bị anh đè nằm lên giường , nhanh chóng chiếc váy cũng bị còi ra :

- Châm lửa rồi định trốn à , em cũng giỏi quá nhỉ !

Quần áo anh cũng rơi xuống sàn , tôi ôm lấy cổ anh hôn nồng nhiệt , hai chiếc lưỡi quấn quýt lấy nhau để hút mật ngọt . Bàn tay Khắc Hàn xoa nắn bầu ngực căng tròn , anh cúi xuống mút lấy chúng cứ như một đứ trẻ nhỏ . Bỗng hai chân tôi nâng lên , tôi đỏ mặt chờ anh thì Khắc Hàn vẫn ngồi đó không có động tĩnh , đầu anh từ từ cúi xuống :

- Đừng , Khắc Hàn !

- Anh muốn làm mọi điều cho người quan trọng cuộc đời anh được vui !

Nói xong , anh đưa lưỡi vào vùng nhạy cảm nhất của tôi , nước mắt tôi rơi ra . Một lúc sau , Khắc Hàn đưa vật cứng rắn của anh vào , nói nhẹ bên tai tôi :

- Coi như anh bù đắp đêm đầu tiên cho em đi !

Tôi sức nhớ , đêm đầu tiên anh đối xử với tôi rất thô bạo , chỉ có đau đớn phũ phàng thể tôi . Nhưng bây giờ chúng tôi là vợ chồng , có thể âu yếm nhau ,

ngọt ngào dịu dàng với nhau . Có lẽ do tôi mang thai nên không đủ sức vận động nhiều , tôi khẽ nói nhẹ với Khắc Hàn đang thúc đẩy :

- Khắc Hàn , em mệt !

- Một lúc thôi !

Tốc độ nhanh hơn , anh thoải mái nằm lên người tôi . Tôi nhắm mắt lại ngủ thiếp đi .

Trong giấc mơ đó , ngôi nhà đang cháy trong biển lửa , người đàn ông đó ... Sao lại nhiều máu như vậy , bên cạnh là người phụ nữ ... Cô bé đang đứng đó , chẳng phải là tôi sao ? ..

- Chạy đi ! - tiếng hét gào của người phụ nữ

- Mẹ , cha ! - đứa bé khóc nức lên

- Tiểu Hạ ... Chạy đi !

Gần đó có một nhóm 3 , 4 người đang tiến đến , họ có súng , chúng đang nhắm vào họ .

- Dừng !

Tôi bật ngồi dậy , Khắc Hàn nằm bên cạnh ngồi dậy nhìn tôi lo lắng .

- Em sao vậy ?

- Khắc Hàn ... Có lẽ em đã nhớ được ba mẹ mình là ai ? - tôi quay sang nhìn anh nói

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20

Khắc Hàn nhìn tôi lo , đi vào nhà tắm lấy chiếc khăn ra lau mồ hôi trên trán tôi .- Khắc Hàn .. Em có kí ức về họ ! Họ bị giết .. Khắc Hàn ! - tôi hoảng hốt

- Tiểu Hạ , bình tĩnh đi em ! Chắc do em mệt mỏi thôi , không sao đâu ! Em ngủ tiếp nhé ! - Khắc Hàn ôm tôi vào lòng

- Khắc Hàn , thật sự họ bị giết ! Em đã thấy chúng định bắn họ !

- Anh sẽ điều tra chuyện này , em nghỉ đi !

Tôi nằm xuống , nhắm mắt lại ngủ . Khắc Hàn nhìn cô gái bé nhỏ trước mặt , anh lấy điện thoại ra :

- Điều tra giúp anh về 10 năm trước có ai bị giết không ?

< Dạ ! > - bên kia chỉ đáp lại

Khắc Hàn cúp máy , anh nhìn đồng hồ bên giường đã 7 giờ sáng rồi sao ? . Anh từ tốn đi thay đồ rồi xuống nhà bếp làm món ăn sáng cho cô vợ mình .

Đến khi tôi thức dậy lần nữa đã là 9 giờ sáng , tôi đi vào phòng tắm vệ sinh cá nhân rồi thay một chiếc váy hoa , tóc buộc cao lên , tôi phải gặp anh ba để nói về việc này .

Xuống bếp Khắc Hàn nhìn tôi mỉm cười , bưng ra một bát cháo thịt băm thơm ngon .

- Hôm qua em gặp ác mộng nên anh nấu cháo cho em ăn để thoải mái tinh thần ! - Khắc Hàn mỉm cười

- Khắc Hàn ... Cảm ơn anh ! Em làm anh lo rồi ! - tôi cúi đầu

- Anh nghĩ em bị áp lực do mang thai thôi , thỉnh thoảng em cùng với quản lí đi dạo mua sắm nhé ! - Khắc Hàn nhìn tôi dịu dàng

- Được rồi , anh đi làm đi ! Em qua nhà mẹ chơi chút sẽ về ! - tôi gật đầu

- Vậy em ăn xong rồi hãy đi nhé ! - Khắc Hàn hôn nhẹ lên trán tôi

- Được mà , anh đi làm về sớm !

Tôi mỉm cười chào anh , ngồi ăn hết bát cháo xong . Tôi lấy điện thoại ra :

- Anh ba , em có thể đến bệnh viện của anh được không ?

< Anh đang đến bệnh viện , em đến đi anh sẽ nói y tá ! > - tiếng Minh Khánh bên đầu dây

- Được ! Em qua ngay !

Tôi cầm túi xách đứng lên , kêu người đưa tôi bệnh viện trực thuộc tập đoàn Bách gia . Đến khoa tâm lý , tôi đến trước cửa phòng trưởng khoa , gõ cửa :

- Cô có hẹn chưa ạ ? - cô y tá nhún tôi cúi đầu

- À .. Anh ba nói , đang trên đường đến ! - tôi nhìn cô

- Cô là tiểu thư thiên kim của Bách gia sao ? .. Mời tiểu thư ạ ! - cô y tá mỉm cười

Tôi đi vào ngồi nhìn chung quanh , căn phòng lớn , thiết kế đẹp mắt . Đang quan sát xung quanh thì cánh cửa mở ra , Minh Khánh bước vào nhìn tôi :

- Thưa bác sĩ , cô ấy ..! - cô y tá đang nói

- Cô ra ngoài đi ! Tôi biết rồi , nếu có ai đến thì nói tôi không tiếp !

- Vâng ạ !

Cô y tá đi ra ngoài , Minh Khánh mỉm cười đỡ tôi ngồi vào chiếc ghế nằm . Anh nhìn tôi rồi đốt nến hương lên , mỉm cười hỏi :

- Có chuyện gì nói anh nghe nào ?

- Hôm qua , em đã gặp một giấc mơ , em thấy hình ảnh mình lúc nhỏ , lúc đó ba mẹ em đang bị họ giết , họ cầm súng ! - tôi hơi mất bình tĩnh khi nhớ về cảnh đó

- Được rồi , em nhắm mắt lại đi nào ! Anh sẽ đưa em về lại quá khứ , nắm tay anh nào ! - Minh Khánh nói nhẹ

Tôi nghe lời anh nhắm mắt lại , tay phải nắm chặt tay anh .

- Em hãy tưởng tượng mình đang đi leo núi , một ngọn núi rất cao , em cứ mãi đi , đi tiếp , và rồi em đang mệt , em muốn ngủ ...!

Tôi làm theo đúng như lời anh và rồi ..

Cảnh vật đó hiện ra , hình ảnh tôi của 10 năm trước , người đàn ông năm đó máu rất nhiều , người phụ nữ nhìn tôi hét :

- Chạy đi !!

- Mẹ , cha !

- Đi nhanh ! Trốn đi !

Một nhóm người đi tới trên tay chúng có súng , đưa về phía người phụ nữ và < pằng > tiếng súng vang lên .

- Cha , mẹ !

Tôi ngồi bật dậy , mồ hôi tuôn ra , Minh Khánh nhìn tôi , khuôn mặt anh trắng bệch .

- Anh sao vậy ? - tôi nhìn anh

- Tiểu Hạ .. Tốt nhất em không nên biết ! - Minh Khánh nhìn tôi

- Anh đã biết được ba mẹ em là ai sao , mau nói cho em đi ! - tôi nhìn anh mừng rỡ

- Anh không thể nói , với tư cách bác sĩ anh khuyên em đừng nên nhớ nữa , còn tư cách anh trai em , anh không muốn em nhớ về nó ! Anh sẽ kê đơn thuốc an thần cho em !

Tôi nhìn anh , anh nói như vậy là sao ... Sao lại không muốn tôi nhớ ..

- Nói như vậy là anh không giúp em ? - tôi đứng lên nhìn anh

- Những thứ anh làm là đang giúp em đây ! - Minh Khánh nói dịu dàng

- Anh đã như thế em sẽ tự tìm cách !

Tôi cầm lấy túi xách bỏ đi nhanh chóng . Minh Khánh ngã người ra sau , tay xoa nhẹ thái dương . Anh nhìn ra khoảng trời rộng " Em quả nhiên là ngọc trong đá " .

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21

Tôi đi đến một quán bar tên là Black Rose , nơi này là nơi tập trung cậu ấm cô chiêu , dù sáng hay tối vẫn luôn nhộn nhịp . Tôi bước vào một chỗ ngồi , một cô gái xinh đẹp đi đến :- Tiểu Hạ ! - cô bất ngờ gọi tôi

- Khải Linh , là cậu sao ? - tôi ngạc nhiên , cô gái một sách ngày nào mà giờ thành xinh đẹp thế này

- Sao cậu ở đây ? - Khải Linh nhìn tôi mỉm cười

- Tôi đang buồn , chỉ đến giải khuây thôi ! - tôi nhẹ cười với cô

- À , tớ làm quản lý ở đây ! Cậu muốn uống gì , coi như tớ đãi mừng ngày ta gặp mặt ! - Khải Linh cười tươi

- Rượu đi , tớ muốn say một chút !

- Ok , lấy cho chị chai XO nhé ! - Khải Linh nói với cậu phục vụ

Một lúc sau , chai rượu mang lên , tôi vui vẻ cùng cô bạn uống với nhau . Tiếng nhạc sập xình , tôi mỉm cười nhẹ lắc lư theo nhạc. Khải Linh vui vẻ nhảy nhót lắc lư .

- Nhạc to hơn đi ! - tôi cười lớn

- To hơn đi ! - Khải Linh la

DJ nghe lời , mở nhạc to hơn , sôi động hẳn lên . Tôi khẽ cười nhảy theo cô , bỗng tôi có bàn tay ai đó chạm vào tôi :

- Anh là ai ? - tôi quay người lại

- Vui vẻ nhảy thôi mà em ! - tên công tử trước mặt la

- Tôi không biết anh ! Tôi cũng không thích ai chạm vào mình ! - tôi la lớn

- Nhưng anh thích em ! - nói xong hắn cố tình chạm vào người tôi

Hơi rượu còn trong người khiến cho đầu tôi hơi choáng , tôi đẩy hắn ra nhưng hai tay hắn cứ bám chặt .

- Buông ra , tôi là vợ của anh Hàn đấy ! - tôi la lên

- Haha , đừng đùa chứ cô bé , dù cho em là vợ của đại ca xã hội đen anh cũng muốn ném thử ! - tên công tử cứ sỗ xoàng người tôi

- Mày cũng gan đấy nhì ? - tiếng nói lạnh truyền ra , tiếng nhạc cũng dừng lại

Tôi choáng váng , nhưng vẫn cố đẩy hắn ra nên ngã vào tên con trai phía sau . Ngước mắt lên nhìn .. Là Khánh Thiên .

- Anh Thiên ! - tên đó run

- Mày cũng gan lắm .. Phụ nữ của anh Hàn mà mày cũng dám động .. Xừ nó đi , gọn gàng một chút !

Khánh Thiên ra lên rồi cúi người bế bổng tôi lên đi vào căn phòng trên lầu , tôi nằm trên giường nhắm mắt :

- Anh Hàn , đến đón vợ anh kìa ! ... Quán bar Black Rose !

Khánh Thiên nói xong cúp máy , anh quay sang nhìn cô gái nằm trên giường , bực tức trong lòng khẽ mắng thầm :

- Có bầu mà cũng đi vô đây ghẹo trai ! Không biết anh Hàn nghĩ sao nữa ?

- Khắc Hàn .. Đừng .. Đừng giết họ !

Khánh Thiên tròn mắt nhìn cô nằm trên giường , cô vừa nói gì ... Khắc Hàn giết ai cơ .. Bỗng anh chạy vào phòng bên cạnh , lục lọi trên các kệ tủ , lấy ra sắp tài liệu , liên tiếp bỏ qua nhiều tờ cho đến ... Mắt anh mở to , khuôn mặt lộ ra vẻ hốt hoảng ...

Khắc Hàn nghe được tin Khánh Thiên liền lấy xe lái tới nơi , anh bước vào cửa liền thấy cô đang nằm ngủ say , khẽ thở phào :

- Đừng thở phào nữa , cô ấy không thể giữ lại ! - Khánh Thiên đứng phía sau

- Em nói gì thế , điên à , cô ấy em phải gọi là chị dâu đấy ! - Khắc Hàn nói lạnh

- Cô ấy là con gái của Chu Minh , anh không quên hử chứ ! - Khánh Thiên nhìn anh

- Em nói gì ? - Khắc Hàn hốt hoảng nhìn

- Em tin là anh không quên , anh đã cho người ra tay với gia đình cô ấy vào 10 năm trước , lúc đó cô ấy đã chạy trốn , không ngờ cô ta được Bách gia nuôi nấng ! - Khánh Thiên nhếch môi

Khắc Hàn hoảng hốt nhìn cô gái trên giường , tay anh siết lại .

- Anh không quên lời hứa với đại ca chứ ? - Khánh Thiên lấy súng sau lưng quần ra đưa ra

- Tránh ra đi , anh sẽ đưa cô ấy về ! Em không cần quan tâm chuyện này !

Khắc Hàn bước tới giường bế bổng cô lên đi ngang qua cửa Khánh Thiên nói :

- Nếu anh phản bội đại ca , em sẽ không tha cho anh !

Khắc Hàn bước đi , Khánh Thiên tức giận nắm tay vào cánh cửa .

Khắc Hàn đưa cô về nhà , lấy trà gừng cho cô uống rồi đi sang thư phòng ngủ . Trong căn phòng , tôi mở mắt ra , tay bịt kín miệng để không bật tiếng nấc .. Cuộc đối thoại đó , tôi đã nghe hết nhưng tôi không không dám tin ... Tôi phải làm sao ...

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

Những ngày sau , Khắc Hàn đi sang nước ngoài , còn tôi thì tạm sống bên Bách gia một thời gian . Ông bà Bách lúc nào cũng vui vẻ kể cho tôi nghe chuyện lúc nhỏ của ba anh trai lớn , lúc đầu có vẻ Minh Hoàng ái ngại nhưng anh thấy tôi cười tươi sáng khoái cũng không nói gì hơn . Tôi bước ra vườn , ngồi lên cái xích đu mà lúc còn sống ở đây vẫn luôn ngồi . Bầu không khí mát mẻ khiến cho lòng tôi cũng thoải mái thì < Thạch > Tim tôi đập mạnh , hình ảnh của ba mẹ tôi đang chết trong đám lửa cháy hiện ra .

- Đừng .. Đừng mà ! - tôi la toáng lên

- Tiểu Hạ.. Tiểu Hạ ! - Minh Khánh ôm lấy tôi

- Đừng ... Đừng ! - tôi hoảng loạn ôm lấy đầu

- Có chuyện gì vậy ? - Minh Phong lo lắng

- Em ấy bị kích động ! - Minh Khánh ghì chặt lấy tôi

< Bóp > Minh Phing đánh mạnh ngay sau gáy cổ tôi khiến cho tôi ngất lịm . Minh Khánh thở phào thì Minh Phong cúi xuống bế cô từ người cậu ra .

- Giải thích mọi chuyện cho anh đi ! - Minh Phong lạnh lùng

- Thật ra , vài ngày trước , Tiểu Hạ đã đến phòng bệnh của em và nói em nghe về giấc mơ mà em ấy thấy cảnh kinh hoàng của 10 năm trước , em đã thôi miên đưa em ấy về quá khứ và Em phát hiện ra .. Tiểu Hạ là con gái Chu Minh , một nhà tài phiệt lớn nhất của nước ta ! - Minh Khánh nhìn anh nghiêm túc

- Mọi chuyện có vẻ không tốt nhỉ ? - Minh Hoàng bước ra

- Dù cho thế nào , anh nhất định sẽ bảo vệ em ấy ! - Minh Phong bỏ đi lạnh lùng

- Em ấy tuyên bố như thế thật có khí phách nhỉ ? - Minh Hoàng khẽ cười nhếch môi

Minh Khánh nhìn theo bóng lưng Minh Phong , tay siết chặt lại .

Lúc tôi tỉnh dậy , Minh Phong liền tới bên cạnh hỏi thăm :

- Em sao rồi ?

- Em không sao ! - tôi dựa vào gối ngồi nhìn anh

- Em đã biết thứ gì , đúng không ? - Minh Phong nhìn tôi

- Không , em không nhớ gì cả ! - tôi cúi đầu

- Em không nói cũng không sao nhưng hãy nhớ là anh luôn bên em ! - Minh Phong nắm lấy tay tôi

Tôi nhìn anh , im lặng . Rồi rút tay lại , nằm xuống giường thì :

- Con không sao chứ , Tiểu Hạ ? - giọng của bà Bách truyền vào

- Hai người nói chuyện đi , con xin phép ! - Minh Phong đi ra ngoài

Bà Bách ngồi cạnh tôi , khẽ mỉm cười hỏi :

- Con sao vậy , có gì không vui à ?

- Dạ , không hẳn ạ ! - tôi tránh né ánh mắt của bà

- Con được ta nuôi từ bé , chuyện con không vui sao ta không biết , có phải có liên quan đến Khắc Hàn không ? - bà Bách tỉnh ý

Tôi ngồi lên , ngược mắt nhìn bà rồi gật đầu nhẹ . Người tôi có thể tâm sự lúc này chắc có lẽ là .. mẹ thôi . Bà Bách mỉm cười nắm tay tôi nói nhẹ :

- Cuộc sống hôn nhân , nó không đơn giản như con nghĩ đâu , nếu con có thể chấp nhận Khắc Hàn là chồng con thì con chắc chắn phải có niềm tin và lòng bao dung với cậu ấy .. Nếu lúc này , con hay Khắc Hàn có những mâu thuẫn dẫn đến những thứ không tốt đẹp thì người bị đau khổ và đáng thương nhất .. Chính là đứa bé trong bụng con !

Tôi nhìn xuống bụng , tay đặt lên . Đúng rồi .. Trong bụng tôi , có kết tinh của tôi và anh ấy .. Nhưng .. Mối thù của ba mẹ thì sao ?

- Mẹ tin là con hiểu những gì mẹ nói ! Mau quay về nhà đi ! - bà Bách mỉm cười

- Mẹ ... Con có quá ích kỷ không ? - tôi nhìn bà

- Con bé này ... Con chỉ là luôn có mọi thứ thôi ! Khắc Hàn , bảo bọc con rất chu đáo , mẹ nghĩ nó yêu con nhiều hơn bất cứ ai !

Bà Bách mỉm cười nhẹ , tôi nhìn bà rồi lấy tay đặt lên tim mình .. Có thật là tôi sẽ quên không ... Bà Bách vỗ nhẹ tay tôi rồi đi ra ngoài trả lại không gian yên lặng cho tôi ..

Tôi nhìn xuống bụng , tay đặt lên để cảm nhận ..

- Con có thể tha thứ cho mẹ không ?

Thế là tôi quyết định quay về nhà , bước vào nhà liền thấy Khắc Hàn đang ngồi trên sofa .

- Anh về rồi à ! Sao không gọi em ? - tôi nhìn anh hỏi

- Anh mới đáp máy bay thôi , em về Bách gia chơi , anh gọi làm gì ! - Khắc Hàn nói dịu

- Em lên phòng trước !

Tôi lên phòng , căn phòng vẫn như cũ không có gì khác . Bỗng cánh cửa mở ra , Khắc Hàn bước vào trên tay là súng !!

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23

Tôi ngây người ra .. Khắc Hàn đang chĩa súng vào tôi sao ?- Anh làm gì vậy ? - tôi nhìn anh cố tìm những suy nghĩ trong đôi mắt anh

- Em là con của Chu Minh !! - Khắc Hàn lạnh lùng tiến gần đến

- Anh ... Đã biết rồi ! - Tôi cố gắng bình tĩnh trước anh

- 10 năm trước , hắn đã phản bội xã đoàn , gây nhiều cái chết cho mọi người , chính tôi là người ra lệnh truy sát cả nhà hắn nhưng ... Cô may mắn trốn thoát , và giờ tôi phải giết cô theo lời hứa với đại ca ! - Khắc Hàn chĩa súng ngay ngực trái tôi

- Thì ra mọi chuyện như vậy ...! Anh phải tuân theo lệnh của đại ca đúng chứ ? - tôi khẽ cười nhạo bản thân , nước mắt cũng chảy xuống gò má

- Cô có gì muốn nói trước khi chết không ?

Tôi nhìn anh , trái tim đau nhói lại . Chân tôi nhấc lên tiến đến gần ôm lấy anh , nước mắt rơi xuống :

- Đây là lần cuối mẹ con em bên anh !

Khắc Hàn siết chặt súng trong tay . Tôi lùi về sau , nhìn anh .

- Bắn đi ! - tôi nói nhẹ

< Pằng > tiếng súng vang lên , tôi giật mình. Nhìn sang cánh cửa ban công bị bể nát . Khắc Hàn quay súng lại đưa vào tay tôi :

- Giết anh đi !

Tôi nhìn khẩu súng trong tay , hoảng sợ là cảm xúc bây giờ trong lòng tôi . Tôi nhìn anh :

- Giết anh đi , xã đoàn sẽ không truy sát em được ! Anh đã xóa hết dấu vết rồi !

- Anh nói gì thế hả ? Diên sao !

Tôi run tay , khẩu súng này .. Nó đã giết rất nhiều người rồi .. Nhưng , đây là người giết gia đình tôi .. Sao tôi không thể ra tay với anh ta được ? ..

- Giết anh đi , Khắc Anh sẽ đến đón em ! Hãy sống hạnh phúc nhé ! - Khắc Hàn nhìn tôi

- Được !

< pằng ..> tôi bắn liên tiếp hết năm viên đạn rồi nhìn anh .

- Súng đã hết đạn , làm sao đây ?

Khắc Hàn lấy khẩu súng lại , trong người lấy sáu viên đạn ra để vào rồi nhét súng vào tay tôi :

- Đừng đùa nữa , ra tay đi !

< Bốp > tôi quăng khẩu súng xuống nền nhà , ngược lên nhìn anh .

- Anh không quan tâm em sao ? Anh thật sự muốn bỏ rơi em và con sao ? .. Hạnh phúc hả ? .. Làm sao mà hạnh phúc khi anh không còn sống hả ?

Khắc Hàn bước tới ôm chặt lấy tôi , tôi đánh vào người anh rồi khóc to lên .

- Anh thật sự không thể tha thứ cho bản thân được !

- Anh điên rồi , bắt em giết anh thì sao em có thể sống tiếp được hả ? Anh chết rồi , ai sẽ lo cho mẹ con em ? Em bỏ nhiều thứ như vậy , anh định chết là xong à !

Tôi khóc to lên , Khắc Hàn ôm tôi rất chặt luôn miệng nói câu " Xin lỗi em " . Đợi tôi nín khóc hẳn , Khắc Hàn lấy khăn lau mặt cho tôi rồi nói :

- Đại ca sớm muộn cũng điều tra ra , anh thật sự lo cho em !

- Em không sao ! Anh đừng lo lắng ! - Tôi nói nhẹ

- Được rồi ! Em nghỉ ngơi đi ! - Khắc Hàn hôn nhẹ vào môi tôi

- Khắc Hàn ... Anh sẽ không rời xa em và con , đúng không ? - tôi nắm lấy tay anh

- Tất nhiên rồi ! - Khắc Hàn mỉm cười đỡ tôi nằm xuống giường rồi anh đi ra ngoài

Tôi nắm chặt tay lại , trong lòng tôi .. Có một cảm giác bất an lạ thường .. Hay là do tôi quá đa nghi ...

Khắc Hàn lấy điện thoại ra , bấm dãy số :

- Tôi muốn nhờ anh một chuyện , tôi sẽ qua đó !

Một lúc sau , Khắc Hàn lái xe tới một quán cà phê . Anh bước vào khí phách khiến người khác phải trầm trồ , bước đến một chỗ ngồi đối diện :

- Rất nhanh đấy ! - Khắc Anh khẽ cười

- Vào chủ đề thôi , tôi muốn nhờ anh ... Đóng giả tôi một thời gian ! - Khắc Hàn nhìn anh

- Ô.. Đóng giả em sao ? Hơi khó nha !

- Việc này rất quan trọng ..! Tối nay , anh hãy đến khu rừng ngoại ô phía tây , mọi việc anh hãy im lặng ! - Khắc Hàn lạnh lùng nhìn anh

- Có chuyện gì sao ? - Khắc Anh lộ vẻ lo lắng

- Mọi chuyện nên kết thúc rồi ! Anh hãy cố gắng chăm sóc cô ấy giúp em !

Khắc Hàn nói xong đứng lên bỏ đi . Khắc Anh nhìn theo , tay nhịp nhẹ trên bàn rồi gọi cho quản lý từ chối hết lịch hẹn . Nếu người em trai này đã nhờ vả , nhất định là chuyện lớn rồi ...

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 24

Tối đến , tôi ngồi trên sofa coi phim thì từ cửa có người đi vào :- Anh là.. Khắc Anh đúng không ? - tôi ngược nhìn và phát hiện anh ta có đeo khuyên tai mà Khắc Hàn không thích những thứ đó

- Anh đến đón em đến chỗ Khắc Hàn ! - Khắc Hàn nói dịu dàng

- Nhưng tôi không có nghe gì từ anh ấy ! - tôi nhìn anh nghi ngờ

- Em xem điện thoại đi , cậu ấy đã nhắn tin cho em rồi đấy ! - Khắc Anh mỉm cười dịu

- Vậy à ... Vậy đi ! - tôi kiểm tra điện thoại rồi theo anh ra xe

Chiếc xe chạy theo hướng phía tây ngoại ô , đang chạy xe thì phía sau có vào chiếc xe đuổi theo . Tôi hỏi hoảng thì Khắc Anh nói nhẹ :

- Em ngồi cho chắc nhé ! Mọi việc cứ để anh lo !

Tôi nhìn anh chăm chú .. Cảm giác này là sao ?... Đang suy nghĩ tôi thấy anh lấy trong cốp xe ra một khẩu súng đưa ra cửa kính và bắn .. Tôi hơi lo lắng cho anh .. Nhưng .. Đây là sao ? ... Chiếc xe chạy tới khu rừng phía Tây , tôi thấy Khắc Hàn đang đứng dựa vào xe ..

- Khắc Hàn ! - tôi chạy tới anh

- Em mau theo anh !

Cả ba chúng tôi chạy vào rừng thì < Pằng > tiếng súng nổ lên , Khắc Anh ôm lấy tôi cào lòng .. Tôi ngược lên nhìn anh ..

- Không ngờ em lại chạy tới đây ? Anh chờ em lâu rồi đây , Hàn ! - Trương Vũ bước ra , trên tay là khẩu súng

- Anh muốn gì ? - Khắc Hàn che người tôi lại

- Những người không lưu được , em nên để họ đi ! Đơn giản thôi , anh muốn mạng cô ta ! - Trương Vũ nhìn tôi

- Đơn giản vậy sao ? - Khắc Anh nhếch môi

- Đúng vậy , cậu là anh trai Hàn sao ? - Trương Vũ khẽ cười

- Đại ca đừng nói nhiều với chúng ! Để em ! - tên A Báo la giơ súng hướng tôi

< Pằng > tôi hoảng hốt , Khắc Anh ôm lấy tôi , máu ở lưng anh chảy ra ... Khắc Anh nhìn tôi đơ đẫn , tay anh chạm vào má tôi :

- Anh yêu em !

Bàn tay buông lơi , anh rơi xuống vực thẳm phía sau . Tôi ngơ ngác ra , chạy đến vách vực :

- Khắc Anh !!!!! - tôi gào thét

- Theo như xã đoàn , một mạng đền một mạng , đại ca , anh vừa lòng chưa ? - Khắc Hàn lạnh lùng nhìn Trương Vũ

- Ai kêu mày bắn hà ? Thằng khốn !

Trương Vũ hét lên rồi giơ xuống bắn vào đầu tên A Báo . Khắc Hàn cúi người đỡ tôi đi ra xe , Khánh Thiên cúi đầu :

- Anh Hàn , xin lỗi !

Tôi ngồi lên xe , nước mắt cứ rơi xuống .. Tim đau nhói lại .. Người đó đã chết sao ?

- Khắc Hàn .. Có thật Khắc Anh chết không ? Anh cho người tìm đi ! - tôi bắt lấy tay anh

- Anh sẽ cho người tìm , nhưng xác suất sống khi rơi xuống vực là rất hiếm ! - Khắc Hàn nói nhẹ

- Anh ấy không thể chết ! - tôi ôm lấy đầu

- Em nghĩ nhiều rồi ! Vội lại , có anh ở đây em lo gì ? - Khắc Hàn lấy xe

Tôi nhìn anh rồi im lặng . Tôi quay về nhà , bước vào phòng .

- Em đi tắm rồi nghỉ ngơi đi ! Anh sẽ cho người đi tìm ! - Khắc Hàn mở cửa ra nói

- Vâng !

Khắc Hàn đóng cửa lại . Tôi ngồi lên giường , nhìn sang tấm hình bên cạnh .. Nước mắt lại rơi xuống .. Tôi đang khóc vì Khắc Anh sao .. Nhưng chẳng phải Khắc Hàn còn sống tôi nên vui hơn chứ.. Nhưng sao nước mắt nó cứ rơi , tìm tôi nó cứ đau thế này ...

Được 1 tháng sau , chúng tôi vẫn chưa có tin tức gì của Khắc Anh , nhưng tôi cảm nhận Khắc Hàn rất khác so với trước , anh cứ đi sớm về khuya và né tránh tôi khi tôi hỏi về Khắc Anh .

Tối đến , chiếc xe của anh chạy vào nhà . Tôi liền đứng trước cửa chờ anh :

- Anh về rồi à ! - tôi mỉm cười

- Anh về rồi , sao em không ngủ ? Như thế không tốt cho em bé đâu ! - Khắc Hàn nhìn tôi

Tôi ngược lên nhìn anh , nhìn vào đôi mắt đầy .. Nhưng sao cảm giác này .. Nó không hề mãnh liệt gì cả .. Tôi bước chân đến ôm lấy eo anh .. Cả hơi ấm của anh .. Cũng thay đổi .. Tôi buông anh ra :

- Anh ... Không phải là Khắc Hàn ! - tôi nhìn anh nói chắc nịch
- Em nói gì vậy ? Anh là Khắc Hàn , chồng em đây ! - Khắc Hàn nhìn tôi lúng túng
- Không .. Anh không phải ! Khắc Hàn , không thể để cho anh trai mình có việc như vậy ! - tôi lùi về sau
- Tiểu Hạ ... Bình tĩnh đi em !
- Anh nói đi ! Có thật không ? - tôi la
- Đúng ! Anh là Khắc Anh !

Tôi hoảng hốt , thế người rơi xuống vực .. Là Khắc Hàn sao ? .. Tôi ngất đi ..

Lúc tôi tỉnh lại , là nằm trong căn phòng bệnh viện . Bên cạnh là Khắc Anh đang nắm tay tôi :

- Em tỉnh rồi !
- Sao ? Sao anh có thể lừa dối em như vậy ? Sao có thể bỏ rơi em như vậy ? - tôi nắm lấy tay anh khóc to
- Tiểu Hạ , bình tĩnh ! Em phải lo cho em bé nữa ! - Khắc Anh ôm lấy tôi
- Sao lại có thể như vậy ? .. Anh đã hứa rồi mà ! - tôi rơi nước mắt

Tay tôi siết lại .. Nếu không phải tại người đó thì Khắc Hàn không chết .. Nếu không tại người đó dồn ép thì Khắc Hàn không phải làm như vậy .. Nếu không phải người đó thì có lẽ chúng tôi là gia đình luôn hạnh phúc và chờ đợi em bé ra đời .. Đúng ! Tại người đó mà tôi mất đi anh ấy ..

- Đưa cho em điện thoại ! - tôi nói lạnh
- Đây ! - Khắc Anh lo lắng

Tôi bấm một dãy số rồi chờ :

- Anh ba , đến bệnh viện S&R đi !

Một lúc sau , Minh Phong đã đến . Tôi đã thay ra một chiếc váy nhẹ rồi nhìn anh :

- Mau đưa em qua bên Mỹ đi !

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

Tại một vùng đảo , Khắc Hàn bị sóng đánh vào bờ . Hai cô người hầu chạy vội vào biệt thự :- Cô chủ , có người bị sóng đánh vào đây , anh ta có vẻ bị thương rất nặng !

- Vậy sao ? Mau đem vào cho ta xem nào ! - cô gái nằm trên sofa nói lười biếng

Một lát sau , vệ sĩ mang Khắc Hàn vào đặt ngay trước mặt cô . Cô gái ngồi bật dậy , sững sờ nhìn anh :

- Mau gọi bác sĩ đến ! - cô lạnh lùng ra lệnh

Bác sĩ đến và tiến hành lấy viên đạn ra cho anh , băng bó vết thương . Cô gái bước lại gần nhìn anh , Khắc Hàn khẽ nhủ mày :

- Cô là ai ? Đây là đâu ?
- Em .. Là Hana Joyce , là vợ chưa cưới của anh ! Và đây là biệt thự trên đảo của em ! - cô gái mỉm cười nhẹ
- Còn tôi ... Tôi là ai ? - Khắc Hàn mê mẩn

- Anh là ... Ren Smith ! Anh đừng nói nữa mọi thứ em sẽ lo cho anh !

Hana cúi đầu xuống hôn nhẹ vào má anh , nở nụ cười nhẹ . Khắc Hàn nhắm mắt lại và ngủ say . Bà bác sĩ bước tới cúi đầu :

- Thưa cô chủ , theo chuẩn đoán của tôi cậu ta bị va đập mạnh vào nơi nào đó cộng thêm việc bị rơi xuống biển đã khiến cậu ta mất trí nhớ ạ !

- Được rồi ! Chỉ cần như thế thôi ! Anh ấy cũng là của tôi !

Hana say sưa vuốt ve khuôn mặt anh ..

--- 7 năm sau , tại sân bay -----

Một cô gái chừng chạc quynh rũ đang nắm tay một cậu bé thật đẹp trai đi ra cửa ... Khuôn mặt cậu bé rất giống với Khắc Hàn :

- Tiểu Hạ ! - Minh Phong giờ tay

- Anh hai .. Lâu rồi không gặp ! - tôi ôm lấy anh

- Chào cậu ! - cậu bé lạnh nhạt

- Minh Hàn không được như vậy với cậu ! - tôi nhìn cậu nhóc

- Vâng , mani ! - Minh Hàn nhún vai

- Được rồi , ta về chuẩn bị thôi ! - Minh Phong nói nhẹ

- Đúng vậy , chúng ta chuẩn bị để chào đón mọi người ! - tôi nắm chặt tay lại

Minh Phong lái xe đưa tôi và Minh Hàn về biệt thự của tôi và ... Khắc Hàn . Tôi nhìn quanh , cảnh vật không thay đổi gì nhiều . Thím Lý bước ra cúi đầu :

- Thiếu phu nhân , chào mừng cô trở về !

- Tôi đã trở về thật rồi !

Tôi nhếch môi nhẹ nhàng , nắm tay Minh Hàn đi vào nhà . Cảnh vật đây .. Nhưng hơi ẩm đã hoàn toàn biến mất ..

- Mẹ ! Đây là nhà chúng ta sao ? - Minh Hàn kéo tay tôi

- Đúng vậy , đây là nhà mà ba đã chuẩn bị cho mẹ ! Rất đẹp đúng không ? - tôi mỉm cười nhẹ

- Đúng , rất đẹp !

Minh Hàn mỉm cười , Uyển Nhi bước ra cúi người :

- Thiếu phu nhân , mọi thứ em đã chuẩn bị xong !

- Cảm ơn em , Uyển Nhi ! - tôi khẽ vuốt nhẹ tóc cô

Uyển Nhi thẹn thùng cúi người . Tôi mỉm cười , vệ sĩ mang vali lên phòng . Tôi bước vào phòng , ngắm hình cưới tôi và .. Anh ấy .. Cảm xúc bây giờ tôi phải gạt sang một bên .. Tôi trở lại đây là để cho họ nếm mùi vị của tôi ra sao ? ...

Tôi đến , tôi mặc một chiếc váy dài bó người màu đen , Minh Hàn thì mặc một bộ vest đen lịch lãm . Tôi mỉm cười nhẹ với cậu bé , rồi mở cửa xe :

- Mẹ ! Chúng ta sẽ gặp chúng chứ ? - Minh Hàn nói nghiêm

- Đúng , chúng ta sẽ gặp chúng ! 7 năm đã đủ cho chúng xây dựng sự nghiệp rồi ! - tôi nhếch môi

Chiếc xe lao nhanh trên đường đến khách sạn H&H . Tôi bước vào khách sạn , Khắc Anh bước tới :

- Tiểu Hạ .. Em thật đẹp !

- Cảm ơn ! - tôi đáp gọn

Minh Hàn nhìn Khắc Anh khẽ nhếch mép .. Muốn cưa mẹ tôi , chú chưa có bản lĩnh đó đâu .. Minh Hàn nắm tay tôi kéo đi vào thang máy .. Tầng 15 , tầng của buổi tiệc đang diễn ra ..

Tôi bước vào nhìn xung quanh ... Quả đúng như tôi đoán , chúng đã tới ... Minh Phong bước tới nắm tay tôi đi ra chào đón mọi người :

- Rất vui khi mọi người tới buổi tiệc chào đón tôi hôm nay ... Và tôi cũng rất vui khi thấy các nhân vật tâm cỡ của các tập đoàn Trương Thị , tập đoàn L&A à không tôi phải gọi là tập đoàn Liên Thị nhỉ ? - tôi nhìn vào cô ta Liên Ánh Dung

Ánh Dung ngờ ra , người khẽ run lên thì Trương Vũ nắm lấy vai cô nhẹ gật đầu .

- Hai tập đoàn đang đứng top của nước ta ... Cũng rất hay nhỉ ? .. Nhưng tôi không có ý gì đâu , mong mọi người hợp tác vui vẻ với công ty H&H của chúng tôi !

Tôi cúi đầu rồi đi xuống sân khấu , bước tới trước mặt Trương Vũ :

- Hai người hạnh phúc quá nhỉ ? - tôi nhìn họ khinh thường

- Cô cần gì phải bận tâm chứ ? .. Ha , không ngờ cô là con nuôi của Bách gia .. Biết vậy tôi đã tổng khứ luôn gia đình cô rồi ! - Ánh Dung khoanh tay ung dung

- Cô có đủ bản lĩnh như thế sao ? - Tôi nhếch môi

- Bản lĩnh hay không à .. Không bản lĩnh sao tôi hạ được chồng cô ! - Ánh Dung nhếch môi

< Bốp > Má phải cô ta đỏ lên , Trương Vũ giật mình :

- Mày đánh tao ? Con khốn ! - Ánh Dung nhào tới

- Cô nhào tới thử xem , đừng quên cô đang trong lãnh thổ của tôi ! ... Cô được như vậy chỉ là nhờ vào ... tình dục thôi ! - tôi nhìn cô ta nói nhẹ

- Mày ...! - Ánh Dung tức giận

- Được rồi .. Cô Bách ..! - Trương Vũ đang nói thì

- Anh gọi nhầm rồi .. Anh không quên là tôi là vợ của anh ấy sao .. Anh nên gọi tôi là cô Vương ! - tôi quay sang nhìn hấn

- Cô Vương .. Chuyện chúng tôi cô đừng quá quan tâm !

- Không phải tôi quan tâm , mà tôi chỉ đang xem tuồng kịch hai người diễn thôi ! .. 7 năm , đủ để hai người thoã mãn rồi nhỉ ? ... Bây giờ thì cố mà sống cho tốt đi ! .. Những mùi vị đau khổ .. Tôi trả cho anh gấp vạn lần anh đã gây ra cho anh ấy !

Tôi lạnh lùng nhìn hấn , tay siết lại . Trương Vũ nhìn cô gái trước mặt ... Khí thế này , sao mà cô ta có thể ... Ánh Dung nép vào người anh rồi kéo anh đi ..

Tôi nhìn theo hướng của họ ... Đúng vậy , cứ chạy đi , tôi sẽ cho hai người chạy đến khi không còn thể thở được ...

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26

Minh Phong đặt tay lên vai tôi , tôi nhìn anh khẽ mỉm cười nhẹ . Lúc này , một cô gái xinh đẹp bước tới :- Chào cô ! Quả đúng như lời đồn , giám đốc tập đoàn H&H rất xinh đẹp !

- Cô quá khen , chẳng phải cô cũng không thua kém sao , thưa cô Hana Joyce ! - tôi mỉm cười nhẹ

- Tin tức rất nhanh ! Tôi khá thú vị về cô đấy ! - Hana mỉm cười

- Còn tôi thì chả hứng thú với cô đâu !

Tôi quay người bỏ đi . Minh Hàn dựa lưng vào tường nhìn theo hướng Hana , môi khẽ nhếch lên

- Minh Hàn về thôi ! - Tôi nhìn cậu nhóc

- Bữa tiệc này .. Con rất thích ! - Minh Hàn mỉm cười nhẹ

- Thích là được rồi ! - tôi nắm lấy tay cậu đi vào thang máy

Cánh cửa thang máy mở ra , tôi nắm tay Minh Hàn đi ra thì ... Hơi ảm đạm , cảm giác này .. Tôi nhìn xung quanh ... Anh ấy đang ở đây sao ? ...

- Có chuyện gì vậy mẹ ? - Minh Hàn nhìn tôi

- Không ... Không có gì , mẹ nhìn lầm ! - tôi mỉm cười rồi nắm tay cậu đi ra xe

Lúc này Khắc Hàn đi ra từ nhà vệ sinh nam , anh ngược mắt nhìn theo bóng lưng hai mẹ con tôi ... Khắc Hàn nhũn mày , cô gái đó ... Là ai chứ ?

Tôi đưa Minh Hàn về nhà liền kêu cậu về phòng ngủ . Bước vào căn phòng , tôi thay chiếc váy thành bộ đồ ngủ mà .. anh đã tặng cho tôi .. Khẽ mỉm cười , tôi nhìn vào khung ảnh hình cưới .. Nụ cười đó .. Chân thành biết bao nhiêu .. Nước mắt là thứ khiến tôi căm ghét nhất .. Vì tôi không thể nào kiềm chế nó lại được .. Tay chạm vào khuôn mặt anh :

- Khắc Hàn ... Anh đang ở đâu vậy ? .. Mẹ con em đang chờ anh đấy !

Lúc này , tìm Khắc Hàn nói lại . Anh cúi người thở gấp , Hana bước tới quan tâm :

- Anh sao vậy ? Một sao ?

- Tôi muốn về nhà ! - Khắc Hàn bỏ đi

- Ren .. Đợi em ! - Hana chạy theo

Tâm trí Khắc Hàn đang nhớ về hình ảnh đó .. Cô gái đó là ai ? Sao mình lại muốn gần cô ta .. Còn cậu nhóc đó , sao có thể giống mình như thế ? ... Rốt cuộc chuyện này là sao ?

--- Ngày hôm sau ---

Tôi thức dậy sớm để chuẩn bị bữa sáng cho Minh Hàn .. Cậu nhóc này rất kén ăn nên cái gì cũng muốn tôi làm cho nó . Đang loay hoay dưới bếp thì Minh Hàn mang cặp đi vào :

- Mẹ !

- Ừ , con ngồi chờ đi mẹ mang ra ngay ! - tôi mỉm cười nhẹ

- Vâng ! - Minh Hàn gật đầu ngồi vào bàn

Tôi bung cho cậu nhóc một đĩa ốp la . Minh Hàn ngược mắt nhìn tôi :

- Cả buổi sáng mà mẹ làm được vậy thôi à !

- Kén quá đấy ! Mẹ làm như thế là tốt lắm đấy nhá ! - tôi mỉm cười

Minh Hàn lắc đầu rồi ăn phần ăn của mình . Tôi cũng lấy phần ăn ra dùng .

- Hôm nay , đến trường phải hoà đồng đấy nhé ! - tôi nhìn cậu

- Tuỳ hứng thôi ! - Minh Hàn nói lạnh

Tôi lắc đầu bó tay với cậu nhóc , những ngày bên Mỹ , cậu không hoà đồng với ai cả khiến cho cô cũng phải lo lắng nhưng với khuôn mặt như vậy .. Minh Hàn có nhiều bạn yêu mến .

Tôi khẽ mỉm cười nhẹ . Cả hai chúng tôi cũng nhanh chóng đến trường Star , tôi nắm tay cậu đi đến phòng hiệu trưởng :

- Chào cô ! - tôi cúi chào

- Chào em ! Tôi có thể giúp gì ? - cô hiệu trưởng nhìn

- Đây là Minh Hàn , em đã làm hồ sơ cho bé nhập học ! Hôm nay em đến để cho bé gặp cô , sẵn tiện em đến thăm trường cũ ạ ! - tôi cúi đầu với cô

- Em là cựu học sinh à !

- Vâng , em tên là Bách Minh Hạ ạ !

- Thế sao ? Cô không nhận ra em luôn đấy , cô là chủ nhiệm của em lớp 3 này ! - cô hiệu trưởng vui mừng

- Vâng ! Hôm nay em có việc , đến dịp em sẽ mời cô đi ăn tối được không ạ ?

- Cô rất sẵn lòng đấy !

Tôi mỉm cười , ngồi xuống cạnh Minh Hàn nói nhẹ :

- Đừng có làm cái khí thế đó , người ta sợ đấy !

- Con không quan tâm ! - Minh Hàn quay mặt

- Thằng nhóc này ! Hôm nay mà không có bạn là mẹ sẽ nấu món con yêu nhất đấy !

- Ok , con sẽ có một tốp luôn ! Mẹ mau đi làm đi kia ! - Minh Hàn giật mình

Tôi mỉm cười nhẹ rồi xoa đầu nhóc . Nhìn theo bóng lưng cậu theo cô giáo , tôi thở phào nhẹ nhõm . Lái xe đi đến công ty , tôi bước vào liền có đội quân hùng hậu chào đón :

- Giám Đốc ... Chào mừng cô đến công ty ! - tất cả nhân viên cúi đầu

- Khắc Anh ... Anh làm trò gì thế ? - tôi lắc đầu nhìn anh

- Tiểu Hạ ... Làm vợ anh nhé ! - Khắc Anh quý xuống trước tôi , nâng tay đưa chiếc nhẫn lên

- Đừng có nhảm nữa ... Mọi người quay về việc chính đi ! - tôi hô to giải tán rồi bước đi

Khắc anh cầm hoa đưa cho cô thư ký rồi chạy theo tôi vào thang máy :

- Em không cảm động sao ?

- Anh thừa biết mà ! - tôi quay sang nhìn anh , đã 7 năm nay anh cứ làm việc này khiến cho tôi cứ lầm tưởng ... Tôi không có tâm trí đó !

- 7 năm anh chờ được , vài năm nữa có sao ? Anh sẽ theo em đến cùng ! - Khắc Anh mỉm cười toả nắng

- Hay vì theo em thì anh nên nhìn phía sau ... Cô ấy theo anh đến bây giờ rồi đó !

- Nhưng anh không thích cô ta !

- Vậy thì em cũng không có hứng thú với anh !

Cửa thang máy mở ra , tôi đi vào phòng làm việc . Gian phòng này không khác gì so với của Khắc Hàn .. Tôi muốn những thứ của tôi giống anh .. Cách anh xây sự nghiệp , cách anh làm chủ mọi người ..

- Anh về đi ! Em còn phải làm việc ! - tôi ngồi vào ghế

- Được rồi ! Anh về đây !

Khắc Anh bước đi , tôi im lặng nhìn vào các sấp hồ sơ . Lúc này , cô thư ký đi vào :

- Giám đốc , đây là tư liệu 7 năm qua về công ty Trương Thị và công ty Liên ... Công ty L&A ạ ! - cô thư ký cúi đầu

- Đúng vậy ! Công ty L&A ... Cô ta dám cướp thứ của tôi thì cái giá trả lại không nhẹ đâu ..! - tôi nói lạnh lùng

- Giám đốc , chúng ta có cần phải tấn công nhanh gọn không ?

- Cô vội vàng quá đấy , Anna à ! Mọi thứ cô có thể học được nhưng còn thứ cô khó làm đó chính là cần bình tĩnh trước con mồi .. Sao chúng ta không cho chúng vui vẻ một chút trước khi chết ? - tôi dựa vào ghế nhìn cô

- Giám đốc , chả phải chúng ta nên lấy hết của cô ta rồi từ từ chơi đùa à ! - Anna nói lạnh

- Lấy hết thì còn gì vui ! Cứ để cô ta nuôi hi vọng đi ! - tôi cười lạnh

- Vâng !

- Được rồi , cô mau làm nhiệm vụ của mình đi ! - tôi lấy tư liệu xem

- Vâng , tôi sẽ cho người đi tìm xung quanh các quần đảo ! Tôi xin phép !

Anna đi ra ngoài , tôi cầm tư liệu trong tay .. Tập đoàn Trương thị ... Tập đoàn Liên thị sao ? ... To gan lắm ! ... Dám đổi cả tên công ty của tôi , các

người không biết chết là gì ? ..

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27

Khắc Hàn trong căn phòng của công ty Joyce , anh ngã lưng vào ghế . Cô gái đó là ai ? .. Sao anh không quên được cô ta ..Hana bước tới gần mỉm cười nhẹ , ôm lấy cổ anh từ sau , nói nhẹ vào tai anh :

- Anh yêu , anh mệt sao ?

- Không hẳn ! Đêm qua cô gặp được cô giám đốc đó chưa ? - Khắc Hàn nói lạnh

- Gặp rồi .. Em thấy cô ta rất thú vị ! .. Cô ta tuyên chiến với tập đoàn Trương Thị và Liên Thị đấy .. Không biết lượng sức ! - Hana ngồi vào lòng anh

- Thế à ...! - Khắc Hàn khẽ nhếch môi

- Nhưng này , anh tốt nhất đừng gặp cô ta .. Anh mà bị cô ta mê hoặc , em nghĩ em không bình tĩnh được đâu ! - Hana đưa hai tay lên mặt anh

- Tôi cũng muốn thử xem cô ta là ai mà kiên cường như vậy ! - Khắc Hàn nói lạnh

Hana cúi người lên đặt lên môi anh nụ hôn nóng bỏng , Khắc Hàn nhìn cô rồi ôm lấy người đi đến sofa . Anh kéo chiếc váy xuống một cách nhanh chóng , thì :

- Đừng mà , Khắc Hàn ! - một giọng nói vang lên trong đầu anh

Khắc Hàn dừng động tác lại , giọng nói đó .. Là của ai ? Khắc Hàn là tên của anh sao ? ..

Hana nhướn người kéo cổ áo anh thì :

- Tôi không thoải mái ! Cô về đi !

Nói xong anh bỏ đi ra khỏi phòng , Hana ngồi dậy tay đập mạnh xuống ghế để trút cơn giận :

- Khốn kiếp , sao anh không lung lay hả ?

Cô lấy điện thoại ra gọi cho ai đó :

- Cô mau chuẩn bị một tên cho tôi đi ! - Hana bực dọc nói xong liền cúp máy

7 năm trước khi gặp anh .. Cô đã có rất nhiều đàn ông thay phiên nhau để cô chơi đùa .. Nhưng từ khi gặp anh , cô đã từ bỏ tất cả .. Trao trọn con tim cho anh .. Vậy mà 7 năm qua , anh ta không hề lay động gì cả .. Thật đáng chết mà !

Trời nắng dịu , Khắc Hàn lấy xe đi quanh , vô tình anh chạy đến trường Star . Khuôn mặt cậu bé đó , Khắc Hàn nhanh chóng dừng xe lại bên cạnh cậu nhóc :

- Chào cháu ! - Khắc Hàn mở cửa xe

Minh Hàn tròn mắt nhìn anh , khuôn mặt hoảng hốt , tay đặt ngay tim .. Môi mấp máy thì :

- Minh Hàn , con đứng đây có gì thế ? - giọng nói tôi vọng lại

- Không có gì ! Con lại ngay ! - Minh Hàn quay sang nhìn anh rồi chạy lại tôi

Tôi nhìn cậu bé hốt hoảng chạy lên xe , liền quan tâm :

- Con sao vậy ?

- Không , mẹ mau chạy đi ! - Minh Hàn nói lạnh

Tôi nhìn cậu rồi chạy xe đi , Minh Hàn đi ngang xe Khắc Hàn liền nhìn anh lạnh lùng . Khắc Hàn nhìn biển số xe rồi khẽ mỉm cười nhẹ lái xe đi .

Tôi đưa Minh Hàn về nhà , liền hỏi :

- Có việc gì sao ?

- Con không sao , chỉ là hơi không thích ứng môi trường mới thôi ! - Minh Hàn đi vào phòng

Tôi nhìn theo bóng cậu bé .. Thằng nhóc này nó bị gì thế nhỉ ?..

Minh Hàn đóng cửa phòng lại , ngồi xuống sofa . Hình ảnh người đàn ông lại hiện về .. Sao ông ta lại giống mình như vậy ? .. Khác hẳn với tên Khắc Anh .. Ông ta làm cho mình phải sợ .. Lẽ nào ?...

Minh Hàn lấy điện thoại gọi cho ai đó :

- Sư phụ .. Có thể điều tra giúp con người đàn ông chạy xe có biển số RY-1605 không ?

< Có chuyện gì với người đó à ! > - giọng nói lạnh lùng truyền qua

- Chưa chắc chắn , đợi có kết quả con sẽ nói cho người ! Vậy thôi nhé !

Minh Hàn tắt máy đi .. Nếu ông ta là cha thật thì liệu mẹ có chấp nhận nổi không ? .. Nhưng hình như ông ta có gì khác lạ .. Mình phải làm sao đây ...

Tôi bước lên phòng gõ cửa , Minh Hàn đi ra nhìn tôi :

- Có chuyện gì sao hả mẹ ?

- Con có chuyện gì giấu mẹ phải không ? Mau khai ra ngay ! - tôi ngồi cạnh cậu nhóc

- À .. Không có gì , chỉ là hôm nay con quên được bạn học thôi ! - Minh Hàn bước lại máy tính

- Thật chứ ?

- Tất nhiên thật rồi ! Con thương mẹ như vậy , sao mà nói dối được ? Trừ khi con muốn chết ! - Minh Hàn mỉm cười

- Được rồi , thế mẹ con ta đi mua sách vở cho con nhé !

Minh Hàn gật đầu , tôi mỉm cười nắm tay cậu đi ra xe . Lái xe đến trung tâm mua sắm L&A mà trước đây anh ấy luôn dẫn tôi đi .. Tôi khẽ cười nhạo bản thân mình .. Cứ sống trong quá khứ thôi mà chẳng làm được gì đâu .. Đó là câu nói tôi luôn tự nói với lòng .. Tôi còn phải trả thù bọn họ , phải làm cho họ đau đớn hơn tôi vạn lần ..

Đang suy nghĩ thì Minh Hàn kéo tôi đi vào nhà sách , Minh Hàn không nhanh không chậm lựa được những thứ mình cần rồi đi sang quầy sách về chứng khoán . Tôi khẽ cười nhẹ , cậu nhóc này thật là lớn hơn so với tuổi mà .. Còn nhí mà cứ muốn học những thứ dành cho người lớn , nhưng tôi cũng không ngăn cản cậu .. Tôi muốn Minh Hàn phải tự học được những thứ nó muốn .. Minh Hàn mang vài cuốn sách đến quầy tiếp tân rồi nói :

- Thanh toán !

- Của cháu là sáu trăm bảy mươi lăm nghìn đồng ! - cô thu ngân mỉm cười với cậu

- Đây ! - Minh Hàn đưa thẻ lên

Cô thu ngân quẹt thẻ rồi đưa thẻ cho cậu :

- Của cậu bé dễ thương đây !

- Đừng có gọi tôi như thế ! - Minh Hàn nhìn cô lạnh lùng rồi cầm lấy thẻ để vào bóp da

Tôi khẽ cười nhẹ rồi cùng cậu nhóc đi vào nhà hàng . Minh Hàn rất giống anh ấy .. Từ cách nói chuyện cho đến cử chỉ ..

- Mẹ nhìn gì thế ? - Minh Hàn đưa menu cho phục vụ rồi nhìn tôi

- Không .. Chỉ là thấy con rất giống cha mình thôi ! - tôi mỉm cười

- Mẹ ... Mẹ còn chờ cha sao ? - Minh Hàn nhìn tôi nói nhẹ

Tôi sững người ra... Đúng vậy , tôi đã chờ anh .. Chờ suốt 7 năm qua mà không hề có dấu vết về anh .. Có lẽ tôi nên buông bỏ sao ?..

- Đúng vậy ! Mẹ chờ cha về ! - tôi mỉm cười với Minh Hàn

- Mẹ ... Con ...! - Minh Hàn áp ứng

- Con sao ? - tôi nhìn cậu

Cánh cửa mở ra đi vào là một cặp tình nhân .. Và ..

- Có lẽ con đã gặp cha ! - Minh Hàn nói nhẹ

Người đàn ông đó ... Tôi đứng lên nhìn anh .. Khuôn mặt đó , khí thế lạnh lùng khiến người ta phải sợ của anh .. Tôi bước tới gần hơn .. Anh đang đứng trước mặt tôi sao ?

- Khắc Hàn ! - tôi nhỏ giọng gọi anh , nước mắt lăn xuống gò má

Minh Hàn hoảng hốt , đây là lần đầu tiên cậu thấy mẹ khóc .. Suốt 7 năm qua , mẹ đã tham gia các cuộc tập huấn và trở thành thủ lĩnh của Mafia thật sự không dễ dàng nhưng mẹ không rơi nước mắt .. Nhưng chủ vừa gặp ông ta , mẹ đã không kiềm chế được nước mắt sao ? ..

Khắc Hàn nhìn cô gái trước mắt .. Khuôn mặt này , sao lại thân thuộc như vậy .. Giọt nước mắt đó khiến cho tim cậu đau lòng sao ?.. Tay đưa lên định lau đi giọt nước mắt thì :

- Cô Vương .. Có lẽ cô nhầm người rồi ! Đây là chồng chưa cưới của tôi .. Ren Smith ! - Hana kéo tay anh về

- Khắc Hàn .. Là em đây ! Em là Tiểu Hạ , vợ anh đây ! - tôi nắm lấy tay anh cầu mong một tia hi vọng

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28

Khắc Hàn nhìn tôi , tôi cảm nhận được .. Anh không phải là Ren Smith gì như cô ta nói .. Anh chính là chồng tôi .. Vương Khắc Hàn ..- Anh không nhớ em sao ? Em là vợ anh đây , Tiểu Hạ đây ! - tôi nắm tay anh

- Cô làm trò gì thế hả ? Mau buông tay ra ! - Hana đẩy tôi ra

< Soạt > Tôi đưa súng lên trước mặt cô ta , ánh mắt lạnh lẽo :

- Nếu cô không ngại tôi có thể tiễn cô đi gặp diêm vương !

Hana tức giận , nhưng cô phải im lặng . Minh Hàn chạy tới bên cạnh :

- Mẹ .. Dẹp súng đi , chúng ta làm như thế là phạm pháp đấy !

- Một viên đạn để có thể khiến cho cha con về thì mẹ không sợ đâu !

Tôi quay sang nhìn anh , nắm lấy tay anh đưa lên má :

- Anh nhớ em mà , đúng không ? Anh đã dạy em cách cầm súng mà .. Khắc Hàn !

Khắc Hàn nhìn cô gái trước mặt , tay anh cảm nhận được từ phía cô .. Giọt nước mắt của cô không hề giả .. Nó khiến cho anh đau lòng .. Nhưng :

- Xin lỗi , cô nhầm người rồi ! Tôi là Ren Smith ! - Khắc Hàn rút tay ra khỏi tôi

- Haha .. Cô Vương , tôi biết cô nhớ thương chồng nhưng không nên tự tiện nhận bừa bãi như vậy ! - Hana ôm lấy tay anh

- Cô Vương , cô có thể bỏ súng xuống rồi đấy ! - Khắc Hàn nhìn tôi nói lạnh

Cánh tay buông lơi tưởng chừng như đã gãy .. Anh cùng cô ta bước qua tôi .. Nước mắt rơi xuống .. Thật sự tôi đã nhầm sao ?

- Mẹ ..! - Minh Hàn đỡ lấy tôi

- Minh Hàn .. Có thật là mẹ làm không ? Anh ấy quên mẹ sao ? - tôi quay sang nhìn Minh Hàn

- Mẹ .. Đừng khóc ! Nếu ông ấy là cha , mẹ nên khiến ông ta nhớ lại ! - Minh Hàn nhìn tôi nói nghiêm túc

Đúng vậy , tôi phải khiến anh ấy nhớ lại .. Còn cô ta .. Một tập đoàn Joyce mà muốn đầu à , cô ta phải hối hận ..

Khắc Hàn đưa Hana vào phòng VIP , Hana bắt đầu nói :

- Chết tiệt , à ta dám chĩa súng vào em ! Lần sau nhất định em sẽ không để à nguyên vẹn như vậy đâu !

- Được rồi ! Cô đừng bừa đi , tôi hết hứng ăn rồi ! - Khắc Hàn bỏ đi

Tôi đưa Minh Hàn về nhà , về phòng thay đồ ngủ ra . Điện thoại bỗng reo lên :

- Nói đi Anna !

< Giám đốc , đã có tư liệu về cậu Vương ! > - Anna cầm tư liệu trong tay

- Tôi đã gặp anh ấy rồi ! .. Cô hãy giúp tôi điều tra tập đoàn Joyce đi ! - tôi cầm ly rượu lên uống một ngụm

< Vâng ! > - Anna trả lời liền lập tức cho người đi tìm thông tin

Tôi cúp máy rồi ngồi xuống giường , nhìn hình cười của chúng tôi .. Rồi tự bật khóc .. Thật buồn cười .. Nhưng anh làm cho tim tôi đau quá ..

Minh Hàn trở về phòng , thay đồ ngủ xong liền mở máy laptop lên ... Tập đoàn Joyce sao ? .. Bàn tay di chuyển thoăn thoắt , trên màn hình nổi đầy con số .. Và rồi , nụ cười nở trên môi Minh Hàn .. Một cái enter cuối cùng đã làm cho tập đoàn Joyce phải rối loạn nội bộ .. Minh Hàn nhếch môi nhẹ , cất laptop vào tủ .. Hana Joyce sao ? .. Cô dám chống đối với mẹ tôi , coi như cô chọn nhầm người rồi ..

- Ngày hôm sau -

Tôi đưa Minh Hàn đến trường rồi quay về công ty , vừa thấy tôi Anna liền chạy ra nói nhỏ :

- Giám đốc , cô tấn công tập đoàn Joyce rồi sao ?

- Cô nói cái quái gì thế ? Tôi đã bảo cô tìm tư liệu về họ mà ! - tôi bước vào thang máy

- Nhưng thưa giám đốc , cổ phiếu của tập đoàn Joyce đêm qua tụt dốc không phanh , đã thế các ngân hàng của tập đoàn vô cớ mất một số tiền khổng ! Tôi cứ nghĩ đó là do cô cho người làm ! - Anna cúi đầu

- Thế à ... Cô điều tra ai làm chưa ? - thang máy dừng lại , cánh cửa mở ra , tôi liền đi vào mở máy tính

- Chỉ có manh mối để lại là Death ! - Anna đưa tư liệu

- Death ? Thần chết sao ? - tôi tò mò

- Hắn là tên siêu trộm khiến cho các tập đoàn phải run sợ , hắn có thể ăn cắp mọi dữ liệu cũng như các số tiền khổng từ đó đã khiến cho nhiều gia thế suy sụp đến chết nên mọi người đặt biệt danh cho hắn như vậy ! - Anna nói rõ

- Vậy à ..! Tôi có vẻ tò mò về hắn , cô có thể truy tìm hắn không ?

- Giám đốc , đã có rất nhiều tập đoàn cho hacker truy lùng hắn nhưng tất cả chỉ là con số không cho nên tôi nghĩ ta không nên lãng phí về hắn !

- Được rồi !

Tôi nhìn biểu đồ chứng khoán của tập đoàn Joyce đang tụt giảm xuống , nụ cười nở lên trên khóe môi .

Khắc Hàn lúc này đang chăm chú nhìn vào máy tính , Hana từ ngoài đi vào la lối :

- Khắc Hàn , có thật công ty ta bị tấn công không ?

- Im lặng đi , cô la thì nó cũng không tăng đâu ! - Khắc Hàn lạnh lùng

- Khốn kiếp , nhất định là cô ta làm ! Anh mau đi với em tới đó !

Hana nhanh chân đi ra ngoài , Khắc Hàn nhếch môi nhẹ .. Có thật cô ta làm hay không ? .. Nếu thật thì quả nhiên cô ta rất thú vị ...

Một lúc sau , chiếc xe của Hana cũng tới trước cổng công ty H&H . Cô tức tốc đi nhanh vào trong , các nhân viên cúi đầu :

- Thưa cô , cô tìm ai ? - một cô gái cúi chào

- Mau gọi ả ta ra đây ! Tôi muốn nói chuyện với ả ! - Hana la
- Thưa cô , người cô nói là ai ? Công ty chúng tôi không biết ả ta là ai cả ! - cô nhân viên cúi đầu
- Mau gọi giám đốc các người ra ! - Hana hét
- Cô tìm tôi sao ? - tôi đi từ thang máy ra đã nghe tiếng cô ta

Hana bước tới gần giờ tay định tát tôi thì :

- Cô Joyce , chưa nói chưa rằng cô đã có ý đánh người sao ? - Khắc Anh nắm lấy tay cô
- Anh .. Anh là .. ? - Hana nhìn
- Tôi là bạn trai của Tiểu Hạ .. Vương Khắc Anh ! - Khắc Anh mỉm cười toả nắng
- Đừng nhảm nữa Khắc Anh , tránh ra một bên để cô ta làm gì ? - tôi nhìn cô ta nói lạnh nhạt
- Hana .. Cô làm trò quái gì thế ? - từ phía sau truyền lên giọng lạnh

Tôi đơ người .. Là anh , đúng là anh rồi .. Nhưng chả lẽ anh đến vì công ty cô ta à ..

Khắc Anh sững sốt .. Nhìn chàng trai đứng trước mặt .. Khắc Hàn cũng vậy .. Bỗng Khắc Anh bước tới ôm lấy anh :

- Khắc Hàn , em về là tốt rồi !

Khắc Hàn bất động , nhịp tim đập nhanh .. Cảm giác này rất quen thuộc .. Chả lẽ anh là ..

- Anh là ai ? - Khắc Hàn nhìn Khắc Anh
- Em sao thế ? Anh là anh trai song sinh của em đây ,Khắc Anh , còn đây là vợ em , Tiểu Hạ này ! - Khắc Anh nhìn cậu khó hiểu
- Anh trai .. ? - Khắc Hàn nhìn
- Anh ấy mất trí nhớ rồi ! - tôi nói nhẹ với Khắc Anh
- Ren .. Anh mau đòi công bằng cho chúng ta đi ! - Hana ôm lấy cánh tay anh
- Ô .. Thế chúng ta vào phòng nói chuyện , được chứ ? - Khắc Anh mỉm cười
- Được !

Khắc Hàn nói lạnh , tôi mở cửa thang máy . Cả bốn người bước vào , tôi nhìn anh .. Khuôn mặt anh thật đẹp , chả khác xưa là mấy .. Nhưng tâm trí anh bây giờ không còn tôi rồi ..

Cánh cửa thang máy mở ra , bốn người đi vào văn phòng của tôi . Anna đã chuẩn bị đầy đủ bốn ly cacao để cho chúng tôi . Tôi ngồi xuống ghế sofa :

- Có phải cô là người trộm số tiền khủng của các ngân hàng thuộc trực công ty tôi không ? - Hana đi thẳng vào vấn đề
- Cô có bằng chứng không ? - tôi cầm ly cacao lên uống một ngụm
- Không là cô thì còn ai vào đây ! - Hana hét
- Nếu cô có bằng chứng tôi sẽ bồi thường cho cô gấp mười lần ! Cô không có đúng không ? - tôi nhìn cô ta
- Mọi người bình tĩnh đi nào ! Cô Joyce ngồi xuống từ từ nói ! - Khắc Anh mỉm cười
- Anh ... Anh mau nói gì đi ! - Hana ôm lấy tay Khắc Hàn nũng nịu

Tay tôi siết lại , khẩu súng trong người thật sự rất muốn lấy ra bắn cho ả một viên ...

- Cô Vương đúng không ? - Khắc Hàn nói lạnh
- Nếu em làm thì có vẻ là công ty Joyce không thể nào còn trong hôm nay đâu , và cô ta cũng không thể nào có thể ngồi ở đây nói chuyện với cái kiểu đó .. Anh hiểu chứ ? - tôi nhìn anh , cảm giác ánh mắt của anh dành cho tôi đã không còn như xưa nữa
- Thế cô Vương có muốn hợp tác cùng chúng tôi không ? Chúng tôi sẽ bán một nửa cổ phần cho cô ! - Khắc Hàn nhếch môi

- Anh ... Anh làm gì vậy ? - Hana la

- Tôi rất thích điều này , cô cứ việc ra giá , tôi sẽ mua chúng ! - tôi khẽ mỉm cười nhìn anh

- Được , ngày mai tôi sẽ mang bản hợp đồng cùng với luật sư bàn về bản sang nhượng cổ phần ! - Khắc Hàn đứng lên

- Rất mong chúng ta hợp tác vui vẻ ! - tôi chìa tay ra

- Tôi cũng nghĩ như thế ! - Khắc Hàn nắm lấy tay tôi

Bàn tay này .. Không còn ấm áp như 7 năm trước nữa .. Hana bực tức kéo Khắc Hàn đi nhanh chóng .. Tôi chỉ nhìn theo anh khẽ mỉm cười nhẹ ..

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29

Thời gian cứ thế trôi qua ngày ngày ,hôm nay là ngày đặc biệt quan trọng của đôi tình nhân Trương Vũ và Liên Ánh Dung . Tôi mỉm cười nhẹ cảm tấm thiệp trên tay . Minh Phong đến trước cổng đón tôi và Minh Hàn đến khách sạn Trương Liên . Quà là vợ tung chồng hứng , hợp tác với nhau sao ? . Tôi chỉ im lặng không nói gì , hôm nay tôi sẽ mang món quà bất ngờ đến cho các người .. Minh Phong nắm tay tôi đi vào thang máy , Minh Hàn liếc nhìn Minh Phong khó chịu nhưng vẫn đi theo . Tầng 20 là tầng diễn ra sự kiện trọng đại , tôi cùng Minh Phong đi vào chào hỏi mọi người cho đúng lễ . Một lúc sau , cánh cửa mở ra . Cô dâu xinh đẹp lộng lẫy Ánh Dung sánh vai cùng chú rể Trương Vũ tiến bước vào thăm dò đi thẳng tới bục đài sân khấu nơi có một người dẫn chương trình và bàn để giấy kết hôn :

- Chúng ta cùng vỗ tay chào đón cho cặp cô dâu chú rể này đi nào ! - người dẫn chương trình hô to

Mọi người cũng hưởng ứng vỗ tay theo , người dẫn chương trình đọc nghi thức và lời tuyên hôn sau đó cùng chứng kiến màn hai người cùng nhau kí giấy đăng ký kết hôn . Tôi khẽ mỉm cười bước lên bục đài lấy micro từ tay người dẫn chương trình nói :

- Hôm nay nhân dịp cô dâu chú rể kết hôn , tôi có món quà nho nhỏ thời dành tặng cho hai người !

Trương Vũ nắm lấy tay Ánh Dung lắc đầu nhẹ . Tôi khẽ mỉm cười lấy ly rượu lên đưa cho cả hai và nói :

- Uống để giảm bớt căng thẳng đi nào !

Trương Vũ không nói gì chỉ im lặng nhìn tôi rồi cầm lấy ly rượu . Tôi nhìn Minh Phong tay ra dấu , ánh đèn chợt tắt căn phòng chìm vào bóng đêm . < Bùm > Tiếng động lớn vang lên cùng làn khói , ánh đèn cũng bật sáng lên . Trên sân khấu một cô dâu khác đang nắm lấy bó hoa hồng nhìn Trương Vũ :

- Anh Vũ ! - cô ấy nhẹ nhàng gọi

- Lulu Ngọc , em sao ở đây ? - Trương Vũ cả kinh

- Em nghe tin anh đám cưới , em rất buồn ! - Lulu Ngọc rơi lệ bỏ đi

Trương Vũ hướng theo cô chạy đi thì Ánh Dung kéo tay cậu lại :

- Anh bỏ em ở đây sao ?

- Cô ấy quan trọng với anh , anh sẽ quay lại sớm thôi ! - Trương Vũ rút tay lại chạy mất

Ánh Dung nhìn theo , cảm giác hụt hẫng vô cùng , trái tim rỉ máu .

- Đau lòng không ? Để người mình yêu ra đi cảm giác không tốt đúng chứ ? - tôi nhếch môi nhìn cô ta

- Minh Hạ , cô cũng không đặc ý , anh ấy sẽ quay lại sớm thôi ! - Ánh Dung khẽ cười

- Vậy thì còn xem coi hán có cưỡng lại được không ? Tôi nghĩ đêm nay cô phải phòng không lẻ bóng rồi ! - tôi nhìn phản ứng cô ta có chút hả hê trong lòng

- Ý cô là ..!

- Gạt bỏ đi , bây giờ mới là món quà chính thức này !

Trên màn hình lớn hiện lên các hình ảnh hàng hoá thiếu chất lượng của công ty Liên Thị và bằng chứng cô ta đã cướp đoạt lấy công ty L&A . Tất cả mọi người cả kinh , Ánh Dung hoảng hốt nhìn tôi . Khẽ mỉm cười tôi vỗ tay , trên màn hình là biểu đồ chứng khoán của công ty Liên Thị đang tụt dốc thảm bại . Mọi người lập tức bàn tán xôn xao , Ánh Dung tức giận hướng lấy tôi mà hét :

- Cô đồ oan cho tôi !

- Tôi chỉ là một cô gái bình thường sao có thể làm được chuyện này ! Mà có vẻ cô có khách đặc biệt kia !

Tôi nhếch môi lên, từ cách cửa đi vào một đội quân hùng hậu cảnh sát đến trước mặt Ánh Dung giờ tay chào rồi nói :

- Cô Liên Ánh Dung , chúng tôi có bằng chứng cho thấy cô lợi dụng việc giao dịch buôn bán hàng cấm , đây là lệnh bắt từ chúng tôi , phiền cô theo chúng tôi về sở !

Ánh Dung giật mình run sợ thì hai tay đã bị còng lại , tôi bước tới :

- Mấy anh khoan đã , tôi có việc nói !

- Cô Vương , chúng tôi đang thi hành công vụ ! - tên cảnh sát nói

- Tôi chỉ nói một câu với cô Liên thôi ... Ngày mai ở trại giam luật sư của tôi sẽ đến đối chất với cô về bản uỷ quyền giả mà 7 năm trước cô đã đưa cho tôi và bộ quản trị công ty xem ! Chúc cô may mắn nhé ! Mấy anh có thể đưa đi !

Tôi khoanh tay lại nhìn theo hướng lưng cô ta , khẽ nhếch môi cười nhẹ . Tất cả mọi người một phen chứng kiến lập tức run sợ liền rời đi , Khắc Hàn bước tới vỗ tay cười nói :

- Cô Vương .. Thật là xuổng tay chuẩn sát !

- Khắc Hàn , anh ..! - tôi quay lại nhìn anh thì bên cạnh anh đang đỡ Hana có vẻ say

- Cô Vương , hôm sau nói chuyện , tôi phải đưa cô ấy về , hẹn gặp lại ! - Khắc Hàn cúi người bế Hana lên

- Khắc Hàn ... Ngày mai anh có thể đến nhà em không ? Em có chuyện muốn nói !

- Cũng được , tôi sẽ đến ! - Khắc Hàn cứ thế rời đi

Mình Hàn dựa lưng vào tường , mắt nhìn vào điện thoại hàng lông mày khẽ chau lại .

Tôi bước tới nắm lấy tay Minh Hàn hỏi :

- Sao vậy ?

- Không có gì , chỉ là hơi đau đầu ! - Minh Hàn mỉm cười

- Vậy à , chúng ta về thôi ! - Minh Phong bước tới nói

Tôi gạt đầu theo hướng anh đi , đi qua khúc quẹo tôi sững người cơ thể bất động .. Cảnh trước mắt là gì đây ? .. Khắc Hàn đang hôn Hana sao ? .. Tay siết lại , tôi mỉm cười với Minh Hàn rồi bảo :

- Đi về thôi !

Khắc Hàn nghe tiếng động liền bỏ Hana ra , bắt gặp ánh mắt của tôi .. Anh khá lúng túng nhưng tôi chỉ lạnh lùng bước qua . Hana khẽ mỉm cười nhìn theo hướng tôi rồi quay sang ôm lấy Khắc Hàn :

- Em muốn nữa !

- Cô về nhà đi ! - Khắc Hàn xô cô ra rồi bỏ đi

Minh Phong đưa tôi và Minh Hàn về nhà , tôi khẽ mỉm cười nhẹ mở cổng ra cho Minh Hàn thì cánh tay bị nắm lại :

- Tiểu Hạ .. Anh có chuyện muốn nói !

- Chuyện gì ? Ngày mai nói không được sao ? - tôi nhìn anh

- Đúng , không nói không được !

- Minh Hàn , con vào trước nhé ! - tôi đưa chìa khoá cho Minh Hàn

Cậu bé cũng ngoan ngoãn gật đầu mở cổng đi vào trong , tôi quay sang nhìn Minh Phong khẽ mỉm cười tay đặt lên tay anh rồi nói :

- Có chuyện gì ?

- Tiểu Hạ ... Anh .. Có thể hay không ? .. Em cho anh cơ hội ! - Minh Phong nắm chặt tay tôi

- Anh .. Nói cái gì thế ? .. Say à ! - tôi lúng túng nhìn anh

- Anh không say , anh yêu em , Tiểu Hạ ! Anh yêu em từ khi em được ba mẹ nhận nuôi rồi ! - Minh Phong ôm lấy tôi

- Minh Phong... Chúng ta là anh em , anh nói gì thế ? - tôi khẽ cười gượng

- Tiểu Hạ , em không phải em gái anh ! Và anh yêu em !

Minh Phong cúi người xuống sát gần lại tôi thì < Chát > Khuôn mặt anh đỏ ửng :

- Anh điên à , say rồi đấy ! Về đi ! - tôi la lên

- Tiểu Hạ .. Anh thật sự .. ! - Minh Phong cố nói thì

- Anh về đi ! - tôi thực sự tức giận

Minh Phong im lặng rồi quay người trở vào xe rồi đi . Bỗng tiếng vỗ tay vang lên , tôi quay sang nhìn .. Là Khắc Hàn , anh đã nghe hết rồi sao ? ..

- Quả là cứng rắn , tôi thích em rồi đấy !

- Anh không đưa vợ chưa cưới mình về à ? - tôi nhìn anh , cảm thấy bức tức khi nhớ lại cảnh hôn lúc này

- Cô ta không phải ! - Khắc Hàn bước tới gần

- Khuya rồi , anh về đi ! - tôi mở cổng đi vào thì

- Anh không có nhà về , có thể cho anh ở đây không ? - Khắc Hàn nhìn tôi nài nỉ

- Không ! - tôi vẫn là tức giận kéo cửa lại , ai ngờ chân anh để vào làm hại tôi kéo mạnh khiến anh đau cả chân

- Em muốn làm gãy chân anh sao ? - Khắc Hàn la lên

Tôi nhìn anh cặm cùi ngồi xuống đất , chân bị đụng mạnh như vậy chắc là đau lắm , lòng không khỏi có chút đau đớn . Bước tới ngồi cạnh hỏi thăm :

- Không sao chứ ? - tôi nhìn anh

- Đau lắm , đi không nổi ! - Khắc Hàn mè nheo

- Vậy vào nhà đi ! - tôi nói

Khắc Hàn vui mừng , tôi đỡ anh đứng lên rồi đi vào nhà . Chân anh đi khắp khễnh trông rất tội nghiệp . Minh Hàn thấy Khắc Hàn đi cùng tôi liền hỏi :

- Sao có ông ta ?

- Anh ấy bị thương , cho anh ấy ngủ đây nhé ! - tôi nhìn cậu

- Tùy mẹ ! - Minh Hàn lạnh lùng bỏ về phòng

Tôi lắc đầu đỡ anh về phòng tôi rồi lấy hộp thuốc vào , tháo giày cùng vớ anh ra . Khắc Hàn nằm trên giường nhìn từng cử chỉ của tôi khẽ mỉm cười :

- Cười được sao ? Không đau à ! - tôi chườm đá lạnh lên chân anh rồi hỏi

- Không , rất mát và dễ chịu ! - Khắc Hàn mỉm cười

- Anh nói không có nhà .. Sao anh không về nhà của Hana ? - tôi nhìn anh rồi hỏi

- Không thích ! - Khắc Hàn trả lời

Tôi khẽ mỉm cười rồi nhẹ nhàng thoa thuốc cho anh . Tôi quay sang nhìn anh rồi hỏi :

- Anh có muốn tắm hay không ?

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

Khắc Hàn nhìn tôi giật mình lấy tay che cơ thể lại nói ngại ngùng :- Người ta đẹp chứ không dễ dãi nha !

- Điện à , em có quần áo nè ! Với lại ... Cơ thể anh chỗ nào em chưa nhìn qua mà ngại ! - tôi mở tủ lấy quần áo cho anh rồi đi vào phòng tắm

Khắc Hàn khẽ mỉm cười xoay xoay chân , bước xuống đi xung quanh nhìn . Những đồ vật trang trí rất đẹp nhìn rất quen thuộc .. Ngước mắt lên anh nhìn vào tấm hình cưới .. Cô gái ấy , nụ cười cô ấy có thể xinh đẹp như vậy sao .. Đang ngơ ngác nhìn thì cửa nhà tắm mở ra , tôi nhìn anh đứng liền hỏi :

- Chân anh hết rồi sao ?

- Ui... Chết tôi ! - Khắc Hàn ngồi xuống ôm chân

- Anh sao vậy ? Có sao không ? - tôi lo lắng

- Chỉ là đau quá , đau anh vào phòng tắm nhé ! - Khắc Hàn nói

Tôi cũng không nói gì nhiều mang quần áo cùng anh đi vào phòng tắm . Khắc Hàn nhìn cô gái trước mắt khẽ cười gian rồi nói :

- Ui , chân đau , bị té bây giờ tay cũng đau !

- Thật không đấy ? - tôi nghi hoặc nhìn anh

- Đau thật đấy ! - Khắc Hàn nói

Tôi cũng không nói gì , giúp anh cởi bỏ áo sơ mi ra , thân hình trắng trẻo thon thả nhưng lại có chút cường tráng khiến người ta say mê , sau lưng anh vẫn còn vết sẹo nhỏ khiến tôi an lòng . Giúp anh cởi bỏ quần áo đối với tôi cũng là việc không có gì ngại .. Chúng tôi vợ chồng còn gì mà ngại nữa .. Giúp Khắc Hàn ngồi vào bồn nước ấm , tôi quay người định đi ra thì :

- Em không giúp anh tắm à ! Tay anh đau đấy ! - Khắc Hàn nắm tay tôi

- Được rồi ! - tôi ngồi xuống lấy sữa tắm đổ vào bồn

Rồi giúp anh tắm rửa chà lưng , Khắc Hàn vui sướng nằm hưởng thụ . Tôi tắm xong lại phải giúp anh mặc quần áo rồi đỡ ra giường , Khắc Hàn nằm vào giường liền nói :

- Anh ngủ đây , còn em ngủ đâu ?

- Em qua bên Minh Hàn ngủ , anh ngủ sớm nhé ! - tôi mỉm cười nhẹ

- Em có thể ngủ cùng mà ! - Khắc Hàn nói rồi kéo tôi nằm cạnh anh

Hơi thở anh phả vào tai tôi khiến cho tôi đỏ mặt , vòng tay anh lại chặt như vậy trong lòng tôi ngập tràn hạnh phúc . Khắc Hàn ôm lấy tôi rất thoải mái , nhưng tôi chợt nhớ ra liền nói với anh :

- Khắc Hàn ...!

- Có chuyện gì ? - Khắc Hàn nói giọng uể oải

- Em có chuyện muốn nói ! - tôi quay người sang nhìn anh

Cơ thể va chạm tức nhiên sẽ xảy ra phản ứng sinh lý , Khắc Hàn cố kìm nén nhưng lại nhìn thấy vật áo tôi rời ra để lộ bầu ngực thì ... Anh ôm lấy tôi hôn sâu đậm , lưỡi anh đưa vào khoang miệng tôi đùa giỡn .. Cơ thể nóng lên cũng phối hợp cùng anh , quần áo cả hai cũng nhanh chóng thoát ra .. Khắc Hàn mút lấy bầu ngực , tay mân mê khắp cơ thể tôi .. Tôi ôm lấy anh , từ cổ họng phát ra những tiếng rên khiến anh càng thêm phấn khích .. Khắc Hàn nhanh chóng xâm nhập , tôi khẽ nhủ mày lại , 7 năm qua tôi từ khi sinh Minh Hàn cũng không có để tâm đến ai đối với việc này cũng là lần đầu sau 7 năm .. Khắc Hàn nhìn thấy biểu cảm tôi cũng lại dịu dàng sau đó tốc độ nhanh hơn , anh hôn tôi rất sâu , nụ hôn rất bá đạo .. Sau vài lần triển miên , tôi

cũn rút trong người anh mà ngủ .

Sáng hôm sau , theo thói quen tôi thức dậy rất sớm , mở mắt ra liền thấy khuôn mặt tuấn tú của anh liền không nở quấy rối . Ngắm nhìn anh , tôi khẽ mỉm cười nhẹ vòng tay cũng siết lại cứ sợ anh sẽ đi mất . Khắc Hàn đối với việc tôi thức cũng đã tỉnh , thấy tôi ôm anh liền nói trêu :

- Không nở à !
- Đúng thật là không nở ! - tôi trả lời thành thật
- Không đi làm à , em còn phải lo cho công ty đấy ! - Khắc Hàn dịu dàng
- Không sao , có người khác lo ! Em cứ muốn như thế thôi ! - tôi nhìn anh mỉm cười
- Được rồi , ta đi ăn sáng nhé !

Khắc Hàn cúi xuống hôn lên môi tôi một cái rất dịu dàng rồi bế tôi đi vào phòng tắm .

Cả hai chúng tôi đi xuống phòng bếp liền thấy Minh Hàn đang ngồi im lặng , tôi khẽ mỉm cười nhìn cậu nói :

- Bảo bối , con sao thế ?
- Con hơi mệt thôi , mẹ hôm nay sao ăn mặc đẹp vậy ? - Minh Hàn nhìn tôi , hôm nay tôi mặc chiếc váy hoa do anh lựa
- Đẹp sao ? Mẹ cũng thấy thế , cha con chọn đấy ! - tôi mỉm cười kéo anh ngồi xuống bên cạnh
- Hai người ... Hôm nay con nghỉ học đấy ! - Minh Hàn nhìn tôi bảo
- Cũng được ! Con có muốn đến công ty của cha không ? Tập đoàn L&A ! - tôi mỉm cười nhẹ
- Cũng được ! - Minh Hàn gật đầu
- À , Khắc Hàn ! Em đã tìm ra cách khôi phục trí nhớ cho anh , anh ba nói chỉ cần anh phẫu thuật anh ấy sẽ bảo đảm !
- Thế chừng nào làm phẫu thuật ? - Khắc Hàn đối với cô bây giờ đã là tình yêu rồi
- Anh muốn lúc nào cũng được ! - tôi mỉm cười
- Thế 1 tuần nữa nhé ! - Khắc Hàn nói
- Được !

Thế là cả nhà ba người chúng tôi cùng ăn bữa sáng , tôi cùng anh và Minh Hàn đi tới công ty Liên Thị . Tới ban hội đồng quản trị , tôi nhìn tất cả mọi người xung quanh rồi cúi đầu chào :

- Các cô chú , cháu là Bách Minh Hạ , vợ của Khắc Hàn , tạm thời anh ấy không xuất hiện ở đây , cháu muốn nói đến việc bản ủy quyền mà 7 năm trước của Liên Anh Dung đưa ! Cháu đã xác nhận với các chuyên gia và đã có bằng chứng nó là giả nay cháu đến là để đòi lại mọi thứ ! - tôi nhìn mọi người rồi giơ tờ giấy lên
- Không được ! - cánh cửa mở ra Trương Vũ đi vào
- Trương Vũ , anh đến đây sao ? Vợ anh đang trong tù đấy ! - tôi khẽ cười khinh
- Bách Minh Hạ , cô dám gài bẫy dụ tôi để thảm hại Anh Dung ! - Trương Vũ la
- Haha .. Cô ta buôn bán hàng cấm , bị bắt là một phần , trong tay tôi có bằng chứng vợ anh đã làm giấy ủy quyền giả chiếm đoạt tài sản của chồng tôi , tôi có thể khiến cô ta mãi mãi trong tù đấy ! - tôi nhìn hấn khẽ nhếch môi
- Bách Minh Hạ , cô dám !
- Không có chuyện gì tôi không dám , giết cô ta tôi còn có thể ! - tôi đứng lên đối diện hấn
- Được , cô giỏi lắm ! - Trương Vũ nói xong bỏ đi

Tôi khẽ cười khinh rồi ngồi xuống ghế quay sang nhìn mọi người :

- Thế mọi người có ý kiến không ?
- Không ! - tất cả cùng nói

- Vậy cháu mong chúng ta hợp tác tốt , công ty L&A càng đi lên !

Tôi mỉm cười cúi đầu , mọi người vỗ tay . Tôi tuyên bố cuộc họp kết thúc rồi đi tới phòng giám đốc .

Minh Hàn ngồi trên sofa nhìn Khắc Hàn , tay nhịp nhịp rồi nói :

- Chú có ý đồ gì ?

- Con nói gì thế ? Ta là cha con , cùng sống với mẹ con là bình thường sao lại có ý đồ ! - Khắc Hàn thành thật

- Không thế nào ! Ông mà dám làm mẹ tôi đau khổ , tôi sẽ khiến ông không toàn mạng ! - Minh Hàn nói lạnh

- Điều đó không xảy ra đâu ! - Khắc Hàn mỉm cười nhẹ

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31

Cánh cửa mở ra , tôi mỉm cười nhìn hai cha con rồi đưa tờ giấy ủy quyền cho Khắc Hàn :

- Công ty của anh đây , em giao quyền lại cho anh !

- Nhưng . Em cứ việc điều hành đi , anh sẽ bên cạnh em ! - Khắc Hàn mỉm cười từ chối

- Đứng đây mẹ , chúng ta chưa xác nhận được mọi thứ mà ! - Minh Hàn nói lạnh

- Không sao , anh cứ việc kí tên , em có công ty riêng mà ! - tôi mỉm cười

Khắc Hàn nhìn tôi rồi cuối cùng cũng mỉm cười kí tên vào bản ủy quyền . Tôi mỉm cười nhẹ rồi hôn vào má anh một cái nói nhẹ :

- Chúng ta đi ăn mừng nhé !

- Được ! - Khắc Hàn mỉm cười rạng rỡ

Thế là chúng tôi đến một nhà hàng sang trọng kiểu Nhật ăn mừng . Hôm nay tôi rất vui vẻ , nên tùy hứng chọn đồ ăn . Đồ ăn mang lên Minh Hàn nhàu nhĩ rồi ăn vài miếng , tôi cười tươi ăn ngon miệng thì :

- Ren , anh làm gì ở đây vậy ? - Hân xuất hiện cùng với một cô gái

- Anh ấy đang ăn cùng tôi , cô không thấy sao ? - Tôi liếc nhìn cô

- Anh mau ra đây với em ! - Hana kéo tay anh

- Cô mau buông ra trước khi tôi nổi giận ! - Tôi bỏ dao nĩa xuống

- Anh ấy là hôn phu tôi , cô dám lén lút với người có hôn thê không biết thẹn sao ? - Hana la to khiến mọi người chú ý

- Tôi có bằng chứng cho thấy anh ấy là Vương Khắc Hàn , là chồng của tôi ! Cô dám dẫn anh ấy đi tôi liền không khách sáo ! - tôi đưa súng lên trước mặt ả

- Tiểu Hạ , cô ấy đối với anh cũng là ân nhân , đừng giết ! - Khắc Hàn nói nhẹ

- Ren , tối mai em gặp anh ở nhà , anh không đến em liền chết cho anh vừa lòng !

Hana bỏ đi , tôi ngồi xuống để súng vào túi áo , rồi ăn .. Nhưng mùi vị lại không được ngon như ban nãy .

- Anh không đi được không ? - tôi nhìn anh

- Anh chỉ đến xem cô ta làm trò gì thôi ? Nếu cô ta chết anh cũng không quan tâm ! - Khắc Hàn nhìn tôi dửng dưng

Tôi im lặng không nói gì nhưng linh cảm báo cho tôi biết anh đi lần này sẽ không quay về nữa ..

Tối hôm sau , Khắc Hàn đến nhà Hana , vừa bước vào nhà Hana liền nhanh chóng mỉm cười nhìn anh :

- Anh yêu , anh cũng đến rồi ! Lại đây nào !

- Cô có gì mau nói đi ! - Khắc Hàn lạnh lùng

- Anh thay đổi rồi sao ? Từ khi nào anh lại nói với em kiểu thái độ đấy ! - Hana lắc lư ly rượu

- Cô không có gì thì tôi về !

- Anh dám về tôi liền đưa cho cô ta xem những tấm ảnh này ! - Hana giơ lên những tấm ảnh cô cùng anh khoả thân

- Cô .. Những bức hình này là sao ? - Khắc Hàn tức giận

- Anh quên là chúng ta từng qua đêm với nhau sao ? Em cũng đang mang thai , anh có cần em cho anh xem đoạn clip chúng ta ân ái không ? - Hana mỉm cười

Hana không phải nói dối mà cũng không phải nói thật hoàn toàn , cô và anh tuy có thân mật nhưng chưa bao giờ trọn vẹn cả cứ đến lúc anh liền dừng lại thôi . Khắc Hàn nhìn những tấm ảnh rất thật tâm anh liền bối rối , kết quả mang thai của cô cũng rất giống lúc ngày anh say rượu cùng cô quan hệ . Hana mỉm cười ôm lấy Khắc Hàn :

- Anh yêu , em chỉ mong anh bên cạnh em thôi ! Anh vẫn có thể bên cạnh cô ta nhưng anh phải qua đây với em thường xuyên !

- Cô về phòng đi !

Khắc Hàn nói lạnh , anh ngồi xuống sofa . Đầu óc anh rối loạn , khẽ nhú mồm anh nhìn vào điện thoại là tin nhắn từ vợ anh " Khắc Hàn , anh mau về nhé , em sẽ chờ anh !" . Khắc Hàn nhanh chóng ra ngoài lái xe về nhà , thấy tôi đang ngồi trên sofa anh khẽ mỉm cười nhẹ .

- Anh về rồi hả ?

- Ừ , anh về rồi ! - Khắc Hàn bước đến gần tôi

- Anh muốn ăn gì không ? - tôi đứng lên định đi vào bếp thì

- Không cần , chúng ta về phòng thôi !

Tôi nhìn anh rồi mỉm cười theo anh về phòng . Cánh cửa vừa đóng Khắc Hàn liền ôm lấy tôi hôn mạnh bạo , tôi ngạc nhiên đánh nhẹ vào người anh nhưng anh vẫn thô bạo lột bỏ váy ngủ trên người tôi rồi chiếm đoạt lấy tôi , cả hai trần miên cùng nhau .

Những ngày sau trôi qua , Minh Khánh đã làm thủ tục hoàn tất cho Khắc Hàn phẫu thuật , tôi mỉm cười nhìn Khắc Hàn , bàn tay nắm lấy tay anh :

- Em có thể yên tâm , chỉ cần tuần sau anh sẽ giúp cho Khắc Hàn có được trí nhớ !

- Anh ba , anh thật là tốt ! - tôi ôm lấy Minh Khánh vui vẻ

- Chỉ cần em vui là được !

Minh Khánh mỉm cười xoa đầu tôi rồi bảo tôi với Khắc Hàn về đi . Tôi mỉm cười vui vẻ thì :

- Anh có việc , anh đi nhé ! - Khắc Hàn nhìn vào đồng hồ

- Ừ , anh đi đi !

Khắc Hàn hôn nhẹ lên môi tôi rồi rời đi . Tôi lái xe về nhà thì thấy Minh Hàn đang ung dung coi báo :

- Mẹ đi lo cho ông ta nữa à !

- Minh Hàn , phải gọi anh ấy là ba ! - tôi nhìn cậu nhóc

- Mọi thứ không bao giờ như ý muốn của mình , mẹ coi chừng bị gạt lúc nào không hay ! - Minh Hàn nói lạnh nhạt

- Minh Hàn ! - Tôi thật sự tức giận với thằng bé

- Mẹ đừng gọi tên con ! Những điều con nói không bao giờ sai đâu ! - Minh Hàn nhìn tôi

Tôi nhủ mày nhìn thằng bé , đúng thật là dạo này Khắc Hàn luôn bận rộn việc công ty nhưng đó là việc nên làm mà sao tôi có thể nghi ngờ anh chứ . Minh Hàn nhìn mẹ mình rồi nói :

- Sao không đến công ty coi thử coi ông ấy có thật sự làm việc không ?
- Cũng được !

Tôi tin anh không lừa dối tôi , những niềm tin tôi trao cho anh hoàn toàn là tuyệt đối . Đúng lúc này , Khắc Anh lái xe đến :

- Em đi đâu vậy ? - Khắc Anh mở cửa kính
- Anh đưa em đến công ty L&A ! - tôi bức tức
- Nhưng ... ! - Khắc Anh ngập ngừng
- Chú Khắc Anh , mau đưa mẹ con cháu tới đó đi ! Chúng cháu sẽ tới thăm ba !

Minh Phong nhìn Khắc Anh rồi cũng lái xe đến công ty L&A . Tôi bước vào công ty , dặn với tiếp tân không cần thông báo cho anh rồi cùng với Khắc Anh và Minh Hàn lên tầng 20 - phòng Giám Đốc . Đến trước cửa phòng , tôi gõ cửa :

- Không tiếp ! Mời về ! - tiếng nói lạnh lùng của anh
- Ren , con đang đập em nè ! - tôi lại nghe tiếng của Hana

Minh Hàn nhanh chóng mở cửa ra , tôi liền thấy cảnh anh đang chăm sóc xoa nắn bụng to của Hana . Trái tim tan nát , niềm tin tôi trao cho anh hoàn toàn biến mất , giờ đây trong tôi hoàn toàn là sự lừa dối . Nước mắt rơi ra , tôi siết lấy tay nhìn anh :

- Tiểu Hạ ! - Khắc Hàn nhìn tôi
- Anh tránh ra , em sẽ giết cô ta , cô ta sẽ không bám theo anh nữa ! - tôi lấy súng từ sau lưng quần ra chĩa về hướng Hana
- Tiểu Hạ , không cần như thế ! - Khắc Hàn che lại
- Ren , con của chúng ta lại đập em nữa nè ! - Hana cố tình nói ra

Tay tôi siết lại , đưa mắt về anh rồi nói lạnh :

- Anh tránh ra ! Tôi không e là tôi có thể kiểm soát tốt ! - tôi đưa súng lên
- Tiểu Hạ , bình tĩnh đi em ! - Khắc Hàn bước tới
- Đứng yên ! < Pằng > - phát ra nổ bên cạnh anh , đó là từ khẩu súng trong tay Minh Hàn
- Tôi đã nói nếu ông là cho mẹ tôi đau khổ , tôi sẽ giết ông mà ! - Minh Hàn giờ súng trúng mục tiêu
- Minh Hàn dừng lại đi ! - tôi hét lên

Minh Hàn nhìn mẹ mình đang khóc , lòng anh cũng đau theo . Khắc Anh bước tới đâm vào mặt Khắc Hàn một cái thật mạnh :

- Sao mày có thể làm như vậy hả ?
- Khắc Anh , tránh ra đi ! - tôi hét lên

Khắc Hàn quay lại nhìn tôi , tìm anh đau đớn rồi cũng im lặng tránh sang một bên . Tôi lau đi nước mắt tiến tới trước mặt anh , đưa khẩu súng :

- Một là anh giết em , hai là anh giết cô ta , anh chọn đi !

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32

Tôi nhìn anh , niềm hi vọng nhỏ nhoi đang loé sáng lên và tôi mong anh không làm tôi thất vọng . Khắc Hàn nhìn khẩu súng rồi hạ xuống nói :

- Anh không thể giết em !

- Vậy thì giết cô ta đi ! - tôi nói lạnh

- Anh cũng không thể giết cô ta , cô ta đang mang thai con của anh !

Tay tôi siết lại , tôi nhìn anh rồi nói :

- Em có thể sinh thêm cho anh vài đứa nữa ! Chỉ cần anh giết cô ta chúng ta có thể bên nhau !

- Tiểu Hạ , đứa bé không có tội !

< Chát > Bàn tay tôi tát thẳng vào mặt anh , cảm xúc tôi không thể kiểm soát được nữa , tim tôi quá đau rồi . Khắc Anh hoảng hốt ôm lấy tôi :

- Tiểu Hạ , bình tĩnh đi em !

- Đứa bé đó không có tội sao ? Thế thì tôi có tội sao hả , con tôi có tội sao hả .. 7 năm qua anh đã làm gì , chỉ vì 7 năm qua chờ đợi anh mà tôi đã thành bộ dạng này , Minh Hàn lại phải gánh chịu số phận không có cha , anh đối xử với chúng tôi như thế hả ? - tôi đánh vào người Khắc Hàn mà dường như tim tôi đau đến mức khiến cho tay tôi cũng mất hết sức lực

Khắc Anh đỡ tôi , anh nhìn Khắc Hàn tức giận vô cùng thì Khắc Hàn lại nói :

- Tiểu Hạ , chỉ cần đứa bé sinh ra anh sẽ giết cô ta cho em ngay !

- Vương Khắc Hàn ..- tôi nhìn anh lạnh lùng , đưa tay lau đi những giọt nước mắt

- Chúng ta ly hôn đi !

Minh Hàn cùng Khắc Anh giật mình , Hana khẽ nhếch môi như đang xem kịch vui . Khắc Hàn hoảng hốt nắm lấy tay tôi :

- Tiểu Hạ , em bình tĩnh nghe anh nói !

- Tôi rất bình tĩnh , Vương Khắc Hàn , chồng của tôi thật sự chết rồi ! Anh chủ là đang mang hình dáng chồng tôi thôi và bây giờ tôi không muốn có mối quan hệ với anh ! - tôi kéo tay mình ra khỏi tay anh

- Anh không đồng ý việc đó ! - Khắc Hàn la

- Việc đó anh có thể không đồng ý , nhưng anh có hai quyền lựa chọn , một là anh hãy giết cô ta , tôi sẽ cùng anh sống hạnh phúc và sẽ có thêm em bé , còn hai là.. Anh hãy lấy súng này bắn thẳng vào tim tôi đi , nó đang đau này !

Tôi nhìn anh lạnh lùng rồi bỏ đi , Minh Hàn và Khắc Anh nhanh chóng chạy theo . Khắc Hàn hoàn toàn sụp đổ , chân anh mềm nhũn ra , anh ngã xuống ghé .

- Anh hãy chấp nhận ly hôn với cô ta đi , em sẽ lo cho đám cưới chúng ta ! - Hana đến gần anh

- Biến cho tôi ! - Khắc Hàn nói lạnh như băng

Hana nhìn anh hoảng sợ rồi rời đi . Khắc Anh đưa tôi đến Bách gia , tôi nắm tay Minh Hàn đi vào nhà liền thấy Minh Phong đang ngồi xem ti vì còn Minh Khánh đang nấu ăn dưới bếp , có lẽ Minh Hoàng đang thưởng tuần trăng mật với chị Hoa . Minh Phong thấy tôi liền hỏi :

- Em về đây à , có chuyện gì sao ?

- Tiểu Hạ về chơi à , anh ba có nấu món em thích này ! - Minh Khánh đi từ bếp ra

Tôi nhìn cả hai rồi bỏ đi lên phòng trong im lặng , Minh Hàn nhìn hai bác trai rồi nói lại mọi việc cho họ nghe . Minh Phong rất tức giận nhưng anh vẫn là lo cho đứa em gái khờ của mình hơn . Minh Hàn đi lên phòng gõ cửa :

- Mẹ ơi , con vào nhé !

- Ừ ! - tôi trả lời

Minh Hàn mở cửa đi vào , tôi nhìn cậu bé khẽ mỉm cười nhẹ . Minh Hàn bước đến ngồi cạnh tôi nói nhẹ :

- Khóc đi , con sẽ bên mẹ !

Một câu nói nhẹ như vậy thôi đã khiến cho cảm xúc tôi dâng trào , tôi ôm lấy Minh Hàn mà khóc nức lên , tim tôi đau , niềm tin tôi mất . 7 năm qua mọi

thứ tôi học đều dư thừa , anh không cần tôi .

Minh Hàn ôm lấy mẹ , vuốt vuốt lưng dỗ dành , nhưng trong ánh mắt thập toàn sự tức giận. 1 tiếng sau tôi hoàn toàn chìm vào giấc ngủ , Minh Hàn đắp chăn lên cho tôi rồi rời đi . Minh Hàn gọi điện cho ai đó đến trước cổng Bách gia rồi đi đến sân bay :

- Hello , my boy ! - một cậu thanh niên đẹp trai mặc bộ vest hồng đi đến Minh Hàn dang tay
- Sư phụ , người có thể thôi đi kiểu nổi vật đó không ? - Minh Hàn chỉnh lại kính đen
- My boy , sao con lại nói thế , đây là phong cách của ta mà ! - cậu thanh niên nói
- Ai có thể tin sư phụ là sát thủ đứng đầu trong tổ chức Mafia nhỉ ? - Minh Hàn bước đi tới xe
- Tất nhiên là mẹ con ! Mẹ con sẽ tin ta !
- Mẹ con hiện giờ còn thê thảm hơn 7 năm trước nữa ! Khánh Thiên sư phụ , người có thể nào giúp con không ? - Minh Hàn lên xe
- Mẹ con ra sao ? Chẳng phải tìm được cha con rồi à ! - Khánh Thiên ngồi xuống bên cậu bé
- Đừng nhắc ông ta , con hoàn toàn sai lầm khi nghe sư phụ nói ông ta máu lạnh , ông ta chính là thứ cặn bã của thế gian ! Con sẽ giết ông ta ! - Minh Hàn lạnh như băng
- Con rất giống anh ấy , ta tin anh ấy sẽ nhậ ra thôi ! Bây giờ thì chúng ta đi nhà hàng nhé !

Khánh Thiên mỉm cười cho người lái xe đi nhà hàng . 7 năm trước , sau khi sự việc xảy ra , Khánh Thiên liền điều tra về Bách Minh Hạ , biết cô định cư bên Mỹ liền rời bỏ xã đoàn đi theo , lại phát hiện cô tham gia tổ chức Mafia lại tập huấn đặc biệt trở thành thủ lĩnh , cậu cũng nhanh chóng tham gia và thành sát thủ đứng đầu tổ chức mà có lẽ cô chưa gặp cậu nên không phát hiện bằng không cậu đã chết . Khánh Thiên còn biết Minh Hạ có sinh một cậu con trai đặt tên là Vương Minh Hàn , nên đặc biệt quan tâm cậu bé chỉ dạy rất nhiều thứ nhưng cậu bé có những bí mật gì cậu không hề biết kể cả việc cậu là Death.

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

Ngày hôm sau , tôi lái xe đưa Minh Hàn đến trường rồi quay về công ty , mọi thứ tôi làm bây giờ có vẻ như đều vô ích rồi . Đến công ty tôi nhìn thấy Anna chạy đến mang các tư liệu về tập đoàn Trương Thị cho tôi :

- Anna , cô đã làm việc cho tôi khá lâu rồi nhỉ ? - tôi nhìn cô
- Dạ , cũng được 5 năm rồi ạ ! - Anna cúi đầu
- Cũng phải , mới đó tôi làm thủ lĩnh được 5 năm rồi , có lẽ tôi nên từ bỏ nhỉ ? - tôi ngả người ra sau ghế
- Nhưng thưa giám đốc , mọi chuyện không đơn giản như vậy đâu ạ ! - Anna nói dịu
- Anna , tôi cùng cô đi ăn nhé ! Đừng phân biệt giai cấp nữa , tôi muốn có người bầu bạn !

Tôi khoác chiếc áo vest lên rồi đi lấy xe cùng Anna tới một nhà hàng ăn , tôi chỉ gọi một chai rượu còn thức ăn do Anna kêu . Nhìn ra khung cảnh , tôi thấy mình thật nhỏ bé , mọi chuyện có vẻ không như ý của tôi . Đang ngắm nhìn khung cảnh thì phục vụ mang đồ ăn ra , tôi nhìn những món ăn trang trí đẹp trước mắt rồi nhìn ngay món cá .. Cảm giác buồn nôn dâng lên .. Tôi vội chạy vào phòng vệ sinh nôn ra , Anna nhìn đĩa cá liền kêu người mang những món cá mang đi rồi chạy theo tôi :

- Giám đốc , cô không sao chứ ?
- Không sao ..! - tôi lấy khăn lau miệng
- Giám đốc , cô có thể nào là .. Mang thai ! - Anna đỡ tôi ngồi xuống ghế
- Cũng có thể , nhưng đứa bé này sinh ra lại phải không có cha , tôi thật có lỗi với nó ! - tôi đặt tay lên bụng

- Giám đốc , sao cô không cho cậu Khắc Anh cơ hội ? - Anna cúi đầu nói

- Ha... Cô tưởng tôi không biết à , cô thích anh ấy thì sao tôi có thể lấy được , 5 năm qua cô luôn bên tôi , tôi xem cô như đứa em gái vậy , đừng nói như thế nữa hiểu không hả ? - tôi mỉm cười nhẹ

- Chị Hạ ...! - Anna nhìn tôi rung rung

- Được rồi , mau ăn đi nào !

Tôi mỉm cười nhẹ rồi cùng Anna ăn bữa ăn một cách vui vẻ . Minh Hàn ngồi trong lớp , mắt nhìn ra ngoài xa , cậu không còn tâm trạng nào để học được , cậu đang lo lắng mẹ mình đang ra sao thì điện thoại reo lên :

- Alo ! - Minh Hàn bắt máy trả lời

< Minh Hàn , mẹ có tin vui cho con này ! > - tôi nói vui vẻ qua điện thoại

- Có chuyện gì , mẹ với ông ta quay lại sao ? - Minh Hàn la

< Thằng bé này , sắp làm anh rồi mà cứ lúc nào cũng to tiếng ! > - tôi mỉm cười nhẹ

- Mẹ ... Mẹ nói gì ? - đồng tử Minh Hàn giãn ra , khoe miệng cong lên

< Mẹ mới đi khám cùng cô Anna , em bé đã được 3 tuần rồi ! > - tôi nói

- Thật sao ? .. Thế mẹ mau về nhà nghỉ đi nhé , con học xong sẽ về ngay , mẹ khoảng cần đón con nhé ! Con yêu mẹ , mau nghỉ ngơi đi !

Minh Hàn tắt máy , khoe miệng cong lên cao , tay run run .. Cậu sẽ làm anh sao ? .. Mẹ đang có em bé nữa , thật là vui sướng .

Thời gian trôi qua nhanh , Minh Hàn cũng tan trường ra về , cậu vui vẻ nhanh chóng ra ngoài đón taxi thì ... Bị hai người áo đen bịt khăn có thuốc vào mũi làm cho Minh Hàn ngất đi .

Tôi mỉm cười vui vẻ cùng Anna về biệt thự thì Khắc Hàn đứng trước cổng , có vẻ anh đã chờ rất lâu . Tôi nhìn anh lạnh lùng rồi lướt qua đi mở cổng :

- Tiểu Hạ , em nghe anh nói ! - Khắc Hàn nín tay tôi

- Anh buông ra đi , luật sư tôi đã tới công ty tìm anh đây ! - tôi nói lạnh nhạt

- Tiểu Hạ , em nghe anh nói đi , anh chỉ muốn bên em thôi , đừng ly hôn được không ? - Khắc Hàn nhìn tôi khẩn cầu

- Thế anh đã chọn được chưa ? Anh đã giết được cô ta chưa ? - tôi lạnh nhạt kéo tay lại

Khắc Hàn trơ mắt nhìn tôi , tay cũng nói lỏng ra , tôi khẽ nhếch môi .

- Anh không làm được thì đừng tìm tôi ! - tôi bỏ đi vào trong

- Tiểu Hạ , anh xin em ! - Khắc Hàn lời kéo tay tôi

Tôi nhìn anh , tim nhói lên rồi lấy tay đẩy tay anh ra nhưng vẫn không được . Anna bước tới kéo tay anh ra đỡ lấy tôi rồi nói lạnh như băng :

- Anh lời kéo như vậy làm động tới thai nhi rồi sao ? Anh mau đi đi !

- Tiểu Hạ , em có thai sao ? - Khắc Hàn ngạc nhiên

- Nó là con của tôi , anh đi về bên Hana đi ! Anna đóng cửa !

Tôi bỏ đi vài trong nhà , Anna cúi đầu đóng cửa lại rồi đi vào trong . Khắc Hàn khụy xuống , tay anh siết lại , anh phải làm sao đây ...

Tôi nhìn trên máy tính thấy anh hững hờ lòng tôi cũng nhói theo nhưng tôi làm sao có đủ khoan dung chia sẻ chồng với người khác chứ ? .. Tôi nhìn vào đồng hồ :

- Anna , Minh Hàn chưa về à !

- Dạ , cậu bé không có ở nhà ! - Anna mang đĩa trái cây ra

- Đã sớm ra về rồi sao thằng bé không có ở nhà , lấy điện thoại cho tôi !

Anna mang điện thoại đến , tôi bấm vào số của Minh Hàn , tiếng đổ chuông vang lên và bắt máy :

- Minh Hàn, con đang ở đâu ? Mau về nhà ngay ! - tôi nói nghiêm

< Thăng bé đang ở trong tay chúng tôi , cô không nghe theo thù sớm mà nhặt xác nó đi ! > - một giọng nói đàn ông vang lên đầu dây

- Các người là ai ? Muốn gì từ tôi ? - tôi liếc nhìn Anna ra dấu

< Haha , cô muốn con cùng mình bình yên thì mau rút đơn kiện Ánh Dung lại , đưa cô ta ra tù ! > - hấn cười to giọng lại khàn

- Được , Anna mau nói với luật sư cho thả Liên Ánh Dung ra ! Còn gì nữa ?

< Được rồi , tụi tao sẽ gọi lại ! Nếu mày báo cho người khác biết thì coi như không gặp được thằng con mày đâu ! Haha ! >

Hấn cúp máy đi , tôi quay sang nhìn Anna đang phân tích số liệu , cô khẽ lắc đầu . Chết tiệt , Minh Hàn ... Con không sao chứ ?

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34

Minh Hàn nheo mắt lại , tay nhúc nhích rồi cậu cảm nhận được tay mình đang bị trói .. Những mảnh kí ức ghép lại , chết tiệt , dám bắt cóc ta sao ?... Bỗng cậu nghe được :

- Anh yêu , anh kêu cô ta thả Liên Ánh Dung ra làm chi ? Ắ ta ra chả khác gì càng rối thêm ! - là giọng của Hana

- Nhưng cô ta có giá trị lớn lắm đấy , anh vẫn phải trông chờ vào khối tài sản của ả nữa , em yên tâm đi , con của chúng ta chào đời nó không sống khổ đâu !

Minh Hàn nhú mày nhẹ , theo trí nhớ đây là giọng của Trương Vũ - chồng của Liên Ánh Dung .. Hai người cầu kết với nhau sao .. Tay trái cậu mò mẫm rồi ấn vào nút đỏ trên đồng hồ , khoá môi nhẹ cong lên không ai phát hiện được .. Coi như các người xui xẻo đi ..

Tôi ngồi trên sofa , chuông cửa reo lên , tôi cầm điện thoại đang reo đi ra :

- Nói !

< Lên xe ! > - hấn ra lệnh

Tôi nhìn vào chiếc xe trước mắt rồi nhìn xung quanh rồi đi vào xe .. Trước khi lên xe tôi để lại một chiếc bông tai rơi xuống đất , hi vọng Anna sẽ tìm được và bắt tin hiệu ..

Chiếc xe nhanh chóng chạy đi tới hướng tây , một ngôi nhà biệt thự cổ kính hiện ra .. Tôi bị chúng đánh thuốc mê làm cho ngất đi ..

Khi tôi tỉnh dậy , bên cạnh tôi là Khắc Hàn , máu từ trên trán anh chảy ra khiến lòng tôi đau lại .

- Welcome to my home (chào mừng đến nhà của tôi) ! - trên tivi xuất hiện khuôn mặt Trương Vũ

- Khốn khiếp , quả nhiên là mày ! - tôi nén giận lại

- Haha ... Bách tiểu thư , chúng tôi có mang cho cô một trò chơi kia ! Mau gọi thằng chồng cô tỉnh dậy để chơi đi nào !

Tôi quay sang nhìn Khắc Hàn , liền tiến đến lay người anh :

- Khắc Hàn !

Đôi mắt dần mở ra , Khắc Hàn nhìn tôi rồi ngồi dậy từ từ :

- Em sao lại ở đây ? - Anh nhìn tôi hỏi

- Đừng nói nữa , anh đến từ lúc nào ! - tôi lo lắng

- Anh đến lâu rồi , Tiểu Hạ , chúng có làm em bị thương không ? - Khắc Hàn nhìn tôi lo lắng

- Được rồi ... Bây giờ trò chơi bắt đầu ..! - Trương Vũ dứt lời

Trong căn phòng bỗng tràn ngập mùi khói , tôi lấy tay che miệng và mũi lại nhìn vào ti vi :

- Cửa khoá đang trong đây , Bách tiểu thư , con trai cô đang đợi đây !

Hắn đưa hình ảnh của Minh Hàn ra , cậu bé đang ngất đi . Tôi siết lại tay nhìn xung quanh :

- Trước khi vào đây , chúng có làm gì anh không ? - tôi quay sang nhìn Khắc Hàn

- Anh không biết nhưng trước khi ngất chúng có nhét vào miệng anh thứ gì đó ! - Khắc Hàn nói liền

- Vậy là cửa khoá ! Chết tiệt mà !

Tôi nhú mày , khói càng ngày càng dày hơn , phải nhanh chóng thôi , nhưng anh là chồng tôi sao tôi có thể ..

- Nóng thật , anh thoát cả mồ hôi này ! - Khắc Hàn cởi áo ra

Tôi quay sang nhìn , trên lưng anh ... Không có vết sẹo .. Hay lắm , dám giả dạng sao .. Tôi nắm lấy cổ áo hắn ta treo hai sợi dây mà Trương Vũ chuẩn bị vào tay hắn kéo người hắn ra .

- Coi như người xui xẻo đi , ta đánh cho người nhà chìa khoá ra !

Tôi thủ thế hít lấy một hơi rồi thung cước ngay bụng hắn , cú đấm cũng nhẹ nhàng giáng xuống , tên giả mạo đầu đón rớt cước cũng nhà chìa khoá ra . Tôi lấy khăn tay nhặt chìa khoá mở cánh cửa khác ra .

Một căn phòng khác , Khắc Hàn vẫn là như trước , trên trán vẫn là có máu . Tôi bước tới kéo áo anh ra , sau lưng .. Có vết sẹo .. Khẽ mỉm cười nhẹ , tôi lay khuôn mặt anh :

- Khắc Hàn , tỉnh dậy nào !

- Bà xã ..! - Khắc Hàn mở mắt ra nhìn tôi

- Khắc Hàn ... Anh nhớ em sao ? - tôi ôm lấy anh

- Anh nhớ mà ... Xin lỗi em nhé , những ngày qua khiến em đau lòng ! - Khắc Hàn ôm tôi nói nhẹ

- Không sao ! - nước mắt tôi rơi xuống , tôi thật sự rất vui

- Quả là chuyện tình lãng mạn ... Được rồi , tiếp theo nào ! - Trương Vũ khẽ cười

Căn phòng bỗng chuyển động , tay tôi và anh bỗng bị công lại . Trước mắt là những trái banh .

- Đơn giản thôi nào , chỉ cần hai người ném vào được 5 trái nó sẽ có chìa khoá nhưng chỉ cần hai người làm rơi 1 trái .. Thì game over !

Khắc Hàn nhú mày lại , tay cầm bóng ném vào rổ . 3 quả đầu rất thuận lợi nhưng tới quả thứ 4 , rổ hứng bóng liền di chuyển , khối cũng bay ra từ hai phía .

- Chết tiệt ! - Khắc Hàn gầm gọng

- Để em !

Tôi nhắm lại mắt trái, tay cầm chặt quả bóng .. Và ném .. Trúng vào rổ .

Thở phào ra , tôi nhìn lên . Chiếc rổ hững lại xa hơn , di chuyển cũng nhanh hơn . Khắc Hàn nắm lấy quả bóng , tôi nhìn anh đang chảy máu rất nhiều , tim cũng đau nhói lại . Khắc Hàn hít sâu vào , tay nắm lấy quả bóng và ném...

Quả bóng bay lên cao hướng tới rổ .. Và trúng lỗ .. Tôi ôm lấy anh vui mừng , Khắc Hàn mỉm cười nhẹ lấy chìa khoá mở cửa phòng bên cạnh .

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Chương 35

Tôi và Khắc Hàn qua một căn phòng , Trương Vũ cười to vỗ tay nhìn chúng tôi :

- Quả là Khắc Hàn của 7 năm trước , anh đây quả là không hề xem thường chú !

- Đừng nói nhảm , mau thả Minh Hàn ra ! Anh muốn chơi ra sao tôi cùng anh chơi ! - Khắc Hàn nhìn vào màn hình nói lạnh

- Haha ... Tụi bây cũng nên gấp con chứ ... Dẫn nó lại đây !

Trên màn hình tôi thấy Minh Hàn bị trói lại , cậu bé trông thật nhợt nhạt .. Tìm tôi đau theo ..

- Minh Hàn ... Minh Hàn , con sao vậy ? - tôi la vào màn hình

- Mẹ ... Con không sao ! - Minh Hàn mở mắt nhìn tôi

- Trương Vũ .. Mau thả thằng bé ra ! - Khắc Hàn như mất bình tĩnh

- Haha... Đâu có dễ dàng như vậy ! .. Nhìn xuống bàn đi , chỉ cần tụi bây giao lại tập đoàn cho tao , tao thả nó ra ! - Trương Vũ cười to

- Mẹ .. Đừng kí , kí rồi hán cũng sẽ giết con thôi ! Hai người không được kí ! A..!

Minh Hàn la vào màn hình thì bị Trương Vũ tát vào má khiến cho cậu bé sưng má phải lên , khoé miệng của có chút máu .

- Trương Vũ , mày dám đánh nó ..! - tôi la

- Nhanh đi , tao không có thời gian chơi với tụi bây ! - Trương Vũ như mất kiên nhẫn

Khắc Hàn nhìn Minh Hàn đau lòng , tay cầm viết lên thì :

- Ông làm gì thế hả .. Ông mà kí thì đúng gọi tôi bằng con ! - Minh Hàn hét lên

< Chát > Lại thêm cái tát nữa vào mặt Minh Hàn , nước mắt tôi cũng rơi theo , tim đau nhói lên .

- Đừng đánh , tao kí ! - Khắc Hàn cúi người kí tên vào bản sang nhượng

- Hay lắm ... Bây giờ thì đi sang phòng khác đi nào !

Trên bàn , bản sang nhượng biến mất . Cánh cửa phòng bên cạnh mở ra , tôi chạy nhanh qua thì thấy một con gấu chính giữa . Khắc Hàn cũng nhúm mày nhìn :

- Haha ... Tụi bây vô hiệu được trái bom đó thì mau ra cứu thằng con mình kìa !

Hình ảnh Minh Hàn bị treo giữa hồ khiến tôi mất bình tĩnh , lấy súng từ trong giày ra bắn vào màn hình .

- Tiểu Hạ , bình tĩnh đi ! - Khắc Hàn lấy dao xé con gấu ra

- Khắc Hàn ... Con chúng ta .. Nó đang bị treo ngược ! Em lo cho nó .. ! - tôi khóc nức lên

- Em yên tâm đi , anh sẽ không để thằng bé nguy hiểm đâu !

Tôi nắm tay lại , Khắc Hàn tâm cũng lo lắng nhưng anh không còn thời gian nữa , còn 10 phút nữa là bom sẽ nổ . Tay nhanh chóng tháo rời mọi thứ nhưng chỉ còn hai dây xanh và đỏ . Trên màn hình , Trương Vũ vỗ tay khen ngợi :

- Tay nghề cũng chú cũng nhanh lắm , thôi thì anh đây gợi ý cho ... Cắt dây xanh sẽ chết .. À mà cắt dây đỏ lại không thể sống .. Khó quá ta ! Khắc Hàn , cho anh xem bản lĩnh đi !

Tôi im lặng nhìn Khắc Hàn , chỉ còn 1 phút nữa quả bom nổ rồi . Màn hình cũng tắt , tôi nhìn anh lo lắng :

- Khắc Hàn , làm sao đây ?

- Không cắt .. Anh tin nó sẽ như vậy ! - Khắc Hàn đặt kéo xuống

Chỉ còn 5...4...3...2...1 và... Quả bom không nổ . Tôi thở phào ôm lấy Khắc Hàn khóc nức , chạy nhanh ra ngoài liền thấy Minh Hàn đang bị treo ngược ở giữa hồ . Tôi ấn nút đỏ , Minh Hàn được đưa vào , tôi ôm lấy cậu bé , sắc mặt trắng bệch .

- Minh Hàn , con sao vậy ?

- Mẹ ... Con không sao ! - Minh Hàn nói không ra hơi

- Mau cho thằng bé uống nước ! - Khắc Hàn đưa tôi chai nước

Tôi liền đưa tới miệng cho Minh Hàn giúp cậu bé uống . Bỗng :

- Xin lỗi hai người nhé , nhưng gia đình đoàn tụ đến đây được rồi , xuống âm phủ nói tiếp ! - một tên đàn em mặc đồ toàn đen chia súng vào chúng tôi

- Dễ vậy à .. ! - Minh Hàn nhếch môi

< Âm > cửa kính nổ tung , có nhóm người mặc đồ đen nhảy vào , bao bọc chúng tôi .

- Chủ nhân ! - tất cả cúi đầu

Tôi còn đang bàng hoàng không biết họ gọi ai thì Minh Hàn nói lạnh như băng :

- Không được để một tên nào sống sót !

- Dạ ! - bọn họ nhanh như chớp liền xử lý bọn đàn em của Trương Vũ

Tôi nhìn Minh Hàn ngạc nhiên . Khắc Hàn khẽ mỉm cười nhẹ nhìn Minh Hàn .. Quả là cha nào con nấy .. Chúng tôi cười hạnh phúc với nhau thì một tên đánh lên ..

- Khốn kiếp ! - Khắc Hàn rút súng ngay chân tôi bắn vào ngực tên đó

Lại một tên nữa cầm gậy lao tới tôi , tôi nhanh chóng quay người đập vào bụng hắn rồi đá cào mặt hắn khiến hắn té xuống nền đất .

- Chủ nhân , đã chết toàn bộ 43 tên ! - một người trong nhóm sát thủ cung kính

- Mau quay về căn cứ , tôi sẽ ra lệnh sau !

Nhóm người sát thủ đưa họ ra ngoài xe rồi cũng nhanh chóng biến mất . Tôi nhìn Khắc Hàn rồi nói :

- Anh à , mau tới bệnh viện đi ! Em sẽ kêu anh ba xem anh như thế nào , sẵn tiện xem Minh Hàn có sao không ?

- Cũng được ! - Khắc Hàn lái xe tới bệnh viện

Tới bệnh viện , tôi liền kêu Minh Khánh xem vết thương cho Khắc Hàn . Còn Minh Hàn được kiểm tra bởi bác sĩ khoa nhi .

- Kỳ tích đã xuất hiện , cậu ấy đã bị đập mạnh vào đầu khiến cho máu bầm tan biến , trí nhớ cũng vì thế mà quay về ! Anh đã giúp cậu ta băng bó ! - Minh Khánh nhìn tôi nói

- Thật may quá ! - tôi thở phào nhẹ nhõm

- Nhưng anh vẫn phải làm thủ tục nhập viện cho cậu ta để theo dõi ! - Minh Khánh nói

- Không cần ! - Khắc Hàn ngoan cố

- Cần , dĩ nhiên là cần , anh mau đi làm đi !

Minh Khánh nhìn tôi rồi đi ra ngoài , tôi nhìn mặt Khắc Hàn đang tối sầm lại .

- Anh phải nghe lời bác sĩ chứ , dù sao chỉ có 3 ngày hay 1 tuần thôi mà ! - tôi nhìn anh năn nỉ

- Anh không sao , nhưng anh sợ em sẽ có chuyện ! - Khắc Hàn nhẹ giọng

- Em không sao , em nói anh nghe nhé , em là thủ lĩnh Mafia đấy ! Đừng khinh thường em nhé ! - tôi mỉm cười nhìn anh

- Nhìn Minh Hàn , anh cũng biết em đã chịu khổ bao lâu rồi ! Bây giờ anh đã trở về nên đừng cố nữa nhé , mọi việc đã có anh lo rồi ! - Khắc Hàn nắm lấy tay tôi

- Em hiểu mà ! Anh yên tâm !

Khắc Hàn mỉm cười cúi đầu xuống gần tôi hơn , môi chạm nhẹ vào nhau thì ... Cánh cửa mở ra :

- Mẹ , con đã khám ... Xong rồi ! - Minh Hàn nhìn cảnh tượng trước mắt

< Âm > Tôi đẩy Khắc Hàn té xuống đất rồi quay sang nhìn Minh Hàn mỉm cười đỏ mặt :

- Thế có sao không ?

- Không sao cả ! - Minh Hàn nói nhẹ

- Thế ta đưa ba con về phòng bệnh nhé !

Tôi quay sang nhìn Khắc Hàn đỡ anh lên , nói nhẹ gần anh :

- Anh coi chừng dầy hư bảo bối của em đấy !

- Cha nào con nấy mà .. Nó sẽ giống anh thôi ! - Khắc Hàn nhanh chóng hôn vào môi tôi

Tôi đánh vào người anh rồi cùng anh đi tới phòng VIP mà anh Minh Khánh đã đặt cho .

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36

Vài ngày sau , quá trình kiểm tra của Khắc Hàn cũng gần hoàn tất . Tôi mỉm cười mang đồ ăn vào phòng cho anh :- Anh sao rồi ? Minh Hàn , con tới đây sao ?

- Dạ , con tan trường rồi tới thăm ông ta ! - Minh Hàn ngồi dựa vào ghế

- Thế hai cha con ăn gì chưa ? - tôi đặt đồ ăn ra

- Chưa , đợi em đấy ! - Khắc Hàn mỉm cười

- Hai người ăn đi , em đi tới chỗ khám của anh ba để xem tình trạng của anh ! - tôi mỉm cười nhẹ

Khắc Hàn gạt đầu rồi bày đồ ăn ra cùng Minh Hàn ăn . Tôi mở cửa đi ra hành lang tới phòng Minh Khánh ... Bỗng tôi cảm giác được ai sau lưng , quay ra sau thì < xoẹt > tôi bị ngắt đi .

Bỗng tim nhói lên , Minh Hàn nhìn Khắc Hàn :

- Ông bị gì sao ?

- Minh Hàn ... Mau đi xem mẹ con như thế nào ! - Khắc Hàn nhanh chóng chạy ra ngoài hành lang

Không một bóng người , chỉ thấy một chiếc giày cao gót của tôi . Khắc Hàn lo lắng , tìm đập nhanh hơn . Trở về phòng gọi điện thoại :

- Lập tức cho người đi tìm Minh Hạ ngay !

- Các người nhanh chóng tìm dấu vết , nếu mẹ có chuyện gì thì các người cũng đừng quay về ! - Minh Hàn lạnh giọng nhìn nhóm sát thủ

Khắc Hàn nhủ mảy , lần này chẳng lẽ là anh ta sao ? ... Tại một ngôi nhà bỏ hoang , một xô nước đổ ào lên người tôi , khiến cho tôi mơ màng tỉnh dậy .

- Tỉnh rồi à ... Đang chờ đây ! - là giọng nói của Hana

- Cô ... Mà muốn gì ? - tôi nhìn ả ta

- Cướp được Ren .. Mà cũng giỏi lắm khi làm anh ta hồi phục trí nhớ ! - Hana ngồi đối diện tôi

- Anh ấy không phải Ren gì cả .. Mà chỉ là ngộ nhận thôi ! - Tôi nhìn ả ta rồi cười khẩy

< Chát > Má phải tôi ứng đồ lên , tôi nhìn ả ta .. Dám đánh tôi , ả ta phải trả lại gấp 10 ..

- Tức giận sao ? - Hana cười to

- Đúng là tội nghiệp ! - tôi lắc đầu

- Mà nói gì hả ?

Hana tát vào mặt tôi khiến ho khoe miệng có máu chảy , tay phía sau tôi có gắng tòm cách mở trời . Hana mỉm cười cầm lấy con dao cửa một đường nhẹ ngang mặt tôi khiến có một đường máu nhỏ tuôn ra .

- Mà giỏi lắm .. Mà dùng khuôn mặt này đi dụ trai sao ? Bây giờ tao làm cho nó đẹp hơn nữa coi ai còn yêu mà !

Hana cười như điên dại , cửa thêm một đường vào tay tôi . Tay được bỏ ra , tôi nắm lấy tay ả < Bóp > Từ sau , tôi bị một tên khác đánh vào cổ khiến cho té nhào xuống đất .

- Muốn đánh tao à .. Tụi bây , xử nó cho tao , muốn làm gì cũng được để nó sống là được ! - Hana cười khẩy ngồi xuống ghế

Hai tên con trai lại gần , tôi nghiêng răng đá vào bụng hấn nhưng lại bị tên khác đánh khúc cây vào bụng ..

- A..!

Bụng tôi đau thất lại , tôi ngã xuống nền nhà . Hai tên đó bước gần tới xé áo tôi ra , điên cuồng xoa nắn lấy ngực tôi . < Ầm > Cánh cửa bỗng mở ra , ánh sáng lọt vào :

- Tụi bây là trò gì hả ? - là giọng nói của một người con gái

Hai tên đó nghe được tiếng liền ngưng lại , tôi đau đớn ôm lấy bụng mình .. máu chảy ra ướt cả quần .. Con của tôi ..

- Minh Hạ .. Cô sao rồi ? - Là Ánh Dung

- Sao .. Là cô ? - tôi nhìn cô ta

- Tôi đưa cô đến bệnh viện ! - Ánh Dung ra lệnh cho người khác

Tôi nhìn tên đó .. Là Khánh Thiên .. Hai người này sao lại giúp tôi ? .. Tôi nhanh chóng được đưa tới bệnh viện của Minh Khánh ..

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37

Khắc Hàn và Minh Hàn nghe tin được từ một số lạ liền chạy tới phòng cấp cứu thấy Minh Hạ máu ướt đầm quần liền hốt hoảng .- Tiểu Hạ .. Em không

sao churs ? - Khắc Hàn run cả người , giọng nói lắp bắp

- Mẹ ... Có chuyện .. Gì sao ? - Minh Hàn cũng sợ không kém gì anh

- Em xin lỗi .. !

Tôi nhìn cả hai rồi rơi nước mắt , y tá nhanh chóng đẩy tôi vào phòng cấp cứu . Đèn đỏ bật lên , Khắc Hàn ngồi xuống ghế tay nắm siết lại . Minh Hàn liền chạy nhanh đi ra nơi khác tìm thuốc hạ :

- Chủ nhân ! - người trưởng nhóm cúi đầu

- Các người làm trách nhiệm kiểu gì vậy hả ? - Minh Hàn tức giận

- Chủ nhân , chúng tôi vừa nghe tin liền chạy tới nhưng không kịp bảo vệ phu nhân .. Xin chủ nhân trách phạt !

- Các người .. Tôi nuôi các người là để các người như vậy à .. Biến đi ! - Minh Hàn la

Nhóm sát thủ hiểu được cảm giác của chủ nhân , hiện giờ chủ nhân chỉ là một đứa trẻ đang đau đớn khi thấy mẹ mình máu me đầy người và đau đớn nhất ... Là cảm giác mất đi đứa em của mình khi chưa kịp chào đời .. 5 tiếng trôi qua , ánh đèn cũng tắt , bác sĩ bước ra nhìn Khắc Hàn đang ngồi trên ghế :

- Chúng tôi đã bảo vệ được người mẹ qua khỏi nguy kịch .. Nhưng đứa bé đã chết khi đưa đến đây , tôi thật sự chia buồn cùng anh ! - bác sĩ cúi người

- Bác sĩ ... Bác nói gì thế ? Em con nó chưa chào đời mà ! - Minh Hàn nắm lấy tay cô khóc lên

- Cậu bé , cô xin lỗi nhưng cô rất tiếc cho em của con ! - cô bác sĩ cũng đau lòng thay

- Không mà , con đã chuẩn bị mọi thứ cho em gái , con không muốn ! - Minh Hàn đau lòng khóc thét lên

- Cô đi đi ! - Khắc Hàn nhìn cô bác sĩ nói lạnh , cô có thể thấy trên khoé mắt anh còn đọng nước mắt

Minh Hàn đau lòng ngồi bịch xuống đất khóc nức lên , Khắc Hàn bước tới ôm lấy cậu vào lòng nói :

- Minh Hàn , con đừng khóc , con khóc như thế mẹ sẽ càng đau lòng hơn , con là nam nhi mà !

- Em gái của con ... Tại sao họ có thể như vậy chứ ? - Minh Hàn ôm lấy anh mà trách móc

- Ba xin lỗi , ba sẽ giải quyết mọi chuyện này ! Con và mẹ sẽ sống yên ổn !

Khắc Hàn buông Minh Hàn ra rồi đi vào phòng cấp cứu , trên giường phẫu thuật khuôn mặt vợ anh trắng bệch , bên cạnh là vũng máu đỏ thẫm .. Đó là cơ thể của con gái anh , là niềm hạnh phúc thứ hai mà anh và cô muốn được nhận lấy .. Nước mắt tràn ra , y tá nhìn anh cúi đầu :

- Cô giúp tôi an nghỉ cho con bé ! - Khắc Hàn lạnh lùng

- Dạ, giám đốc ! - y tá cúi đầu mang khay đựng máu đi

Khắc Hàn bước tới nắm lấy tay vợ mình , tôi mở mắt nhìn anh , bụng tôi đau thắt lại ...

- Con em .. ? - tôi nhìn anh

- Đã mất rồi ! - Khắc Hàn nói nhẹ

Tim đau nhói lại , tôi nhìn anh như không tin được , nước mắt tràn ra chỉ mong là nói dối .. Tay đặt lên bụng , ở nơi đây đã từng có một sinh linh sắp chào đời nhưng ... Chỉ tại chúng mà .. Tôi đã lần nữa mất đi người thân ..

- Đừng kích động , cơ thể em còn rất yếu ! - Khắc Hàn ôm lấy tôi

- Em phải giết chúng ! - tôi nắm chặt tay lại

Nước mắt rơi ra , con tôi đã phải hi sinh .. Tôi nhất định khiến chúng chết rất khó coi ..

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38

Những ngày sau , sức khoẻ tôi cũng dần hồi phục lại , tôi đã nói với Khắc Hàn về kế hoạch báo thù của mình nhưng anh nói để lại sau .. Sức khoẻ vẫn tốt nhất mới an toàn.. Khắc Hàn mỉm cười nhìn cô vợ mình đã chìm vào giấc ngủ say , anh liền đi ra ngoài gọi điện cho ai đó xong đi ra ngoài bệnh viện :- Ông đi đâu ? - Minh Hàn bất ngờ xuất hiện

- Con mau đi vào trong đi ! - Khắc Hàn lo lắng

- Không được , ông đi đâu , tôi sẽ theo ông !

Khắc Hàn định nói thì < xoẹt > cả hai bị người nào đó bắn súng điện vào người khiến cho ngất đi .

Khi cả hai tỉnh dậy đã là một nơi hoang sơ , trước mặt có rất nhiều người , Minh Hàn nhanh chóng ấn nút đỏ ngay đồng hồ rồi quan sát .

- Chào hai cha con ! - Trương Vũ khẽ cười bước ra

Phía sau là Khánh Thiên và Ánh Dung bị đánh rất thê thảm . Khắc Hàn nhú mày , nhìn vào Trương Vũ nói lạnh :

- Sao anh đối xử như vậy với Ánh Dung ?

- Haha , chú lo sao ? Tại vì nó lo chuyện bao đồng nhiều quá , nó đã cứu vợ chú nên mới ra như vậy đấy ! - Trương Vũ cười nhếch lên ngồi xuống ghế

- Anh đối xử với vợ mình như vậy sao ? - Khắc Hàn nghiêng răng

- Cô ta không còn là vợ Trương Vũ nữa ! - lần này là Hana đi ra ngồi vào lòng Trương Vũ

- Đúng là câu nam nữ ! - Minh Hàn nói lạnh

- Mày nói gì hả ? < Chát > - Hana thẳng tay đánh vào khuôn mặt Minh Hàn

- Đừng đánh nó ! - Khắc Hàn nghiêng răng

Hana nhìn sang Khắc Hàn khẽ mỉm cười rồi bật tivi lên , hình ảnh của vợ anh hiện lên , trên người đầy vết thương , tim Khắc Hàn đau nhói lại , tay siết đến bật máu .

- Mau thả cô ấy ra , nếu không tội bây nhất định sẽ hối hận ! - Khắc Hàn nghiêng răng

- Haha.. Hối hận sao ? Vậy thì chú làm cho anh xem đi nào ! - Trương Vũ cười to tay ôm lấy eo của Hana

- Mau làm việc của mình đi !

Hana vừa gọi điện xong , trên màn hình một nhóm đàn ông xuất hiện , nhanh chóng một tên bước đến kéo váy trên người vợ anh . Tay Khắc Hàn siết lại , Minh Hàn tức giận , tay bấm kịch liệt vào đồng hồ .

Tôi đau đớn mở mắt đã thấy cơ thể mình trần trụi , trước mặt là những tên con trai tuần tú nhưng ... Bọn chúng sao cũng không mặc đồ , nhất thời tôi liền đập vào bụng tên đang định tới , lạnh rét nói :

- Tội bây muốn chết thì cứ đập vào tao xem !

- Em à , thân hình em bóc lừa như vậy , dù bọn anh không bị uống thuốc cũng chịu không nổi nữa huống chi anh bị bắt uống thuốc chứ ! - 1 tên cười nham nhở

Tôi giật mình , từng tên bước lên , tay tôi bắt đầu run lại , chân mềm xuống :

- Tội bây cho tao uống thuốc gì vậy hả ? - tôi la lên

- Chỉ là thuốc tê liệt thôi , ngoan ngoãn đi nào !

Cơ thể tôi không thể cử động , nằm bất lực trên nền nhà . Bọn chúng như hổ đói bỏ nhào vào tôi , nước mắt rơi xuống , tim tôi đau muôn phần .

Khắc Hàn nhìn cô đau đớn , tay anh giật phăng sợi dây ra , đôi mắt đỏ ngầu lại nhìn Trương Vũ cùng Hana .

- Tao đã nói tội bây dừng lại mà !

- Đứng im ! Không tao giết nó !

Hana chìa súng vào đầu Minh Hàn , bỗng tay cô bị chụp lại , giọng nói âm lãnh như địa ngục vang lên :

- Tụi bây nhất định chết rất khó coi !

< Âm > cánh cửa vỡ toang , nhóm người sát thủ bao vây căn phòng , chia súng vào Trương Vũ . Trên màn hình bọn con trai cũng đã chết hết , Anna nhanh chóng choàng áo cho giám đốc mình . Khắc Hàn nhìn Trương Vũ , tay nắm cả gân xanh , giáng thẳng cú đấm vào khuôn mặt hắn , máu cũng phun ra và liên tiếp là những đòn đánh không lưu tình chút nào khiến cho Trương Vũ hấp hối như sắp chết .

- Mau đưa bình oxi cho hắn ! - Minh Hàn nói lạnh

Một tên sát thủ nhanh chóng mang bình oxi vào cho Trương Vũ , Khắc Hàn lại đập vào bụng hắn khiến máu lần nữa phun ra . Hana nhìn thấy anh phần nộ tâm cũng run , Minh Hàn quay sang , tay nắm lấy tay cô rồi khẽ cười lạnh :

- Mày muốn giết tao sao ? Mày mơ hơi xa đấy ! Rồi đây , mày sẽ sống không được mà chết cũng không xong !

Hana khụy xuống , tim đập liên hồi , run sợ nhìn cậu .

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39

Những ngày tháng trôi qua , tôi vẫn không tài nào quên được ngày hôm đó .. những thứ dơ bẩn của chúng đã làm ô nhục thân thể tôi ... tôi bây giờ không còn xứng đáng với Khắc Hàn nữa rồi ...

-Em lại suy nghĩ về việc đó nữa sao ? – Khắc Hàn ôm lấy tôi

-Em không thể quên được , Khắc Hàn , em đã làm ô nhục đi cơ thể này , em không còn xứng đáng với anh nữa ! Anh hãy tìm một người khác thay thế em đi ! – tôi đau lòng nói với anh

-Minh Hạ , em nói gì thế ? Dù cho em ra sao , em vẫn mãi là vợ của Vương Khắc Hàn này , anh yêu em và chỉ muốn em là vợ của anh thôi .. chỉ cần em bên cạnh , anh không quan tâm những việc đó ! – Khắc Hàn ôm chặt tôi

Tôi nhìn anh đau lòng , tay ôm chặt lấy người anh , nước mắt cứ thế rơi ra khỏi khóe mắt . Minh Hàn nhìn vào phòng rồi mỉm cười nhẹ , tay nhấn vào màn hình điện thoại :

-Mau đến biệt thự đón tôi ! – Minh Hàn lạnh băng

Không lâu sau , một chiếc xe hơi trang trọng chạy tới trước cổng . Minh Hàn đi lên xe , nói lạnh rét :

-Đi tới chỗ bọn chúng !

-Dạ , thiếu chủ ! – tên áo đen cúi đầu

Chiếc xe nhanh chóng được đưa tới một nơi hoang vu , chỉ có căn biệt thự u ám . Minh Hàn nhếch môi đi vào một căn phòng , nhìn vào camera . Hình ảnh của bọn dơ bẩn làm hại mẹ cậu mà Minh Hàn càng giận hơn , đôi mắt đỏ lên .

-Mau đưa chúng ra đây ! – Minh Hàn nhìn tên sát thủ

-Dạ !

Thân cận bên cạnh Minh Hàn chính là sát thủ đứng đầu của cả nhóm , Joy Janie . Joy cho người đưa nhóm người đó vào , chúng đau đớn quỳ trước mặt Minh Hàn .

-Mau thả bọn tao ra , nếu không thì mày sẽ chết rất thảm !

-Tao cũng rất muốn xem , tụi mày làm được gì ! – Minh Hàn lạnh như băng

Cả bọn nhìn cậu căm phẫn , Minh Hàn nhìn Joy :

-Tụi bây rất may mắn , tao vừa mới chế ra một loại thuốc , chỉ cần tao tiêm vào người tụi bây thì cách một tiếng cơ thể tụi bây sẽ đau đớn , một lần như thế sẽ tăng lên mức đau đớn ... Yên tâm , tụi bây không thể chết đâu , tao chơi chưa đã thì sao tụi bây chết được ! – Minh Hàn cười tà ác

-Thiếu chủ , chúng ta làm ngay bây giờ ? – Joy cúi đầu

-Không , hãy tiêm vào người chúng loại thuốc kích thích mạnh ! Rồi đưa chúng vào căn phòng kia !

Minh Hàn nhìn lên TV , trong căn phòng toàn bộ là người nhà của bọn chúng , đang lo lắng sợ hãi .

-Sao mày làm như vậy hả ? Sao mày có thể ác như vậy ? – 1 tên bức xúc la

-Thế sao tụi bây có thể làm như thế với mẹ tao , tao muốn cho cả nhà tụi bây nếm qua mùi vị đó , tụi bây thích cường hiếp người ta mà , tao cho tụi bây thú vui mới đây ! Dẫn chúng đi !

Lập tức có người dẫn bọn chúng đi đưa vào căn phòng của người nhà chúng , thuốc liền có tác dụng , bọn chúng cứ như con hổ đói bỏ nhào về phía người mà chúng gọi là mẹ.. là chị .. là em . Minh Hàn nhìn rồi nở nụ cười tà ác , đúng vậy , tụi bây cứ việc thỏa mãn đi , liều thuốc tao chế đâu có thể dễ dàng như vậy , tụi bây càng thỏa mãn thì dục vọng càng tăng lên .. Đúng như ý định của Minh Hàn , bọn chúng không thể kiểm soát được cơ thể , chúng đã khiến cho người thân mình chết đi vì chúng .. Minh Hàn vui sướng trong lòng biết bao .

Khắc Hàn đỡ Minh Hạ ngủ được liền chạy xe đến căn cứ , nhìn thấy cơ thể của Trương Vũ và Hana toi tả , trong lòng cậu cũng không vui lên tí nào .

-Khắc Hàn... Mày muốn giết thì giết đừng hành hạ như vậy ! – Trương Vũ bị treo hai tay lên trên không trung , thân thể máu me , đau đớn nhìn cậu

-Anh hãy một phát giết chết chúng tôi đi ! – Hana nhìn cậu , cơ thể lóa lờ

Khắc Hàn nhếch môi nhìn cả hai rồi ngồi xuống ghé :

-Nếu tụi bây lúc trước không làm chuyện đó thì đầu đau khổ như bây giờ ,, chỉ là hai đứa bây cố chấp , tao đã từng nghĩ về tình nghĩa mà tụi bây đã khiến cho tao phải gạt đi ! Tụi bây đã làm tổn thương người con gái tao yêu ... tụi bây nghĩ tao sẽ tha sao ?

Trương Vũ nhìn cậu , khóe môi nhếch lên , nói :

-Tao thật sai khi cứu sống mày về !

-Đừng lấy việc đó ra .. Từ lúc mày tổn thương đến vợ con tao , tao đã không xem mày là đại ca tao rồi ! – Khắc Hàn lạnh nhạt

Khắc Hàn nhìn bọn đàn em , chúng liền vùng roi giáng vào người Trương Vũ và Hana .. tiếng la đau đớn vang lên . Khắc Hàn nhìn chúng rồi khẽ nhếch môi lên , đưa ống thí nghiệm cho Randy – người thân cận của cậu . Randy tiêm thuốc vào người cả hai , Hana hoảng loạn la :

-Anh tiêm gì vào người tôi ?

-Làm đi !

Khắc Hàn nhìn Randy , lập tức Trương Vũ được thả xuống , cơ thể nằm phịch trên sàn nhà , Randy lấy con dao cắt thịt ngay đùi cậu ra nhưng Trương Vũ không hề đau đớn . Hana hoảng sợ nhìn Khắc Hàn :

-Tao muốn tụi bây chứng kiến mình bị lột thịt như thế nào .. cho tới khi chết ! yên tâm , Randy sẽ thay phiên cho tụi bây để tụi bây có thịt mà ăn chứ !

-Mày là quái vật ! – Hana hét

Khắc Hàn cười nhếch môi khinh bỉ .

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40

Những ngày sau đó , Khắc Hàn cũng đỡ lo cho tôi , anh đã đến công ty làm việc , Minh Hàn cũng đi học lại . Tôi mỉm cười nhẹ nhìn xung quanh ngôi nhà , có lẽ tôi sẽ nhớ ngôi nhà này lắm .. Anna nhìn tôi , rồi nói :

-Chị sẽ đi thật sao ?

-Chị không thể ở đây nữa ! Chị không xứng đáng với anh ấy ! - tôi cười nhạt

-Anh ấy yêu chị , anh ấy không hề trách chị !

-Nhưng lương tâm chị không cho phép , Anna , từ từ rồi em sẽ hiểu được việc chị làm thôi !

Tôi đau lòng , tôi muốn lau dọn ngôi nhà này lần cuối . Anna nhìn tôi rồi lắc đầu , cũng xoắn tay áo lên phụ tôi . Tôi đi vào thư phòng , nơi đây tôi và anh thường hay cùng nhau ngồi đọc sách với nhau , bàn tay chạm vào bàn làm việc của anh , tìm tôi nỗi đau . Khung ảnh chúng tôi chụp cùng nhau , nụ cười của anh thật đẹp , tôi ước gì có thể nắm nó mãi ... nhưng làm sao có thể chứ ! ..

Một lúc sau , Anna đón Minh Hàn về , tôi nhìn Minh Hàn rồi mỉm cười nhẹ :

-Mau vào đây ! Mẹ có việc muốn nói với con !

Minh Hàn nhìn Anna , sau đó đi vào phòng bếp . Tôi bung những đĩa thức ăn lên bàn , đối diện với cậu :

-Con ăn đi !

-Mẹ có gì sao ? – Minh Hàn nhìn

-Minh Hàn ... tôi hôm nay mẹ sẽ rời khỏi nhà này , mẹ sẽ đi ra nước ngoài !

-Thế còn ba ? – Minh Hàn hoảng hốt

-Ba sẽ ở lại đây ! Minh Hàn... con có thể ở với ba , mẹ không ép con !

-Dĩ nhiên con sẽ bên mẹ !

Tôi nhìn cậu bé rồi ôm chặt vào lòng , nước mắt cũng lăn xuống gò má , tôi không muốn cho cậu thấy hình ảnh yếu đuối của mình .

Tối đến , Khắc Hàn đi làm cũng đã về . Tôi mỉm cười ra cửa đón anh , Khắc Hàn ôm tôi vào lòng :

-Anh chỉ mong thời gian qua nhanh để về với em và con !

-Anh vào nhà đi , em có nấu món ăn anh thích đó ! – tôi mỉm cười nhẹ .. có lẽ sau này tôi không còn được anh ôm trong lòng như thế .. không còn người được mùi bạc hà mát dịu từ anh nữa .

Minh Hàn nhìn Khắc Hàn , cậu cúi đầu xuống cầm chén cơm ăn trong im lặng , Khắc Hàn nhíu mày :

-Hôm nay con sao thế ?

-Con no rồi , ba ăn đi ! – Minh Hàn ngược lên nhìn cậu rồi bỏ đi vào phòng

Khắc Hàn mở to mắt ngạc nhiên cự độ , quay sang nắm lấy tay tôi lấp bắp hỏi :

-Có phải nó mới kêu anh là ba không ?

-Ừ , Minh Hàn đã gọi anh là ba ! – tôi mỉm cười nhẹ

Khắc Hàn vui sướng , ăn cơm cũng rất ngon miệng . Tôi nhìn anh , cha con họ có lẽ tôi không thể chia cắt được rồi ... Minh Hàn đủ lớn để thấu hiểu tâm trạng của người khác rồi ..

---- Nửa đêm---

Tôi đứng nhìn Khắc Hàn , nước mắt rơi xuống , tôi không muốn xa anh .. nhưng tôi không có tư cách đó .. tôi cúi xuống đặt nụ hôn lên môi anh ..

-Khắc Hàn ... em xin lỗi !

Tôi cầm vali đi nhanh ra khỏi phòng , bước chân vào phòng Minh Hàn . Cậu bé đang say giấc , tôi bước tới hôn nhẹ lên trán cậu bé :

-Mẹ tin con và ba sẽ sống hạnh phúc khi không có mẹ ! ... Minh Hàn , mẹ yêu con !

Như sợ sẽ kiểm lòng không được , tôi chạy nhanh ra khỏi nhà nhanh chóng rồi lên xe đi tới sân bay Khắc Hàn , Minh Hàn ... tạm biệt 2 người ..

Sáng hôm sau , Khắc Hàn tỉnh giấc nhìn xung quanh không thấy Minh Hàn , chỉ thấy màn hình laptop đang mở với những dòng thư :

< Khắc Hàn ... Em xin lỗi , em biết khi anh đọc được dòng nhắn nhủ này là em đã rời xa rồi .. Em biết anh không trách em về việc đó nhưng em không thể quên được .. Minh Hàn , em mong anh sẽ dạy dỗ thằng bé , và tìm cho nó người mẹ mới ! .. anh sẽ có hạnh phúc mới khi không có em ... Khắc Hàn .. em xin lỗi anh nhiều lắm .. em yêu anh và con nhiều lắm ! >

Khắc Hàn điên tức quăng laptop xuống đất , lấy điện thoại gọi cho Randy :

-Không cần biết cậu dùng cách gì .. tôi muốn biết vị trí của Minh Hạ trong vòng 30 phút tới !

Khắc Hàn nói xong quăng điện thoại xuống giường rồi đi vào nhà tắm thay quần áo làm vệ sinh cá nhân . Nhanh chóng đi xuống phòng khách liền thấy Minh Hàn ngồi chờ :

-Có lẽ ba đã đọc bức thư ! Con nhất định sẽ không tha cho mẹ đâu !

Minh Hàn lạnh lùng , khóe miệng cười nham hiểm ..

-Đúng vậy , đi thôi ... mau đi tìm mẹ về sinh cho con đứa em gái nữa !

Khắc Hàn cười nham hiểm , quả là cha nào con nấy ... hai cha con này thật nguy hiểm .

Tôi đáp máy bay xuống London được mấy tiếng liền về khách sạn .. tôi thuê một phòng ở khách sạn nhỏ rồi nghỉ ngơi ở đó . Có lẽ tôi đã quá lo lắng anh sẽ tìm tôi nên tìm tôi cứ đập liên hồi ..

Đang ngắm nhìn khung cảnh ngoài ban công thì eo tôi bị một vật khổng chế :

-Mau im lặng và đứng im !

Một luồng hơi thổi phả vào cổ tôi , eo bị ôm chặt . Tôi ngó người ra , tim đập mạnh liên hồi :

-Khắc Hàn ... !

-Bà xã ! Em muốn trốn anh sao ? ... Mơ đi ! Anh sẽ không để chuyện đó xảy ra đâu ! – Khắc Hàn hôn lấy môi tôi

Cảm giác yêu thương bao vây lấy tôi , nước mắt rơi xuống , tôi cũng ôm anh hôn trả . Minh Hàn nhìn hai người khẽ mỉm cười nhẹ rồi đi ra khỏi phòng. ...

Chuyện tình yêu của vợ chồng Minh Hạ và Khắc Hàn có nhiều chông gai nhưng đầy lãng mạn mong các bạn sẽ hài lòng với kết !

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã Muốn Trốn Tôi Sao? Mơ Đi!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.